

Platón

[Epistulae]

In: Novotný, František. *Platonis epistulae commentariis illustratae*.
Brno: Filosofická fakulta s podporou Ministerstva školství a národní
osvěty, 1930, pp. 1-51

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/118756>

Access Date: 05. 03. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University
provides access to digitized documents strictly for personal use, unless
otherwise specified.

Πλάτων Διονυσίῳ εἰς πράττειν.

Διατρίψας ἐγὼ παρ' ὑμῖν χρόνον τοσοῦτον καὶ διοικῶν τὴν **a**
 ὑμετέραν ἀρχὴν πεπιστευμένος πάντων μάλιστα, τὰς ὠφελίας ὑμῶν
 λαμβανόντων, τὰς διαβολὰς δυσχερεῖς οὐσας ὑπέμενον· ἤδη γὰρ ὅτι
 τῶν ὠμοτέρων οὐδὲν ἐμοῦ συνεθέλοντος ὑμῖν δόξει πεπραχθῆναι·
 πάντες γὰρ οἱ συμπολιτευόμενοι μεθ' ὑμῶν ὑπάρχουσί μοι μάρτυρες, **5**
 ὧν ἐγὼ πολλοῖς συνηγωνισάμην, ἀπολύσας αὐτοὺς οὐ σμικρὰς ζημίας. **b**
 αὐτοκράτωρ δὲ πολλάκις τὴν ὑμετέραν πόλιν διαφυλάξας ἀπεπέμφθην
 ἀτιμότερον ἢ πτωχὸν ὑμῶν ἀποστελλόντων προσήκει καὶ κελεύοντων
 ἐκπλεῦσαι, τοσοῦτον παρ' ὑμῖν διατρίψαντα χρόνον. ἐγὼ μὲν οὖν περὶ
 ἔμαντοῦ βουλευσομαι τὸ λοιπὸν τρόπον ἀπανθρωπότερον, σὺ δὲ **5**

τοιούτος ὧν τύραννος οἰκήσεις μόνος.

τὸ δὲ χρυσίον τὸ λαμπρόν, ὅπερ ἔδωκας εἰς ἀποστολήν, ἄγει σοι **c**
 Βακχεῖος ὁ τὴν ἐπιστολήν φέρων· οὔτε γὰρ ἐφόδιον ἐκεῖνός γ' ἦν
 ἱκανὸν οὔτε πρὸς τὸν ἄλλον βίον συμφέρον, ἀδοξίαν δὲ πλείστην
 τῷ διδόντι σοὶ παρασκευάζον, οὐ πολλῶ δὲ ἐλάττω κάμοι λαμβά-
 νοντι· διόπερ οὐ λαμβάνω. σοὶ δ' οὐδὲν διαφέρει δῆλον ὅτι καὶ **5**
 λαβεῖν καὶ δοῦναι τοσοῦτον, ὥστε κομισάμενος ἄλλον τινὰ τῶν ἐταίρων
 θεράπευσον ὥσπερ ἐμέ· κἀγὼ γὰρ ἱκανῶς ὑπὸ σοῦ τεθεράπευμαι. **d**
 καὶ μοι τὸ τοῦ Εὐριπίδου κατὰ καιρὸν ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι σοὶ πραγ-
 μάτων ἄλλων ποτὲ συμπεσόντων

εὐξῆ τοιοῦτον ἄνδρα σοὶ παρεστάναι.

ὑπομνήσαι δέ σε βούλομαι διότι καὶ τῶν ἄλλων τραγωδοποιῶν οἱ **5**
 πλείστοι, ὅταν ὑπὸ τίνος ἀποθνήσκοντα τύραννον εἰσάγωσιν, ἀνα-
 βοῶντα ποιοῦσιν

φίλων ἔρημος, ὧ τάλας, ἀπόλλυμαι·

310

χρυσίου δὲ σπάνει ἀπολλύμενον οὐδεὶς πεποίηκεν. κάκεινο δὲ τὸ ποίημα τοῖς νοῦν ἔχουσιν οὐ κακῶς ἔχειν δοκεῖ·

- οὐ χρυσὸς ἀγλαὸς σπανιώτατος ἐν θνατῶν δυσελπίστῳ βίῳ,
 5 οὐδ' ἀδάμας οὐδ' ἀργύρου κλίνει πρὸς ἀνθρώπων δοκιμαζόμεν'
 ἀστράπτει πρὸς ὄψεις·
 οὐδὲ γαίης εὐρυπέδου γόνιμοι βρῖθοντες αὐτάρχεις γύαι,
 ὡς ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοφράδμων νόησις.
- b** ἔρωσο, καὶ γίγνωσκε τοσοῦτον ἡμῶν διημαρτηκῶς, ἵνα πρὸς τοὺς ἄλλους βέλτιον προσφέρῃ.

II.

Πλάτων Διονυσίῳ εὖ πράττειν.

- Ἦκουσα Ἀρχεδέμου διτι σὺ ἡγήη χρηῖναι περὶ σοῦ μὴ μόνον ἐμὲ ἡσυχίαν ἄγειν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐμοὺς ἐπιτηδείους τοῦ φλαυρόν τι
c ποιεῖν ἢ λέγειν περὶ σέ· Δίωνα δὲ μόνον ἐξαίρετον ποιῆ. οὗτος δὲ ὁ λόγος σημαίνει, τὸ Δίωνα ἐξαίρετον εἶναι, διτι οὐκ ἄρχω ἐγὼ τῶν ἐμῶν ἐπιτηδείων· εἰ γὰρ ἦρχον ἐγὼ οὕτω τῶν τε ἄλλων καὶ σοῦ καὶ Δίωνος, πλείω ἂν ἦν ἡμῖν τε πᾶσιν ἀγαθὰ τοῖς τε ἄλλοις Ἑλλη-
 5 σιν, ὡς ἐγὼ φημι. νῦν δὲ μέγας ἐγὼ εἰμι ἐμαυτὸν παρέχων τῷ ἐμῷ λόγῳ ἐπόμενον. καὶ ταῦτα λέγω ὡς οὐχ ὑγιές τι Κρατιστόλου καὶ Πολυξένου πρὸς σέ εἰρηκότων, ὧν φασὶ λέγειν τὸν ἕτερον διτι ἀκούει
d Ὀλυμπίασι πολλῶν τιῶν τῶν μετ' ἐμοῦ σε κακηγορούντων. ἴσως γὰρ ὀξύτερον ἐμοῦ ἀκούει· ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἤκουσα. χρηὴ δέ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὕτωσί σε ποιεῖν τοῦ λοιποῦ, διταν τι τοιοῦτον λέγῃ τις περὶ ἡμῶν τινός, γράμματα πέμψαντα ἐμὲ ἐρέσθαι· ἐγὼ γὰρ τάληθῆ
 5 λέγειν οὔτε ὀκνήσω οὔτε αἰσχυνοῦμαι. ἐμοὶ δὲ δὴ καὶ σοὶ τὰ πρὸς ἀλλήλους οὕτωσί τυγχάνει ἔχοντα· οὔτε αὐτοὶ ἀγνωστὲς ἐσμεν οὐδενὶ
e Ἑλλήνων ὡς ἔπος εἰπεῖν, οὔτε ἡ συνουσία ἡμῶν σιγαῖται. μὴ λανθανέτω δέ σε διτι οὐδ' εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον σιγηθήσεται τοσοῦτοι οἱ παραδεδεγμένοι εἰσὶν αὐτήν, ἅτε οὐκ ὀλίγην γεγενημένην οὐδ' ἡρέμα. τί οὖν δὴ λέγω νυνί; ἐρῶ ἄνωθεν ἀρξάμενος. πέφυκε συν-
 5 ἰέναι εἰς ταῦτόν φρόνησίς τε καὶ δύναμις μεγάλη, καὶ ταῦτ' ἀλληλα ἀεὶ διώκει καὶ ζητεῖ καὶ συγγίγνεται· ἔπειτα καὶ οἱ ἀνθρώποι χαίρουσιν περὶ τούτων αὐτοὶ τε διαλεγόμενοι καὶ ἄλλων ἀκούοντες ἐν

τε ἰδίαις συνουσίαις καὶ ἐν ταῖς ποιήσεσιν. οἷον καὶ περὶ Ἰέρωνος 311
 ὅταν διαλέγωνται ἄνθρωποι καὶ Πανσανίου τοῦ Λακεδαιμονίου,
 χαίρουσι τὴν Σιμωνίδου συνουσίαν παραφέροντες, ἃ τε ἔπραξεν καὶ
 εἶπεν πρὸς αὐτούς· καὶ Περιάνδρον τὸν Κορίνθιον καὶ Θαλῆν τὸν
 Μιλήσιον ὑμνεῖν εἰώθασιν ἅμα, καὶ Περικλέα καὶ Ἀναξαγόραν, καὶ 5
 Κροῖσον αὐτὸν καὶ Σόλωνα ὡς σοφοὺς καὶ Κῦρον ὡς δυνάστην. καὶ
 δὴ ταῦτα μιμούμενοι οἱ ποιηταὶ Κρέοντα μὲν καὶ Τειρεσίαν συνά-
 γουσιν, Πολύειδον δὲ καὶ Μίνω, Ἀγαμέμνονα δὲ καὶ Νέστορα· καὶ b
 Ὀδυσσεά καὶ Παλαμῆδην — ὡς δ' ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ Προμηθεά Διὶ
 ταύτῃ πη συνῆγον οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι — τούτων δὲ τοὺς μὲν εἰς
 διαφορὰν, τοὺς δ' εἰς φιλίαν ἀλλήλοις ἰόντας, τοὺς δὲ τοτὲ μὲν
 εἰς φιλίαν, τοτὲ δ' εἰς διαφορὰν, καὶ τὰ μὲν ὁμοιοῦντας, τὰ δὲ 5
 διαφερομένους ἄδουσι. πάντα δὴ ταῦτα λέγω τόδε βουλόμενος
 ἐνδείξασθαι, ὅτι οὐκ, ἐπειδὴν ἡμεῖς τελευτήσωμεν, καὶ οἱ λόγοι οἱ c
 περὶ ἡμῶν αὐτῶν σεσιγήσονται· ὥστ' ἐπιμελητέον αὐτῶν ἔστιν.
 ἀνάγκη γάρ, ὡς ἔοικε, μέλειν ἡμῖν καὶ τοῦ ἔπειτα χρόνου, ἐπειδὴ
 καὶ τυγχάνουσιν κατὰ τινα φύσιν οἱ μὲν ἀνδραποδωδέστατοι οὐδὲν
 φροντίζοντες αὐτοῦ, οἱ δ' ἐπιεικέστατοι πᾶν ποιοῦντες ὅπως ἂν 5
 εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον εὐἀκούσωσιν. ὃ δὴ καὶ ἐγὼ τεκμηρίον ποι-
 οῦμαι, ὅτι ἔστιν τις αἰσθησις τοῖς τεθνεῶσιν τῶν ἐνθάδε· αἱ γὰρ
 βέλτισται ψυχαὶ μαντεύονται ταῦτα οὕτως ἔχειν, αἱ δὲ μοχθηρόταται d
 οὐ φασί, κυριώτερα δὲ τὰ τῶν θείων ἀνδρῶν μαντεύματα ἢ τὰ τῶν
 μῆ. οἶμαι δ' ἔγωγε τοῖς ἔμπροσθεν, περὶ ὧν λέγω, εἰ ἔξειή αὐτοῖς
 ἐπανορθώσασθαι τὰς αὐτῶν συνουσίας, πᾶν ἂν σπουδάσαι ὥστε
 βελτίω λέγεσθαι περὶ αὐτῶν ἢ νῦν. τοῦτο οὖν ἡμῖν ἔτι, σὺν θεῶν 5
 εἰπεῖν, ἔξεστιν. εἴ τι ἄρα μὴ καλῶς πέπρακται κατὰ τὴν ἔμπροσθεν
 συνουσίαν, ἐπανορθώσασθαι καὶ ἔργω καὶ λόγῳ· περὶ γὰρ φιλοσο-
 φίαν φημὶ ἐγὼ τὴν ἀληθινήν δόξαν ἔσεσθαι καὶ λόγον ἡμῶν μὲν e
 ὄντων ἐπιεικῶν βελτίω, φάυλων δὲ τούναντιον. καίτοι περὶ τούτου
 ἡμεῖς ἐπιμελούμενοι οὐδὲν ἂν εὐσεβέστερον πράττοιμεν, οὐδ' ἀμε-
 λούντες ἀσεβέστερον. ὡς δὴ δεῖ γίνεσθαι, καὶ τὸ δίκαιον ἢ ἔχει,
 ἐγὼ φράσω. ἤλθον ἐγὼ εἰς Σικελίαν δόξαν ἔχων πολλὴν ἐν φι- 5
 λосоφίᾳ διαφέρειν, βουλόμενος δὲ ἐλθῶν εἰς Συρακούσας συμμάρτυρα
 λαβεῖν σέ, ἵνα μοι τιμῶτο φιλοσοφία καὶ παρὰ τῷ πλήθει. τοῦτο δ' 312
 οὐκ εὐαγὲς μοι ἀπέβη. τὸ δ' αἴτιον οὐ λέγω ὅπερ ἂν πολλοὶ εἴποιεν,
 ἀλλ' ὅτι ἐφαίνου οὐ πᾶν ἐμοὶ πιστεύειν σέ, ἀλλ' ἐμὲ μὲν πῶς
 ἀποπέμψασθαι ἐθέλειν, ἐτέρους δὲ μεταπέμψασθαι καὶ ζητεῖν τὸ πρᾶγμα

5 τί τὸ ἐμόν ἐστιν, ἀπιστῶν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ καὶ οἱ ἐπὶ τούτοις βοῶντες
πολλοὶ ἦσαν. λέγοντες ὡς σὺ ἐμοῦ μὲν καταπεφρόνηκας, ἄλλα δ'
b ἐσπούδακας. ταῦτα δὴ διαβεβόηται. ὃ δὴ μετὰ ταῦτα δίκαιόν ἐστι
ποιεῖν, ἄκουε, ἵνα σοὶ καὶ ἀποκρίνωμαι ὃ σὺ ἐρωτᾷς, πῶς χρὴ ἔχειν
ἐμὲ καὶ σὲ πρὸς ἀλλήλους. εἰ μὲν ὄλως φιλοσοφίας καταπεφρόνηκας,
ἐὰν χαιρῆιν, εἰ δὲ παρ' ἑτέρου ἀκήκοας ἢ αὐτὸς βελτίονα ἠθρηκας
5 τῶν παρ' ἐμοί, ἐκεῖνα τίμα· εἰ δ' ἄρα τὰ παρ' ἡμῶν σοὶ ἀρέσκει,
τιμητέον καὶ ἐμὲ μάλιστα. νῦν οὖν, ὡσερ καὶ ἐξ ἀρχῆς, σὺ καθηγοῦ,
c ἔφομαι δὲ ἐγὼ τιμώμενος γὰρ ὑπὸ σοῦ τιμήσω σέ, μὴ τιμώμενος
δὲ ἡσυχίαν ἔξω. ἔτι δὲ σὺ μὲν ἐμὲ τιμῶν καὶ τούτου καθηγούμενος
φιλοσοφίαν δόξεις τιμᾶν, καὶ αὐτὸ τοῦτο, ὅτι διεσκόπεις καὶ ἄλλους,
πρὸς πολλῶν εὐδοξίαν σοὶ οἴσει ὡς φιλοσόφῳ ὄντι. ἐγὼ δὲ σὲ τιμῶν
5 μὴ τιμῶντα πλοῦτον δόξω θαναμάζειν τε καὶ διώκειν, τοῦτο δ' ἴσμεν
ὅτι παρὰ πᾶσιν ὄνομα οὐ καλὸν ἔχει. ὡς δ' ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν,
σοῦ μὲν τιμῶντος ἀμφοτέροις κόσμος, ἐμοῦ δὲ ὄνειδος ἀμφοῖν. περὶ
d μὲν οὖν τούτων ταῦτα.

Τὸ δὲ σφαιρίον οὐκ ὀρθῶς ἔχει· δηλώσει δέ σοι Ἀρχέδημος,
ἐπειδὴν ἔλθῃ. καὶ δὴ καὶ περὶ τοῦδε, ὃ δὴ τούτου τιμιώτερόν τ'
ἐστὶν καὶ θειότερον, καὶ μάλα σφόδρ' αὐτῷ δηλωτέον, ἕπερ οὐδὲ σὺ
5 πέπομφας ἀποροῦμενος. φῆς γὰρ δὴ κατὰ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐχ
ικανῶς ἀποδεδειχθᾶί σοι περὶ τῆς τοῦ πρώτου φύσεως. φραστέον
δὴ σοὶ δι' αἰνυγμῶν, ἴν' ἂν τι ἢ δέλτος ἢ πόντου ἢ γῆς ἐν πτυχαῖς
e πάθῃ, ὃ ἀναγνοὺς μὴ γνῶ. ὥδε γὰρ ἔχει. περὶ τὸν πάντων βασιλέα
πάντ' ἐστὶ καὶ ἐκείνου ἕνεκα πάντα, καὶ ἐκεῖνο αἷτιον ἀπάντων τῶν
καλῶν· δεύτερον δὲ πέρι τὰ δεύτερα, καὶ τρίτον πέρι τὰ τρίτα. ἢ
οὖν ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ περὶ αὐτὰ ὀρέγεται μαθεῖν ποι' ἄττα ἐστίν,
313 βλέπουσα εἰς τὰ αὐτῆς συγγενῆ, ὧν οὐδὲν ἱκανῶς ἔχει. τοῦ δὴ βα-
σιλέως πέρι καὶ ὧν εἶπον, οὐδὲν ἐστὶν τοιοῦτον. τὸ δὴ μετὰ τοῦτο
ἢ ψυχῇ φησιν· »Ἄλλὰ ποῖόν τι μὴν;« τοῦτ' ἐστίν, ὃ παῖ Διονυσίου
καὶ Δωρίδος, τὸ ἐρώτημα ὃ πάντων αἷτιόν ἐστιν κακῶν, μᾶλλον δὲ
5 ἢ περὶ τοῦτου ὠδὶς ἐν τῇ ψυχῇ ἐγγιγνομένη, ἣν εἰ μὴ τις ἐξαιρε-
θῆσεται, τῆς ἀληθείας ὄντως οὐ μὴ ποτε τύχῃ. σὺ δὲ τοῦτο πρὸς
ἐμὲ ἐν τῷ κήπῳ ὑπὸ ταῖς δάφναις αὐτὸς ἔφησθα ἐννενοηκέναι καὶ
b εἶναι σὸν εὐρημα· καὶ ἐγὼ εἶπον ὅτι τοῦτο εἰ φαίνοιτό σοι οὕτως
ἔχειν, πολλῶν ἂν εἴης λόγων ἐμὲ ἀπολελυκῶς. οὐ μὴν ἄλλω γέ ποτ'
ἔφην ἐντετυχηκέναι τοῦθ' ἠθρηκότι, ἀλλὰ ἢ πολλή μοι πραγματεία
περὶ τοῦτ' εἴη· σὺ δὲ ἴσως μὲν ἀκούσας του, τάχα δ' ἂν θεία μοίρα

κατὰ τοῦθ' ὀρμήσας, ἔπειτα αὐτοῦ τὰς ἀποδείξεις ὡς ἔχων βεβαίως 5
οὐ κατέδησας, ἀλλ' ἄτιτουσι τοτὲ μὲν οὕτως, τοτὲ δὲ ἄλλως περὶ τὸ
φανταζόμενον, τὸ δὲ οὐδὲν ἔστιν τοιοῦτον. καὶ τοῦτο οὐ σοὶ μόνω
γέγονεν, ἀλλ' εὖ ἴσθι μηδένα πώποτε μου τὸ πρῶτον ἀκούσαντα c
ἔχειν ἄλλως πῶς ἢ οὕτως κατ' ἀρχάς, καὶ ὁ μὲν πλείω ἔχων πράγ-
ματα, ὁ δὲ ἐλάττω, μόγις ἀπαλλάττονται, σχεδὸν δὲ οὐδεὶς ὀλίγα.

Τούτων δὴ γεγονότων καὶ ἐχόντων οὕτω, σχεδὸν κατὰ τὴν ἐμὴν
δόξαν ἠρώρηκαμεν ὃ σὺ ἐπέστειλας, ὅπως δεῖ πρὸς ἀλλήλους ἡμᾶς 5
ἔχειν. ἐπεὶ γὰρ βασανίζεις αὐτὰ συγγιγνόμενός τε ἀλλοῖς καὶ παρα-
θεώμενος παρὰ τὰ τῶν ἄλλων καὶ αὐτὰ καθ' αὐτά, νῦν σοὶ ταῦτά d
τε, εἰ ἀληθῆς ἢ βάσανος, προσφύσεται, καὶ οἰκτιροῦς τούτοις τε καὶ
ἡμῶν ἔση. πῶς οὖν αὐτὰ τ' ἔσται καὶ πάντα ἃ εἰρήκαμεν; τὸν Ἀρχέ-
δημον νῦν τε ὀρθῶς ἐποίησας πέμψας, καὶ τὸ λοιπόν, ἐπειδὴν ἔλθῃ
πρὸς σὲ καὶ ἀπαγγείλῃ τὰ παρ' ἐμοῦ, μετὰ ταῦτα ἴσως ἄλλαι σε 5
ἀπορῖαι λήφονται. πέμψεις οὖν αὐθις, ἂν ὀρθῶς βουλευῆ, παρ' ἐμὲ
τὸν Ἀρχέδημον, ὁ δ' ἐμπορευσάμενος ἤξει πάλιν· καὶ τοῦτο ἂν δις
ἢ τρις ποιήσης καὶ βασανίσης τὰ παρ' ἐμοῦ πεμφθέντα ἱκανῶς. e
θανυμάζοιμ' ἂν εἰ μὴ τὰ νῦν ἀπορούμενα πολὺ σοὶ διοίσει ἢ νῦν.
θαυροῦντες οὖν ποιεῖτε οὕτως· οὐ μὴ γάρ ποτε τῆς ἐμπορίας ταύτης
οὔτε σὺ στείλῃς οὔτε Ἀρχέδημος ἐμπορεύσεται καλλίω καὶ θεοφιλε-
στέραν. εὐλαβοῦ μέντοι μὴ ποτε ἐκπέσῃ ταῦτα εἰς ἀνθρώπους 314
ἀπαιδεύτους· σχεδὸν γὰρ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὐκ ἔστιν τούτων πρὸς
τοὺς πολλοὺς καταγελαστότερα ἀκούσματα, οὐδ' αὖ πρὸς τοὺς εὐφρυνεῖς
θανυμαστότερα τε καὶ ἐνθουσιαστικώτερα. πολλάνικς δὲ λεγόμενα καὶ
αἰεὶ ἀκούμενα καὶ πολλὰ ἔτη, μόγις ὥσπερ χρυσὸς ἐκκαθαίρεται 5
μετὰ πολλῆς πραγματείας. ὃ δὲ θανυμαστὸν αὐτοῦ γέγονεν, ἀκουσον.
εἰσὶν γὰρ ἄνθρωποι ταῦτα ἀκηκοότες καὶ πλείους, δυνατοὶ μὲν μα- b
θεῖν, δυνατοὶ δὲ μνημονεῦσαι καὶ βασανίσαντες πάντῃ πάντως κρι-
ναι, γέροντες ἤδη καὶ οὐκ ἐλάττω τριάκοντα ἐτῶν ἀκηκοότες, οἱ
νῦν ἄρτι σφίσι φαῖναι τὰ μὲν τότε ἀπιστότατα δόξαντα εἶναι νῦν
πιστότατα καὶ ἐναργέστατα φαίνεσθαι, ἃ δὲ τότε πιστότατα, νῦν 5
τοῦναντίον. πρὸς ταῦτ' οὖν σκοπῶν εὐλαβοῦ μὴ ποτέ σοι μεταμε-
λήσῃ τῶν νῦν ἀναξίως ἐκπεσόντων. μεγίστη δὲ φυλακὴ τὸ μὴ γρά-
φειν ἀλλ' ἐκμανθάνειν· οὐ γὰρ ἔστιν τὰ γραφέντα μὴ οὐκ ἐκπεσεῖν. c
διὰ ταῦτα οὐδὲν πώποτε ἔγωγε περὶ τούτων γέγραφα, οὐδ' ἔστιν
σύγγραμμα Πλάτωνος οὐδὲν οὐδ' ἔσται, τὰ δὲ νῦν λεγόμενα
Σωκράτους ἔστιν καλοῦ καὶ νέου γεγονότος. ἔρρωσο καὶ πείθου,

5 καὶ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην νῦν πρῶτον πολλάκις ἀναγνοὺς κατὰ-
 καυσον.

Ταῦτα μὲν ταύτη. περὶ δὲ Πολυξένου ἐθαύμασας διτι πέμψαιμί
 d σοι· ἐγὼ δὲ καὶ περὶ Λυκόφρονος καὶ τῶν ἄλλων τῶν παρὰ σοὶ
 ὄντων λέγω καὶ πάλαι καὶ νῦν τὸν αὐτὸν λόγον, διτι πρὸς τὸ δια-
 λεχθῆναι καὶ φύσει καὶ τῇ μεθόδῳ τῶν λόγων πάμπλου διαφέρεις
 αὐτῶν, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκῶν ἐξελέγχεται, ὡς τινες ὑπολαμβάνου-
 5 σιν, ἀλλ' ἄκοντες. καὶ δοκεῖς μέντοι πάννυ μετριῶς κεχρηῆσθαι τε
 αὐτοῖς καὶ δεδωρῆσθαι. ταῦτα μὲν περὶ τούτων, πολλὰ ὡς περὶ
 τοιούτων· Φιλιστίωνι δέ, εἰ μὲν αὐτὸς χρῆ, σφόδρα χρῶ, εἰ δὲ
 e οἶόν τε, Σπενσίππῳ χρῆσον καὶ ἀπόπεμψον. δεῖται δὲ σοῦ καὶ
 Σπεύσιππος· ὑπέσχετο δὲ μοι καὶ Φιλιστίων, εἰ σὺ ἀφείης αὐτόν,
 ἤξιεν προθύμως Ἀθήναζε. τὸν ἐκ τῶν Λατομιῶν εὐ ἐποίησας ἀφείς,
 ἔλαφρά δὲ ἡ δέησις καὶ περὶ τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ καὶ περὶ Ἑγη-
 5 σίππου τοῦ Ἀριστωνος· ἐπέστειλας γάρ μοι, ἂν τις ἀδικῆ ἢ τοῦτον
 315 ἢ ἐκείνους καὶ σὺ αἰσθῆ, μὴ ἐπιτρέψῃεν. καὶ περὶ Λυσικλείδου τά-
 ληθὲς εἰπεῖν ἄξιον· μόνος γὰρ τῶν ἐκ Σικελίας Ἀθήναζε ἀφικομένων
 οὐδὲν μετεβάλετο περὶ τῆς σῆς καὶ ἐμῆς συνουσίας, ἀλλ' ἀεὶ τι ἀγα-
 θὸν καὶ ἐπὶ τὰ βελτίω λέγων περὶ τῶν γεγονότων διατελεῖ.

III.

5 > Πλάτων Διονυσίῳ χαίρειν· ἐπιστείλας ἄρ' ὀρθῶς ἂν τυγχάνοιμι
 b τῆς βελτίστης προσρήσεως; ἢ μᾶλλον κατὰ τὴν ἐμὴν συνήθειαν
 γράφων >εὐ πράττειν·, ὥσπερ εἶωθα ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τοὺς φίλους
 προσαγορεύειν; σὺ μὲν γὰρ δὴ καὶ τὸν Θεόν, ὡς ἠγγειλαν οἱ τότε
 θεωροῦντες, προσεῖπες ἐν Δελφοῖς αὐτῷ τούτῳ θωπεύσας τῷ ῥήματι,
 5 καὶ γέγραφας, ὡς φασί,

χαῖρε καὶ ἡδόμενον βίοντι διάσωζε τυράννου·

c ἐγὼ δὲ οὐδὲ ἀνθρώπῳ κλήσει, μὴ ὅτι δὴ θεῶ, παρακλεουσαίμην
 ἂν δρᾶν τοῦτο, θεῶ μὲν, ὅτι παρὰ φύσιν προστάττοιμι· ἂν, πόρρω
 γὰρ ἡδονῆς ἴδρῃται καὶ λύπης τὸ θεῖον, ἀνθρώπῳ δέ, ὅτι τὰ πολλὰ
 βλάβην ἡδονῆ καὶ λύπη γεννᾷ, δυσμάθειαν καὶ λήθην καὶ ἀφρο-
 5 σύνην καὶ ὕβριν τίκτουσα ἐν τῇ ψυχῇ. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως εἰρήσθω
 παρ' ἐμοῦ περὶ τῆς προσρήσεως· σὺ δ' ἀναγνοὺς αὐτὰ, ὅπη βούλει
 δέξασθαι, ταύτη δέχου.

Φασίν δ' οὐκ ὀλίγοι λέγειν σε πρὸς τινὰς τῶν παρὰ σὲ πρεσ- **d**
 βεδόντων ὡς ἄρα σοῦ ποτε λέγοντος ἀκούσας ἐγὼ μέλλοντος τάς
 τε Ἑλληνίδας πόλεις ἐν Σικελίᾳ οἰκίσειν καὶ Συρακουσίους ἐπι-
 κουφίσει, τὴν ἀρχὴν ἀντὶ τυραννίδος εἰς βασιλείαν μεταστήσαντα,
 ταῦτ' ἄρα σὲ μὲν τότε διεκώλυσα, ὡς σὺ φῆς, σοῦ σφόδρα προθυ- **5**
 μουμένου, νῦν δὲ Δίωνα διδάσκοιμι δοῦν αὐτὰ ταῦτα, καὶ τοῖς δια-
 νοήμασιν τοῖς σοῖς τὴν σὴν ἀρχὴν ἀφαιρούμεδά σε. σὺ δ' εἰ μὲν τι **e**
 διὰ τοὺς λόγους τούτους ὠφελῆ, γιγνώσκεις αὐτός, ἀδικεῖς δ' οὖν
 ἐμὲ τάναντία τῶν γενομένων λέγων. ἄθην γὰρ ὑπὸ Φιλιστίδου καὶ
 ἄλλων πολλῶν πρὸς τοὺς μισθοφόρους καὶ εἰς τὸ Συρακουσίων
 πληθὸς διεβλήθην διὰ τὸ μένειν ἐν ἀκροπόλει, τοὺς δ' ἔξωθεν, εἴ **5**
 τι γίγνοιτο ἀμάρτημα, πᾶν εἰς ἐμὲ τρέπειν, σὲ φάσκοντας πάντα
 ἐμοὶ πείθεσθαι. σὺ δ' αὐτὸς οἶσθα σαφέστατα τῶν πολιτικῶν ἐμὲ
 σοὶ κοινῇ πραγματευσάμενον ἐκόντα ὀλίγα δὴ κατ' ἀρχάς, ὅτε τι πλέον **316**
 ποιεῖν ἂν ᾔθην, ἄλλα τε βραχέα ἅττα καὶ τὰ περὶ τῶν νόμων
 προοίμια σπουδάσαντα μετρίως, χωρὶς ὧν σὺ προσέγραψας ἢ τις
 ἕτερος· ἀκούω γὰρ ὕστερον ὑμῶν τινὰς αὐτὰ διασκευοῦν, δῆλα
 μὴν ἐνάτερα ἔσται τοῖς τὸ ἐμὸν ἦθος δυναμένοις κρίνειν. ἀλλ' οὖν, **5**
 ὅπερ ἀρτίως εἶπον, σὺ διαβολῆς προσδέομαι πρὸς τε Συρακουσίους
 καὶ εἰ δὴ τινὰς ἑτέρους πείθεις λέγων αὐτά, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον
 ἀπολογίας πρὸς τε τὴν προτέραν γενομένην διαβολὴν καὶ τὴν **b**
 μετ' ἐκείνην μείζω φουομένην καὶ σφοδροτέραν. πρὸς δύο δὴ μοι
 διττὰς ἀναγκαῖον ποιήσασθαι τὰς ἀπολογίας, πρῶτον μὲν ὡς εἰ-
 κότως σοὶ ἔφηνον κοινωνεῖν περὶ τὰ τῆς πόλεως πράγματα, τὸ δὲ
 δευτέρον ὡς οὐκ ἐμὴν ταύτην εἴρηκας συμβουλήν οὐδὲ διακώλυσιν, **5**
 μέλλοντί σοι κατοικίσειν Ἑλληνίδας πόλεις ἐμποδῶν ἐμὲ γεγενῆσθαι.
 τὴν οὖν ἀρχὴν ὧν εἶπον περὶ προτέρων ἄκουε πρότερον. **c**

Ἦλθον καλούμενος εἰς Συρακούσας ὑπὸ τε σοῦ καὶ Δίωνος,
 τοῦ μὲν δεδοκιμασμένου παρ' ἐμοὶ καὶ ξένου πάλαι γεγονότος, ἐν
 ἡλικίᾳ δὲ ὄντος μέση τε καὶ καθεστηκυῖα, ὧν δὴ παντάπασιν χρεῖα
 τοῖς νοῦν καὶ σμικρὸν κεκτημένοις, μέλλουσιν περὶ τοσοῦτων ὅσα **5**
 ἦν τότε τὰ σὰ βουλευέσθαι, σοῦ δὲ ὄντος μὲν σφόδρα νέου, πολλῆς
 δὲ ἀπειρίας οὔσης περὶ σὲ τούτων ὧν ἐμπειρον ἔδει γεγονέναι, καὶ
 σφόδρα ἀγνώτος ἐμοί. τὸ μετὰ τοῦτο εἴτ' ἀνθρωπος εἴτε θεὸς εἴτε **d**
 τύχη τις μετὰ σοῦ Δίωνα ἐξέβαλεν, καὶ ἐλείφθης μόνος. ἀρ' οὖν οἶμι
 μοι τότε πολιτικῶν εἶναι κοινωνίαν πρὸς σέ, τὸν μὲν ἔμφρονα κοι-
 νωνὸν ἀπολωλεκότι, τὸν δὲ ἄφρονα δοῶντι μετὰ πονηρῶν καὶ πολ-

- 5 λῶν ἀνθρώπων καταλελειμμένον, οὐκ ἄρχοντα, οἰόμενον δ' ἄρχειν, ὑπὸ δὲ τοιούτων ἀνθρώπων ἀρχόμενον; ἐν οἷς τί χρῆν ποιεῖν ἐμέ; μῶν οὐχ ὅπερ ἐποίουν ἀναγκαῖον, ἐκ τῶν λοιπῶν τὰ μὲν πολιτικά
- e χαιρῆν ἔαν, εὐλαβούμενον τὰς ἐκ τῶν φθόνων διαβολάς, ὑμᾶς δὲ πάντως, καίπερ ἀλλήλων χωρὶς γεγονότας καὶ διαφόρους ὄντας, πειρᾶσθαι φίλους ἀλλήλοις ὅτι μάλιστα ποιεῖν; τούτων δὴ καὶ σὺ μάρτυς, ὅτι τοῦτο αὐτὸ συντείνων οὐκ ἀνῆκα πώποτε· καὶ μόγις
- 317 μὲν, ὅμως δ' ὁμολογήθη νῶν πλεῦσαι μὲν οἴκαδε ἐμέ, ἐπειδὴ πόλεμος ὑμᾶς κατεῖχεν, εἰρήνης δ' αὖ γενομένης ἐλθεῖν ἐμέ τε καὶ Δίωνα εἰς Συρακούσας, σὲ δὲ καλεῖν ἡμᾶς. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐγένετο τῆς ἐμῆς εἰς Συρακούσας ἀποδημίας πέρι τῆς πρώτης καὶ
- 5 τῆς πάλιν οἴκαδε σωτηρίας· τὸ δὲ δεύτερον εἰρήνης γενομένης ἐκάλεϊς με σὺ κατὰ τὰς ὁμολογίας, ἀλλὰ μόνον ἦκειν ἐπέστειλας, Δίωνα δ' εἰς ἀδιδίς ἐφησθα μεταπέμψασθαι. διὰ ταῦτα οὐκ ἦλθον, ἀλλὰ
- b καὶ Δίωني τότε ἀπηχθόμην· ᾤετο γὰρ εἶναι βέλτιον ἐλθεῖν ἐμέ καὶ ὑπακοῦσαί σοι. τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ὕστερον ἐνιαυτῷ τριῆρης ἀφίκετο καὶ ἐπιστολαὶ παρὰ σοῦ, τῶν δ' ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γραμμάτων ἤρχεν ὥς, ἂν ἀφίκωμαι, τὰ Δίωνόσ μοι γενήσοιτο πράγματα πάντα κατὰ
- 5 νοῦν τὸν ἐμόν, μὴ ἀφικόμενον δέ, τάναντία. αἰσχύνομαι δὴ λέγειν ὅσαι τότε ἐπιστολαὶ παρὰ σοῦ καὶ παρ' ἄλλων ἦλθον διὰ σὲ ἐξ Ἰταλίας καὶ Σικελίας, καὶ παρ' ὅσους τῶν ἐμῶν οἰκείων καὶ τῶν
- c γνωρίμων, καὶ πᾶσαι διακελυόμεναί μοι ἰέναι καὶ δεόμεναι σοὶ πάντως ἐμέ πείθεσθαι. ἐδόκει δὴ πᾶσιν, ἀρξαμένοις ἀπὸ Δίωνος, δεῖν ἐμέ πλεῦσαι καὶ μὴ μαλθακίζεσθαι. καίτοι τὴν θ' ἡλικίαν αὐτοῖς προυτεινόμενην καὶ περὶ σοῦ δυσχυριζόμην ὥς οὐχ οἷός τ' ἔσοιο ἀνταρκεῖσαι τοῖς διαβάλλουσιν ἡμᾶς καὶ βουλομένοις εἰς ἐχθρὰν ἐλθεῖν·
- 5 ἐώρων γὰρ καὶ τότε καὶ νῦν ὀρῶ τὰς μεγάλας οὐσίας καὶ ὑπερόγκους τῶν τε ἰδιωτῶν καὶ τῶν μονάρχων σχεδόν, ὅσῳπερ ἂν μείζους ὦσιν, τοσοῦτω πλείους καὶ μείζους τοὺς διαβάλλοντας καὶ πρὸς ἠδονὴν μετὰ αἰσχροῦς βλάβης ὁμιλοῦντας τρεφούσας, οὐ κακὸν οὐδὲν μείζον γεννᾷ πλοῦτός τε καὶ ἢ τῆς ἄλλης ἐξουσίας δύναμις. ὅμως δ' οὐδὲν
- 5 πάντα ταῦτα χαιρῆν ἔασας ἦλθον, διανοηθεὶς ὥς οὐδένα δεῖ τῶν ἐμῶν φίλων ἐμέ αἰτιᾶσθαι ὥς διὰ τὴν ἐμὴν ῥαθυμίαν τὰ σφέτερα
- e πάντα ἐξὸν μὴ ἀπολέσθαι διώλετο· ἐλθῶν δέ — οἶσθα γὰρ δὴ σὺ πάντα τάντεῦθεν ἤδη γενόμενα — ἐγὼ μὲν ἤξιουν δήπου κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν ἐπιστολῶν πρῶτον μὲν κατάγειν Δίωνα οἰκειωσάμενον, φράζων τὴν οἰκειότητα, ἦν εἰ ἐμοὶ τότε ἐπέιθου, τάχ' ἂν

βέλιον τῶν νῦν γεγονότων ἔσχεν καὶ σοὶ καὶ Συρακούσαις καὶ τοῖς 5
 ἄλλοις Ἑλλήσιν, ὡς ἡ ἐμὴ δόξα μαντεύεται· ἔπειτα τὰ Δίωνος τοὺς
 οἰκείους ἔχειν ἠξίουν καὶ μὴ διανείμασθαι τοὺς διανειμαμένους, οὕς 318
 οἶσθα σύ· πρὸς δὲ τούτοις ᾧμην δεῖν τὰ κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον εἰ-
 ωθότα αὐτῷ κομιζέσθαι καὶ μᾶλλον ἐγὼ ἔτι καὶ οὐχ ἤττον ἐμοῦ
 παραγενομένου πέμπεσθαι. τούτων οὐδενὸς τυγχάνων, ἠξίουν ἀπιέναι.
 τὸ μετὰ ταῦτα ἔπειθές με μείναι τὸν ἐνιαυτὸν, φάσκων τὴν Δίωνος 5
 ἀποδόμενος οὐσίαν πᾶσαν τὰ μὲν ἡμίσεια ἀποπέμψειν εἰς Κόρινθον,
 τὰ δ' ἄλλα τῷ παιδί καταλείπειν αὐτοῦ. πολλὰ ἔχων εἰπεῖν ὧν b
 ὑποσχόμενος οὐδὲν ἐποίησας, διὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν συντέμνω. τὰ
 γὰρ δὴ χρήματα πάντα ἀποδόμενος, οὐ πείσας Δίωνα, φάσκων οὐ
 πωλήσειν ἄνευ τοῦ πείθειν, τὸν κολοφῶνα, ὃ θανατάσει, ταῖς ὑπο-
 σχέσειν ἀπάσαις νεανικώτατον ἐπέδηκας· μηχανὴν γὰρ οὔτε καλὴν 5
 οὔτε κομψὴν οὔτε δικαίαν οὔτε συμφέρουσαν ἠδρες, ἐμέ ἐκφοβεῖν
 ὡς ἀγνοοῦντα τὰ τότε γιγνόμενα, ἵνα μηδὲ ἐγὼ ζητοίην τὰ χρήματα
 ἀποπέμπεσθαι. ἤνικα γὰρ Ἑρακλείδην ἐξέβαλες, οὔτε Συρακοσίοις c
 δοκοῦν δικαίως οὐτ' ἐμοί, διότι μετὰ Θεοδότου καὶ Εὐρυβίου συν-
 εδεήθην σου μὴ ποιεῖν ταῦτα, ταύτην λαβὼν ὡς ἱκανὴν πρόφασιν,
 εἶπες ὅτι καὶ πάσαι σοὶ δῆλος εἶην σοῦ μὲν οὐδὲν φροντίζων, Δίωνος 5
 δὲ καὶ τῶν Δίωνος φίλων καὶ οἰκείων, καὶ ἐπειδὴ νῦν Θεοδότης καὶ
 Ἑρακλείδης ἐν διαβολαῖς εἶεν, οἰκείοι Δίωνος ὄντες, πᾶν μηχανώμην d
 ὅπως οὗτοι μὴ δώσουσιν δίκην. καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ περὶ τὰ πολι-
 τικὰ κοινωνίας τῆς ἐμῆς καὶ σῆς· καὶ εἴ τινα ἐτέραν ἀλλοτριότητα
 ἐνείδες ἐν ἐμοὶ πρὸς σέ, εἰκότως οἶμι ταύτῃ πάντα ταῦτα γεγονέναι.
 καὶ μὴ θαύμαζε· κακὸς γὰρ ἂν ἔχοντί γε νοῦν ἀνδρὶ φαινοίμην 5
 ἐνδίκως, πεισθεὶς ὑπὸ τοῦ μεγέθους τῆς σῆς ἀρχῆς τὸν μὲν παλαιὸν
 φίλον καὶ ξένον κακῶς πράττοντα διὰ σέ, μηδὲν σοῦ χεῖρω, ἵνα
 οὕτως εἶπω, τοῦτον μὲν προδοῦναι, σέ δὲ τὸν ἀδικοῦντα ἐλέσθαι
 καὶ πᾶν δρᾶν ὅπῃ σὺ προσέταττες, ἔνεκα χρημάτων δῆλον δι· e
 οὐδὲν γὰρ ἂν ἕτερον ἔφησεν αἰτιὸν τις εἶναι τῆς ἐμῆς μεταβολῆς,
 εἰ μετεβαλόμην. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ταύτῃ γενόμενα τὴν ἐμὴν καὶ σὴν
 λυκοφιλίαν καὶ ἀκοινωνίαν διὰ σέ ἀπηργάσατο.

Σχεδὸν δ' εἰς λόγον ὁ λόγος ἦκει μοι συνεχῆς τῷ νυνδῇ γενο-
 μένῳ, περὶ οὗ μοι τὸ δεύτερον ἀπολογητέον ἔφην εἶναι. σκόπει δὴ 319
 καὶ πρόσθε πάντως, ἂν σοὶ τι ψεύδεσθαι δόξω καὶ μὴ τάληθῆ λέ-
 γειν. φημί γὰρ σε Ἀρχεδήμεου παρόντος ἐν τῷ κήπῳ καὶ Ἀριστοκρίτου,
 σχεδὸν ἡμέραις πρότερον εἴκοσι τῆς ἐμῆς ἐκ Συρακουσῶν οἴκαδ'

5 ἀποδημίας, ἃ νῦν δὴ λέγεις ἐμοὶ μεμφομένοις, ὡς Ἡρακλείδου τέ
 μοι καὶ τῶν ἄλλων πάντων μᾶλλον ἢ σοῦ μέλοι. καὶ με τούτων
 ἐναντίον διηρώτησας εἰ μνημονεύω, κατ' ἀρχὰς δι' ἦλθον, κελεύων
 b σε τὰς πόλεις τὰς Ἑλληνίδας κατοικίσειν· ἐγὼ δὲ συνεχώρουμ με-
 μνησθαι καὶ ἔτι νῦν μοι δοκεῖν ταῦτ' εἶναι βέλτιστα. ῥητέον δέ, ὦ
 Διονύσιε, καὶ τοῦτ' ἐπι τούτῳ τότε λεχθέν. ἡρόμην γὰρ δὴ σε πότερον
 αὐτὸ τοῦτό σοι συμβουλευσάμην μόνον ἢ τι καὶ ἄλλο πρὸς τοῦτ'·
 5 σὺ δὲ καὶ μάλ' ἀπεκρίνω μεμνημένως καὶ ὑβριστικῶς εἰς ἐμέ, ὡς
 ᾤον — διὸ τὸ τότε σοὶ ὑβρισμα νῦν ὑπαρ' ἀντ' ὀνειράτος γέγονεν —
 εἶπες δὲ καὶ μάλ' ἀπλαστῶς γελῶν, ὡς Ὑεὶ μὲμνημαι, παιδευθέντα
 c με ἐκέλευες ποιεῖν πάντα ταῦτα ἢ μὴ ποιεῖν. ἔφημ ἐγὼ κάλλιστα
 μνημονεύσαι σε. Ὀδοῦν παιδευθέντα, ἔφησθα, ὕγεωμετρεῖν, ἢ πῶς·
 κἀγὼ τὸ μετὰ ταῦτα ὃ ἐπῆμ μοι εἶπειν οὐκ εἶπον, φοβούμενος μὴ
 σμικροῦ ῥήματος ἔνεκα τὸν ἔκπλον δν προσεδόκων, μὴ μοι στενὸς
 5 γίγνοιτο ἀντ' εὐρυχωρίας. ἀλλ' οὐδ' ὄν ἔνεκα πάντ' εἴρηται ταῦτ'
 ἔστι· μὴ με διάβαλλε λέγων ὡς οὐκ εἶων ἐγὼ σε πόλεις Ἑλληνίδας
 d ἐρρούσας ὑπὸ βαρβάρων οἰκίσειν, οὐδὲ Συρακουσίους ἐπικουφίσαι
 βασιλείαν ἀντὶ τυραννίδος μεταστήσαντα. τούτων γὰρ οὐδ' ἤτιον
 ἐμοὶ πρόποντα ἔχουσ ἄν ποτε λέγων μου καταψεύσασθαι, πρὸς δὲ
 τούτοις ἔτι σαφεστέρους τούτων εἰς ἔλεγχον λόγους ἐγὼ δοίην ἄν,
 5 εἴ τις ἱκανὴ που φαίνοιτο κρίσις, ὡς ἐγὼ μὲν ἐκέλευον, σὺ δ' οὐκ
 ἠθέλες πράττειν αὐτά· καὶ μὴν οὐ χαλεπὸν εἶπειν ἑναργῶς ὡς ἦν
 ταῦτα ἄριστα πραχθέντα καὶ σοὶ καὶ Συρακοσίοις καὶ Σικελιώταις
 e πᾶσιν. ἀλλ' ὦ τᾶν, εἰ μὲν μὴ φῆς εἰρηκέναι εἰρηκῶς ταῦτα, ἔχω τὴν
 δίκην· εἰ δ' ὁμολογῆς, τὸ μετὰ τοῦτο ἡγησάμενος εἶναι σοφὸν τὸν
 Στησίχορον, τὴν παλινφθίαν αὐτοῦ μιμησάμενος, ἐκ τοῦ ψεύδους
 εἰς τὸν ἀληθῆ λόγον μεταστήσῃ.

IV.

Πλάτων Δίῳ Συρακοσίῳ εὖ πράττειν.

320 Οἶμαι μὲν φανερὰν εἶναι διὰ παντὸς τοῦ χρόνου τὴν ἐμὴν
 προθυμίαν περὶ τὰς συμβεβηκυίας πράξεις, καὶ διὰ πολλὴν εἶχον
 περὶ αὐτῶν σπουδὴν εἰς τὸ συμπερανθῆναι, οὐκ ἄλλου τινὸς ἔνεκα
 b μᾶλλον ἢ τῆς ἐπὶ τοῖς καλοῖς φιλοτιμίας· νομίζω γὰρ δίκαιον
 εἶναι τοὺς ὄντας τῇ ἀληθείᾳ ἐπιεικῆς καὶ πρᾶττοντας τοιαῦτα τυγ-

χάνειν δόξης τῆς προσηκούσης. τὰ μὲν οὖν εἰς τὸ παρόν, σὺν θεῷ
 εἰπεῖν, ἔχει καλῶς, τὰ δὲ περὶ τῶν μελλόντων ὁ μέγιστός ἐστιν
 ἄγων. ἀνδρεία μὲν γὰρ καὶ τάχει καὶ ῥώμῃ διενεγκεῖν δόξειεν ἂν 5
 καὶ ἐτέρων εἶναι τινων, ἀληθεία δὲ καὶ δικαιοσύνη καὶ μεγαλο-
 πρεπεῖα καὶ τῇ περὶ πάντα ταῦτα εὐσχημοσύνη, συμφαίη τις ἂν τοὺς c
 ἀντιποιουμένους τὰ τοιαῦτα τιμᾶν εἰκότως τῶν ἄλλων διαφέρειν.
 νῦν οὖν δῆλον μὲν ἐστὶν ὃ λέγω, ἀναμυμήσκων δὲ ὁμῶς δεῖ ἡμᾶς
 αὐτοὺς ὅτι προσήκει πλεόν ἢ παιδῶν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων δια-
 φέρειν τοὺς οἶσθα δῆπον. φανεροὺς οὖν δεῖ ἡμᾶς γενέσθαι ὅτι ἐσμὲν 5
 τοιοῦτοι οἰοίπερ φαμέν, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ, σὺν θεῷ εἰπεῖν, ῥάδιον
 ἔσται. τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις συμβέβηκεν ἀναγκαῖον εἶναι πλανηθῆναι
 πολὺν τόπον, εἰ μέλλουσιν γνωσθῆναι· τὸ δὲ νῦν ὑπάρχον περὶ σὲ d
 τοιοῦτόν ἐστιν, ὡς τοὺς ἐξ ἀπάσης τῆς οἰκουμένης, εἰ καὶ νεανι-
 κώτερόν ἐστιν εἰπεῖν, εἰς ἓνα τόπον ἀποβλέπειν, καὶ ἐν τούτῳ μάλ-
 ιστα πρὸς σέ. ὡς οὖν ὑπὸ πάντων ὀρώμενος παρασκευάζου τόν
 τε Λυκοῦργον ἐκείνον ἀρχαῖον ἀποδείξων καὶ τὸν Κῦρον, καὶ εἴ 5
 τις ἄλλος πώποτε ἔδοξεν ἦθει καὶ πολιτεία διενεγκεῖν, ἄλλως τε
 καὶ ἐπειδὴ πολλοὶ καὶ σχεδὸν ἅπαντες οἱ τῆδε λέγουσιν ὡς πολλή
 ἐστὶν ἐλπίς ἀνααιρεθέντος Διονυσίου διαφθαρῆναι τὰ πράγματα διὰ
 τὴν σὴν τε καὶ Ἡρακλείδου καὶ Θεοδότου καὶ τῶν ἄλλων γνωρίμων
 φιλοτιμίαν. μάλιστα μὲν οὖν μηδεὶς εἶη τοιοῦτος· ἐὰν δ' ἄρα καὶ
 γίγηται τις, σὺ φαίνου ἰατρῶν, καὶ πρὸς τὸ βέλτιστον ἔλθοιτ' 5
 ἂν. ταῦτα δὲ ἴσως γελοῖόν σοι φαίνεται εἶναι τὸ ἐμὲ λέγειν, διότι 321
 καὶ αὐτὸς οὐκ ἀγνοεῖς· ἐγὼ δὲ καὶ ἐν τοῖς θεατροῖς ὄρω τοὺς
 ἀγωνιστὰς ὑπὸ τῶν παιδῶν παροξυνομένους, μήτι δὴ ὑπὸ γε τῶν
 φίλων, οἷς ἂν τις οἴηται μετὰ σπουδῆς κατ' εὐνοίαν παρακελεύεσθαι.
 νῦν οὖν αὐτοὶ τε ἀγωνίζεσθε καὶ ἡμῖν εἴ του δεῖ ἐπιστέλλετε· τὰ 5
 δ' ἐνθάδε παραπλησίως ἔχει καθάπερ καὶ ὑμῶν παρόντων. ἐπι-
 στέλλετε δὲ καὶ ὅτι πέπρακται ὑμῖν ἢ πράττοντες τυγχάνετε, ὡς ἡμεῖς b
 πολλὰ ἀκούοντες οὐδὲν ἴσμεν· καὶ νῦν ἐπιστολαὶ παρὰ μὲν Θεο-
 δότου καὶ Ἡρακλείδου ἤκουσιν εἰς Λακεδαιμόνα καὶ Αἴγινα, ἡμεῖς
 δέ, καθάπερ εἴρηται, πολλὰ ἀκούοντες περὶ τῶν τῆδε οὐδὲν ἴσμεν.
 ἐνθυμοῦ δὲ καὶ ὅτι δοκεῖς τισὶν ἐνδεεστέρως τοῦ προσήκοντος θε- 5
 ραπευτικὸς εἶναι· μὴ οὖν λανθανέτω σε ὅτι διὰ τοῦ ἀρέσκειν τοῖς
 ἀνθρώποις καὶ τὸ πράττειν ἐστίν, ἢ δ' αὐθάδεια ἐρημία σύνοικος. c
 ἐδύχει.

V.

Πλάτων Περγόικκα εὖ πράττειν.

Εὐφραίῳ μὲν συνεβούλευσα, καθάπερ ἐπέστελλες, τῶν σῶν
 ἐπιμελούμενον περὶ ταῦτα διατρίβειν· δίκαιος δ' εἰμι καὶ σοὶ ξενικὴν
d καὶ ἱερὰν συμβουλήν λεγομένην συμβουλεύειν περὶ τε τῶν ἄλλων
 ὧν ἂν φράζῃς καὶ ὡς Εὐφραίῳ δεῖ τὰ νῦν χρῆσθαι. πολλὰ μὲν
 γὰρ ὁ ἀνὴρ χρήσιμος, μέγιστον δὲ οὐδὲ καὶ σὺ νῦν ἐνδεὴς εἶ διὰ τε
 τὴν ἡλικίαν καὶ διὰ τὸ μὴ πολλοὺς αὐτοῦ πέρα συμβούλους εἶναι
5 τοῖς νέοις. ἔστιν γὰρ δὴ τις φωνὴ τῶν πολιτειῶν ἐκάστης καθαπερεὶ
 τινων ζώων, ἄλλη μὲν δημοκρατίας, ἄλλη δ' ὀλιγαρχίας, ἡ δ' αὖ
 μοναρχίας· ταύτας φαῖεν μὲν ἂν ἐπίστασθαι πάμπολλοι, πλείστον
e δ' ἀπολείπονται τοῦ κατανοεῖν αὐτὰς πλὴν ὀλίγων δὴ τινων. ἦτις
 μὲν ἂν οὖν τῶν πολιτειῶν τῆς αὐτῆς φθέγγεται φωνὴν πρὸς τε
 θεοὺς καὶ πρὸς ἀνθρώπους, καὶ τῇ φωνῇ τὰς πράξεις ἐπομένας
 ἀποδιδῶ, θάλλει τε ἀεὶ καὶ σφίζεται, μιμουμένη δ' ἄλλην φθείρεται.
5 πρὸς ταῦτ' οὖν Εὐφραῖός σοι γίγνεται οὐχ ἥμιστος ἂν χρήσιμος,
 καίπερ καὶ πρὸς ἄλλα ὧν ἀνδρείος· τοὺς γὰρ τῆς μοναρχίας λό-
322 γους οὐχ ἥμιστ' αὐτὸν ἐλπίζω συνεξευρήσειν τῶν περὶ τὴν σὴν δια-
 τριβὴν ὄντων· εἰς ταῦτ' οὖν αὐτῷ χρώμενος ὀνήσῃ τε αὐτὸς καὶ
 ἐκείνον πλείστα ὠφελήσεις. εἰ δὲ τις ἀκούσας ταῦτα εἶπῃ· »Πλά-
 των, ὡς ἔοικεν, προσποιεῖται μὲν τὰ δημοκρατία συμφέροντα εἰδέναι,
5 ἔξδον δ' ἐν τῷ δήμῳ λέγειν καὶ συμβουλεύειν αὐτῷ τὰ βέλτιστα οὐ
 πώποτε ἀναστὰς ἐφθέγγατο,« πρὸς ταῦτ' εἰπεῖν δι· »Πλάτων ὀψὲ
b ἐν τῇ πατριδί γέγονεν καὶ τὸν δῆμον κατέλαβεν ἤδη πρεσβύτερον
 καὶ εἰδισμένον ὑπὸ τῶν ἔμπροσθεν πολλὰ καὶ ἀνόμοια τῇ ἐκείνου
 συμβουλῇ πράττειν· ἐπεὶ πάντων ἂν ἥδιστα καθάπερ πατρὶ συνε-
 βούλευεν αὐτῷ, εἰ μὴ μάτην μὲν κινδυνεύσειν ᾤετο, πλέον δ' οὐδὲν
5 ποιήσειν. ταῦτόν δὴ οἶμαι δρᾶσαι ἂν καὶ τὴν ἐμὴν συμβουλήν. εἰ
 γὰρ δόξαιμεν ἀνιάτως ἔχειν, πολλὰ ἂν χაίρειν ἡμῖν εἰπῶν ἐκτός
c ἂν γίγνοιτο τῆς περὶ ἐμὲ καὶ τὰ ἐμὰ συμβουλής.· εὐτύχει.

VI.

Πλάτων Ἐρμεία καὶ Ἐράστῳ καὶ Κορίσκῳ εὖ πράττειν.

Ἐμοὶ φαίνεται θεῶν τις ὑμῖν τύχην ἀγαθὴν, ἂν εὖ δέξησθε,
 εὐμενῶς καὶ ἱκανῶς παρασκευάζειν· οἰκεῖτε γὰρ δὴ γείτονές τε

ὑμῖν αὐτοῖς καὶ χρεῖαν ἔχοντες ὥστε ἀλλήλους εἰς τὰ μέγιστα ὠφε- d
 λεῖν. Ἐρμεία μὲν γὰρ οὔτε ἔκτων πλήθος οὔτε ἄλλης πολεμικῆς
 συμμαχίας οὐδ' αὐτὸ χρυσοῦ προσγενομένου γένοιτ' ἂν μείζων εἰς τὰ
 πάντα δύναμις, ἢ φίλων βεβαίων τε καὶ ἡθὸς ἐχόντων ὑγιές. Ἐρά-
 στῶ δὲ καὶ Κορίσκῳ, πρὸς τῇ τῶν εἰδῶν σοφίᾳ τῇ καλλῇ ταύτῃ, 5
 φημ' ἐγὼ, καίπερ † γέρων ὢν †, προσδεῖν σοφίας τῆς περὶ τοῦς
 πονηροῦς καὶ ἀδίκους φυλακτικῆς καὶ τινος ἀμυντικῆς δυνάμεως.
 ἄπειροι γὰρ εἰσι διὰ τὸ μεθ' ἡμῶν μετρίων ὄντων καὶ οὐ κακῶν e
 συχνὸν διατειριφέναι τοῦ βίου· διὸ δὴ τούτων προσδεῖν εἶπον, ἵνα
 μὴ ἀναγκάζωνται τῆς ἀληθινῆς μὲν ἀμελεῖν σοφίας, τῆς δὲ ἀνθρω-
 πίνης τε καὶ ἀναγκαίας ἐπιμελεῖσθαι μειζύτως ἢ δεῖ. ταύτην δ' αὐ-
 τὴν δύναμιν Ἐρμείας μοι φαίνεται φύσει τε, ὅσα μήπω συγγεγο- 5
 νότι, καὶ τέχνῃ δι' ἐμπειρίας εἰληφέναι. τί οὖν δὴ λέγω; σοὶ μὲν, 323
 Ἐρμεία, πεπειραμένος Ἐράστου καὶ Κορίσκου πλέονα ἢ σὺ, φημί
 καὶ μὴνώ καὶ μαρτυρῶ μὴ ῥαδίως εὐρήσειν σε ἀξιοπιστώτερα ἤδη
 τούτων τῶν γετόνων· ἔχεσθαι δὴ παντὶ συμβουλεύω δικαίῳ τρόπῳ
 τούτων τῶν ἀνδρῶν, μὴ πάρεργον ἡγούμενῳ. Κορίσκῳ δὲ καὶ Ἐρά- 5
 στῶ πάλιν Ἐρμείου ἀντέχεσθαι σύμβουλός εἰμι καὶ πειραῖσθαι ταῖς b
 ἀνθέξεσιν ἀλλήλων εἰς μίαν ἀφικέσθαι φιλίας συμπλοκῆν. ἂν δέ
 τις ὑμῶν ἄρα ταύτην πηλύειν δοκῇ — τὸ γὰρ ἀνθρώπινον οὐ
 παντάπασιν βέβαιον — δεῦρο παρ' ἐμὲ καὶ τοῦς ἐμοὺς πέμπετε 5
 μομφῆς κατήγορον ἐπιστολήν· οἶμαι γὰρ δίκη τε καὶ αἰδοῖ τοῦς παρ'
 ἡμῶν ἐντεῦθεν ἐλθόντας λόγους, εἰ μὴ τι τὸ λυθὲν μέγα τύχοι γε-
 νόμενον, ἐπωδῆς ἡστινοσοῦν μᾶλλον ἂν συμφῦσαι καὶ συνδησαι
 πάλιν εἰς τὴν προϋπάρχουσαν φιλότητά τε καὶ κοινωσίαν, ἣν ἂν c
 μὲν φιλοσοφῶμεν ἅπαντες ἡμεῖς τε καὶ ὑμεῖς, ὅσον ἂν δυνώμεθα
 καὶ ἐκάστῳ παρείκη, κύρια τὰ νῦν κεχρησμοφδημένα ἔσται. τὸ δὲ
 ἂν μὴ δρῶμεν ταῦτα οὐκ ἐρῶ· φήμην γὰρ ἀγαθὴν μαντεύομαι, καὶ
 φημί δὴ ταῦθ' ἡμᾶς πάντ' ἀγαθὰ ποιήσειν, ἂν θεὸς ἐθέλῃ.

Ταύτην τὴν ἐπιστολήν πάντας ὑμᾶς τρεῖς ὄντας ἀναγνῶναι 5
 χρῆ, μάλιστα μὲν ἀθρόους, εἰ δὲ μὴ, κατὰ δύο κοινῇ, κατὰ δύναμιν
 ὡς οἶόν τ' ἔστιν πλειστάκις, καὶ χρῆσθαι συνδήκῃ καὶ νόμῳ κυρίῳ,
 ὃ ἔστιν δίκαιον, ἐπομνύοντας σπουδῇ τε ἅμα μὴ ἀμοῦσῳ καὶ τῇ τῆς d
 σπουδῆς ἀδελφῇ παιδιᾷ τὸν τῶν πάντων θεὸν ἡγεμόνα τῶν τε ὄντων
 καὶ τῶν μελλόντων, τοῦ τε ἡγεμόνος καὶ αἰτίου πατέρα κύριον ἐπο-
 μνύοντας, ὃν, ἂν ὄντως φιλοσοφῶμεν, εἰσόμεθα πάντες σαφῶς εἰς
 δύναμιν ἀνθρώπων εὐδαιμόνων. 5

VII.

Πλάτων τοῖς Δίωνος οἰκειοῖς τε καὶ ἐταίροις εὖ πράττειν.

Ἐπεστείλατέ μοι νομίζειν δεῖν τὴν διάνοιαν ὑμῶν εἶναι τὴν
 αὐτὴν ἣν εἶχεν καὶ Δίων, καὶ δὴ καὶ κοινωνεῖν διεκελεύεσθέ μοι,
 324 καθ' ὅσον οἴός τε εἰμι ἔργῳ καὶ λόγῳ. ἐγὼ δέ, εἰ μὲν δόξαν καὶ
 ἐπιθυμίαν τὴν αὐτὴν ἔχετε ἐκείνῳ, σύμφημι κοινωνήσειν, εἰ δὲ μὴ,
 βουλευέσθεαι πολλάκις. τίς δ' ἦν ἡ ἐκείνου διάνοια καὶ ἐπιθυμία,
 σχεδὸν οὐκ εἰκάζων ἀλλ' ὡς εἰδὼς σαφῶς εἶποίμ' ἄν. ὅτε γὰρ κατ'
 5 ἀρχὰς εἰς Συρακούσας ἐγὼ ἀφικόμεν, σχεδὸν ἔτη τετταράκοντα γε-
 γονώς, Δίων εἶχε τὴν ἡλικίαν ἣν τὰ νῦν Ἰππαρίτος γέγονεν, καὶ
 ἦν ἔσχεν τότε δόξαν, ταύτην καὶ διετέλεσεν ἔχων, Συρακοσίουσ οἰ-
 6 εσθαι δεῖν ἐλευθέρουσ εἶναι, κατὰ νόμους τοῦσ ἀρίστουσ οἰκοῦντας·
 ὥστε οὐδὲν θαναμαστὸν εἶ τις θεῶν καὶ τοῦτον εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν
 περὶ πολιτείας ἐκείνῳ γενέσθαι σύμφρονα ποιήσειεν. τίς δ' ἦν ὁ
 τρόπος τῆσ γενέσεωσ αὐτῆσ, οὐκ ἀπάξιον ἀκοῦσαι νέῳ καὶ μὴ νέῳ,
 5 πειράσομαι δὲ ἐξ ἀρχῆσ αὐτὴν ἐγὼ πρὸσ ὑμᾶσ διεξελεθεῖν· ἔχει γὰρ
 καιρὸν τὰ νῦν.

Νέοσ ἐγὼ ποτε ὦν πολλοῖσ δὴ ταῦτον ἔπαθον· ᾠήθην, εἰ θᾶττον
 c ἐμαντοῦ γενοίμην κύριοσ, ἐπὶ τὰ κοινὰ τῆσ πόλεωσ εὐθύσ ἰέναι.
 καὶ μοι τύχαι τινὲσ τῶν τῆσ πόλεωσ πραγμάτων τοιαῖδε παρέπεσον.
 ὑπὸ πολλῶν γὰρ τῆσ τότε πολιτείας λοιδορουμένησ μεταβολὴ γίννε-
 ται, καὶ τῆσ μεταβολῆσ εἰσ καὶ πεντήκοντὰ τινεσ ἄνδρεσ προῦστήσαν
 5 ἄρχοντεσ, ἔνδεκα μὲν ἐν ἄστει, δέκα δ' ἐν Πειραιεῖ — περὶ τε ἀγο-
 ρὰν ἐκάτεροι τοῦτων ὅσα τ' ἐν τοῖσ ἄστεσι διοικεῖν ἔδει — τριάκοντα
 d δὲ πάντων ἄρχοντεσ κατέστησαν αὐτοκράτορεσ. τοῦτων δὴ τινεσ οἰ-
 κειοῖ τε ὄντεσ καὶ γνώριμοι ἐτύγγανον ἐμοί, καὶ δὴ καὶ παρεκάλουν
 εὐθύσ ὡσ ἐπὶ προσήκοντα πράγματά με. καὶ ἐγὼ θαναμαστὸν οὐδὲν
 ἔπαθον ὑπὸ νεότητοσ· ᾠήθην γὰρ αὐτοῦσ ἔκ τινοσ ἀδίκου βίου ἐπὶ
 5 δίκαιον τρόπον ἄγοντασ διοικήσειν δὴ τὴν πόλιν, ὥστε αὐτοῖσ σφόδρα
 προσεῖχον τὸν νοῦν, τί πράξοιεν. καὶ ὁρῶν δήπου τοῦσ ἄνδρασ ἐν
 χρόνῳ ὀλίγῳ χρυσὸν ἀποδείξαντασ τὴν ἐμπροσθεν πολιτείαν — τὰ
 e τε ἄλλα καὶ φίλον ἄνδρα ἐμοὶ πρεσβύτερον Σωκράτη, ὃν ἐγὼ σχεδὸν
 οὐκ ἂν αἰσχρονοίμην εἰπὼν δικαιοτάτον εἶναι τῶν τότε, ἐπὶ τινα
 τῶν πολιτῶν μεθ' ἐτέρων ἔπεμπον, βίᾳ ἄξοντα ὡσ ἀποθανούμενον,
 325 ἵνα δὴ μετέχοι τῶν πραγμάτων αὐτοῖσ, εἴτε βούλοιο εἴτε μὴ· ὁ δ'

οὐκ ἐπείθεται, πᾶν δὲ παρεκινδύνευσεν παθεῖν πρὶν ἀνοσιῶν αὐτοῖς
 ἔργων γενέσθαι κοινωνός — ἃ δὴ πάντα καθορῶν καὶ εἴ τιν' ἄλλα
 τοιαῦτα οὐ σμικρά, ἐδυσχέρανά τε καὶ ἑμαυτὸν ἐπανήγαγον ἀπὸ
 τῶν τότε κακῶν. χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ μετέπεσε τὰ τῶν τριάκοντά 5
 τε καὶ πᾶσα ἢ τότε πολιτεία· πάλιν δὲ βραδύτερον μὲν, εἵλκεν δέ
 με ὅμως ἢ περὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ καὶ πολιτικά ἐπιθυμία. ἦν **b**
 οὖν καὶ ἐν ἐκείνοις ἅτε τεταραγμένοις πολλὰ γιγνόμενα ἃ τις ἂν
 δυσχεράνειεν, καὶ οὐδέν τι θανααστὸν ἦν τιμωρίας ἐχθρῶν γίγνε-
 σθαί τινῶν τισιν μείζους ἐν μεταβολαῖς· καίτοι πολλῇ γε ἐχρήσαντο
 οἱ τότε κατελθόντες ἐπιεικείᾳ. κατὰ δέ τινα τύχην αὐτὸν ἐταῖρον 5
 ἡμῶν Σωκράτη τοῦτον δυναστεύοντες τινες εἰσάγουσιν εἰς δικαστή-
 ριον, ἀνοσιωτάτην αἰτίαν ἐπιβαλόντες καὶ πάντων ἥμισυ Σωκράτει
 προσήκουσαν· ὡς ἀσεβῆ γὰρ οἱ μὲν εἰσήγαγον, οἱ δὲ κατεψηφίσαντο **c**
 καὶ ἀπέκτειναν τὸν τότε τῆς ἀνοσίου ἀγωγῆς οὐκ ἐθελήσαντα με-
 τασχεῖν περὶ ἓνα τῶν τότε φευγόντων φίλων, ὅτε φεύγοντες ἐδυσ-
 τύχουν αὐτοί. σκοποῦντι δὴ μοι ταῦτά τε καὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς
 πράττοντας τὰ πολιτικά, καὶ τοὺς νόμους γε καὶ ἔθνη, ὅσῳ μᾶλλον 5
 διεσκόπουν ἡλικίας τε εἰς τὸ πρόσθε προύβαινον, τοσοῦτ' ἡλατώ-
 τερον ἐφαίνεται ὀρθῶς εἶναι μοι τὰ πολιτικά διοικεῖν· οὔτε γὰρ ἄνευ **d**
 φίλων ἀνδρῶν καὶ ἐταίρων πιστῶν οἶδ' ἔτι εἶναι πράττειν — οὗς
 οὐδ' ὑπάρχοντας ἦν εὐρεῖν εὐπετές, οὐ γὰρ ἔτι ἐν τοῖς τῶν πατέρων
 ἡδαισιν καὶ ἐπιτηδεύμασιν ἢ πόλις ἡμῶν διωκεῖτο, καινοὺς τε ἄλλους
 ἀδύνατον ἦν κτᾶσθαι μετὰ τινος ἑραστώνης — τὰ τε τῶν νόμων 5
 γράμματα καὶ ἔθνη διεφθείρετο καὶ ἐπεδίδου θανααστὸν ὅσον, ὥστε
 με, τὸ πρῶτον πολλῆς μεστὸν ὄντα ὀρθῆς ἐπὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ, **e**
 βλέποντα εἰς ταῦτα καὶ φερόμενα ὀρθῶντα πάντῃ πάντως, τελευτῶντα
 ἰλιγγιᾶν, καὶ τοῦ μὲν σκοπεῖν μὴ ἀποστῆναι πῆ ποτε ἄμεινον ἂν
 γίγνοιτο περὶ τε αὐτὰ ταῦτα καὶ δὴ καὶ περὶ τὴν πᾶσαν πολιτείαν,
 τοῦ δὲ πράττειν αὐτὸ περιμένειν αἰεὶ καιρούς, τελευτῶντα δὲ νοῆσαι **326**
 περὶ πασῶν τῶν νῦν πόλεων ὅτι κακῶς σύμψασαι πολιτεύονται —
 τὰ γὰρ τῶν νόμων ἀταῖς σχεδὸν ἀνιάτως ἔχοντά ἐστιν ἄνευ πα-
 ρασκευῆς θανααστιῆς τινος μετὰ τύχης — λέγειν τε ἠναγκασθῆναι,
 ἐπαινῶν τὴν ὀρθὴν φιλοσοφίαν, ὡς ἐκ ταύτης ἐστὶν τὰ τε πολιτικά 5
 δίκαια καὶ τὰ τῶν ἰδιωτῶν πάντα κατιδεῖν· κακῶν οὖν οὐ λήξειν
 τὰ ἀνθρώπινα γένη, πρὶν ἂν ἢ τὸ τῶν φιλοσοφούντων ὀρθῶς γε
 καὶ ἀληθῶς γένος εἰς ἀρχὰς ἔλθῃ τὰς πολιτικὰς ἢ τὸ τῶν δυνα- **b**
 στεύοντων ἐν ταῖς πόλεσιν ἐκ τινος μοίρας θείας ὄντως φιλοσοφήσῃ.

Ταύτην δὴ τὴν διάνοιαν ἔχων εἰς Ἴταλίαν τε καὶ Σικελίαν ἦλθον,
 5 ἅτε πρῶτον ἀφικόμενον. ἐλθόντα δὲ με ὁ ταύτη λεγόμενος αὐ βίος εὐ-
 δαίμων, Ἰταλιωτικῶν τε καὶ Συρακουσίων τραπεζῶν πλήρης, οὐδαμῆ
 οὐδαμῶς ἤρρεσεν, δις τε τῆς ἡμέρας ἐμπιπλάμενον ζῆν καὶ μηδέποτε
 10 κοιμώμενον μόνον νύκτωρ, καὶ ὅσα τούτῳ ἐπιτηδεύματα συνέπεται
 τῷ βίῳ· ἐκ γὰρ τούτων τῶν ἐθῶν οὐτ' ἂν φρόνιμος οὐδεὶς ποτε
 γενέσθαι τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπων ἐκ νέου ἐπιτηδεύων δύ-
 15 ναιτο — οὐχ οὕτως θανμαστῇ φύσει κραθήσεται — σώφρων δὲ
 οὐδ' ἂν μελλῆσαι ποτὲ γενέσθαι, καὶ δὴ καὶ περὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς
 ὁ αὐτὸς λόγος ἂν εἴη, πόλις τε οὐδεμία ἂν ἠρεμήσαι κατὰ νόμους
 οὐδ' οὐσινασοῦν ἀνδρῶν οἰομένων ἀναλίσκειν μὲν δεῖν πάντα εἰς
 20 ὑπερβολάς, ἀργῶν δὲ εἰς ἅπαντα ἡγουμένων αὐ δεῖν γίγνεσθαι πλήν
 ἐς εὐωχίας καὶ πότους καὶ ἀφροδισίων σπουδᾶς διαπονουμένας·
 ἀναγκαῖον δὲ εἶναι ταύτας τὰς πόλεις τυραννίδας τε καὶ ὀλιγαρχίας
 καὶ δημοκρατίας μεταβαλλούσας μηδέποτε λήγειν, δικαίου δὲ καὶ
 25 ἰσονόμου πολιτείας τοὺς ἐν αὐταῖς δυναστεύοντας μηδ' ὄνομα ἀκού-
 οντας ἀνέχεσθαι. ταῦτα δὴ πρὸς τοῖς πρόσθε διανοούμενος εἰς Συ-
 ρακούσας διεπορεύθη, ἴσως μὲν κατὰ τύχην, ἔοικεν μὴν τότε μη-
 30 χανωμένῳ τινὶ τῶν κρειττόνων ἀρχὴν βαλέσθαι τῶν νῦν γενοτόων
 πραγμάτων περὶ Δίωνα καὶ τῶν περὶ Συρακούσας· ὄεος δὲ μὴ καὶ
 πλειόνων ἔτι, ἐὰν μὴ νῦν ἡμεῖς ἔμοι πείθησθε τὸ δεύτερον συμβου-
 λεύοντι. πῶς οὖν δὴ λέγω πάντων ἀρχὴν γεγονέναι τὴν τότε εἰς
 327 Σικελίαν ἐμὴν ἀφιξίν; ἐγὼ συγγενόμενος Δίῳι τότε νέῳ κινδυνεύω,
 τὰ δοκοῦντα ἔμοι βέλτιστα ἀνθρώποις εἶναι μνηῶν διὰ λόγων καὶ
 πράττειν αὐτὰ συμβουλευῶν, ἀγνοεῖν ὅτι τυραννίδος τινὰ τρόπον
 35 κατάλυσιν ἐσομένην μηχανώμενος ἐλάνθανον ἐμαυτὸν. Δίῳι μὲν
 γὰρ δὴ, μάλ' εὐμαθῆς ὢν πρὸς τε τὰλλα καὶ πρὸς τοὺς τότε ὑπ'
 ἐμοῦ λόγους γενομένους, οὕτως δέξεως ὑπήκουσεν καὶ σφόδρα, ὡς
 40 οὐδεὶς πώποτε ὢν ἐγὼ προσέτευχον νέων, καὶ τὸν ἐπίλοιπον βίον
 ζῆν ἠθέλησεν διαφερόντως τῶν πολλῶν Ἰταλιωτῶν τε καὶ Σικελι-
 ωτῶν, ἀρετὴν περὶ πλειονοῦς ἡδονῆς τῆς τε ἄλλης τρυφῆς ἡγαπηκῶς
 45 ὕδεν ἐπαχθέστερον τοῖς περὶ τὰ τυραννικὰ νόμιμα ζῶσιν ἐβίω μέχρι
 τοῦ θανάτου τοῦ περὶ Διονύσιον γενομένου. μετὰ δὲ τοῦτο διανοήθη
 μὴ μόνον ἐν αὐτῷ ποι' ἂν γενέσθαι ταύτην τὴν διάνοιαν, ἦν αὐτὸς
 50 ὑπὸ τῶν ὀρθῶν λόγων ἔσχευ, ἐγγιγνομένην δὲ αὐτὴν καὶ ἐν ἄλλοις
 55 ὀρθῶν κατενόει, πολλοῖς μὲν οὐ, γιγνομένην δ' οὖν ἐν τισιν, ὧν καὶ
 Διονύσιον ἠγίσατο εἶνα γενέσθαι τάχ' ἂν συλλαμβανόντων θεῶν,

γενομένου δ' αὐ τοῦ τοιούτου τόν τε αὐτοῦ βίον καὶ τὸν τῶν ἄλλων
 Συρακουσίων ἀμήχανον ἂν μακαριότητα συμβῆναι γενόμενον. πρὸς 5
 δὴ τούτοις ᾤηθη δεῖν ἐκ παντὸς τρόπου εἰς Συρακούσας διττάχιστα
 ἔλθειν ἐμὲ κοινωτὸν τούτων, μεμνημένος τὴν τε αὐτοῦ καὶ ἐμὴν
 συνουσίαν ὡς εὐπετῶς ἐξηργάσατο εἰς ἐπιθυμίαν ἔλθειν αὐτὸν d
 τοῦ καλλίστου τε καὶ ἀρίστου βίου· ὃ δὴ καὶ νῦν εἰ διαπράξαιτο
 ἐν Διονυσίῳ ὡς ἐπεχείρησε, μεγάλας ἐλπίδας εἶχεν ἄνευ σφαγῶν
 καὶ θανάτων καὶ τῶν νῦν γεγονότων κακῶν βίον ἂν εὐδαίμονα
 καὶ ἀληθινὸν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ κατασκευάσαι. ταῦτα Δίων ὀρθῶς 5
 διανοηθεὶς ἔπεισε μεταπέμπεσθαι Διονύσιον ἐμέ. καὶ αὐτὸς ἐδεῖτο
 πέμπων ἡκεῖν ὅτι τάχιστα ἐκ παντὸς τρόπου, πρὶν τινὰς ἄλλους e
 ἐντυχόντας Διονυσίῳ ἐπ' ἄλλον βίον αὐτὸν τοῦ βελτίστου παρατρέ-
 ψαι. λέγων δὲ τάδε ἐδεῖτο, εἰ καὶ μακρότερα εἰπεῖν. Τινὰς γὰρ και-
 ρούς, ἔφη, μείζους περιμενοῦμεν τῶν νῦν παραγεγονότων θείᾳ τινὶ
 τύχῃ; καταλέγων δὲ τὴν τε ἀρχὴν τῆς Ἰταλίας καὶ Σικελίας καὶ 5
 τὴν αὐτοῦ δύναμιν ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν νεότητά τε καὶ τὴν ἐπιθυμίαν 328
 τὴν Διονυσίου φιλοσοφίας τε καὶ παιδείας ὡς ἔχει σφόδρα λέγων,
 τοὺς τε αὐτοῦ ἀδελφίδους καὶ τοὺς οἰκείους ὡς εὐπαράκλητοι εἶεν
 πρὸς τὸν ὑπ' ἐμοῦ λεγόμενον ἀεὶ λόγον καὶ βίον, ἱκανώτατοι τε Διονύ-
 σιον συμπαρκαλεῖν, ὥστε εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν ἐλλίς πᾶσα ἀποτε- 5
 λεσθήσεται τοῦ τοὺς αὐτοὺς φιλοσόφους τε καὶ πόλεων ἀρχοντας
 μεγάλων συμβῆναι γενομένους. τὰ μὲν δὴ παρακαλεῦματα ἦν ταυτὰ b
 τε καὶ τοιαῦτα ἕτερα πάμπολλα, τὴν δ' ἐμὴν δόξαν τὸ μὲν περὶ τῶν
 νέων, ὅπῃ ποτὲ γενήσοιτο, εἶχεν φόβος — αἱ γὰρ ἐπιθυμίαι τῶν
 τοιούτων ταχέαι καὶ πολλάκις ἑαυταῖς ἐναντία φερόμεναι — τὸ
 δὲ Δίωνος ἠπιστάμην τῆς ψυχῆς πέρι φύσει τε ἐμβριθεῖς ὄν ἡλικίας 5
 τε ἤδη μετρίως ἔχον. ὄθεν μοι σκοπομένῳ καὶ διστάζοντι πότερον
 εἴη πορευτέον ἢ πῶς, ὁμῶς ἔρρεψε δεῖν, εἴ ποτὲ τις τὰ διανοηθέντα
 περὶ νόμων τε καὶ πολιτείας ἀποτελεῖν ἐγχειρήσοι, καὶ νῦν πειρα- c
 τέον εἶναι· πείσας γὰρ ἓνα μόνον ἱκανῶς πάντα ἐξεργασμένος ἐσοί-
 μην ἀγαθὰ. ταύτη μὲν δὴ τῇ διανοίᾳ τε καὶ τόλμῃ ἀπῆρα οἰκοθεν,
 οὐχ ἧ τινας ἐδόξαζον, ἀλλ' αἰσχνυόμενος μὲν ἑμαυτὸν τὸ μέγιστον,
 μὴ δόξαμι ποτὲ ἑμαντῶ παντάπασιν λόγος μόνον ἀτεχνῶς εἶναι τις, 5
 ἔργου δὲ οὐδενὸς ἂν ποτὲ ἐκὼν ἀνθάψασθαι, κινδυνεύσειν δὲ προ-
 δοῦναι πρῶτον μὲν τὴν Δίωνος ξενίαν τε καὶ ἐταιρίαν ἐν κινδύνοις d
 ὄντως γεγονότις οὐ σμικροῖς. εἴτ' οὖν πάθοι τι, εἴτ' ἐκπεσὼν ὑπὸ
 Διονυσίου καὶ τῶν ἄλλων ἐχθρῶν ἔλθοι παρ' ἡμῶς φεύγων καὶ

ἀνέροιτο εἰπών· »⁷Ω Πλάτων, ἤκω σοι φηγὰς οὐχ ὀπλιτῶν δεόμε-
 5 νος οὐδὲ ἱππέων ἐνδεῆς γενόμενος τοῦ ἀμύνασθαι τοὺς ἐχθρούς,
 ἀλλὰ λόγων καὶ πειθοῦς, ἧ σὲ μάλιστα ἠπιστάμην ἐγὼ δυνάμενον
 ἀνθρώπους νέους ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ δίκαια προτρέποντα εἰς
 e φιλίαν τε καὶ ἑταιρίαν ἀλλήλοις καθιστάναι ἐκάστοτε· ὦν ἐνδεία
 κατὰ τὸ σὸν μέρος νῦν ἐγὼ καταλιπὼν Συρακούσας ἐνθάδε πάρεμι.
 καὶ τὸ μὲν ἐμὸν ἔλαττον ὄνειδός σοι φέρει φιλοσοφία δέ, ἦν ἐγκω-
 μιάζεις ἀεὶ καὶ ἀτίμως φῆς ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων φέρεσθαι,
 5 πῶς οὐ προδέδοται τὰ νῦν μετ' ἐμοῦ μέρος ὅσον ἐπὶ σοὶ γέγονεν;
 329 καὶ Μεγαροῦ μὲν εἰ κατοικοῦντες ἐτυγχάνομεν, ἤλθες δῆπου ἂν μοι
 βοηθὸς ἐφ' ἅ σε παρεκάλουν, ἢ πάντων ἂν φαυλότατον ἡγοῦσαντόν
 νῦν δ' ἄρα τὸ μῆκος τῆς πορείας καὶ τὸ μέγεθος δὴ τοῦ πλοῦ καὶ
 τοῦ πόνου ἐπαιτιώμενος οἶει δόξαν κακίας ἀποφευξείσθαι ποτε;
 5 πολλοῦ γε καὶ δεήσει.» λεχθέντων δὲ τούτων τίς ἂν ἦν μοι πρὸς
 ταῦτα εὐσχήμων ἀπόκρισις; οὐκ ἔστιν. ἀλλ' ἤλθον μὲν κατὰ λόγον
 b ἐν δίκῃ τε ὡς οἶδν τε ἀνθρώπῳ μάλιστα, διὰ τε τὰ τοιαῦτα κατα-
 λιπὼν τὰς ἐμαντοῦ διατριβάς, οὐσας οὐκ ἀσχήμονας, ὑπὸ τυραννίδα
 δοκοῦσαν οὐ πρόπειν τοῖς ἐμοῖς λόγοις οὐδὲ ἐμοί· ἐλθὼν τε ἐμαντὸν
 ἠλευθέρωσα Διὸς ξενίου καὶ τῆς φιλοσόφου ἀνέγκλητον μοίρας παρ-
 5 ἔσχον, ἐπονειδίστου γενομένης ἂν, εἴ τι καταμαλθακισθεὶς καὶ
 ἀποδειλιῶν αἰσχύνῃς μετέσχον κακῆς. ἐλθὼν δέ — οὐ γὰρ δεῖ μη-
 κύνειν — ἡἔρον στάσεως τὰ περὶ Διονύσιον μετὰ σύμπαντα καὶ
 c διαβολῶν πρὸς τὴν τυραννίδα Δίωνος περὶ ἡμνον μὲν οὖν καδ'
 ὅσον ἠδυνάμην, σμικρὰ δ' οἴός τ' ἦ, μνηὶ δὲ σχεδὸν ἴσως τετάρτῳ
 Δίωνα Διονύσιος αἰτιώμενος ἐπιβουλεύειν τῇ τυραννίδι, σμικρὸν εἰς
 πλοῖον ἐμβιβάσας, ἐξέβαλεν ἀτίμως. οἱ δὲ Δίωνος τὸ μετὰ τοῦτο
 5 πάντες φίλοι ἐφοβούμεθα μὴ τινα ἐπαιτιώμενος τιμωροῖτο ὡς συν-
 αἰτιον τῆς Δίωνος ἐπιβουλῆς· περὶ δ' ἐμοῦ καὶ διῆλθε λόγος τις
 ἐν Συρακούσαις, ὡς τεθνεῶς εἶην ὑπὸ Διονυσίου τούτων ὡς πάντων
 d τῶν τότε γεγονότων αἴτιος. ὁ δὲ αἰσθανόμενος πάντας ἡμᾶς οὕτω
 διατεθέντας, φοβούμενος μὴ μείζον ἐκ τῶν φόβων γένοιτό τι, φιλο-
 φρόνως πάντας ἀνελάμβανεν, καὶ δὴ καὶ τὸν ἐμὲ παρεμυθεῖτό τε
 καὶ θαρρεῖν διεκελεύετο καὶ ἐδεῖτο πάντως μένειν· ἐρίγγετο γὰρ οἱ
 5 τὸ μὲν ἐμὲ φυγεῖν ἀπ' αὐτοῦ καλὸν οὐδέν, τὸ δὲ μένειν — διὸ δὴ
 καὶ σφόδρα προσεποιεῖτο δεῖσθαι. τὰς δὲ τῶν τυράννων δεήσεις
 ἴσμεν ὅτι μεμειγμένοι ἀνάγκαις εἰσίν — ὃ δὴ μηχανώμενος διεκώ-
 e λυέν μου τὸν ἔκπλοον, εἰς ἀκρόπολιν ἀγαγὼν καὶ κατοικίσας ὅθεν

οὐδ' ἂν εἰς ἔτι με ναύκληρος μὴ ὅτι κωλύοντος ἐξήγαγε Διονυσίου, ἀλλ' οὐδ' εἰ μὴ πέμπων αὐτὸς τὸν κελεύοντα ἐξαγαγεῖν ἐπέστελλεν, οὐτ' ἂν ἔμπορος οὔτε τῶν ἐν ταῖς τῆς χώρας ἐξόδοις ἀρχόντων οὐδ' 5 ἂν εἰς περιεῖδέν με μόνον ἐμπορευόμενον, ὃς οὐκ ἂν συλλαβὼν εὐθέως παρὰ Διονύσιον πάλιν ἀπήγαγεν, ἄλλως τε καὶ διηγγελμένον ἤδη ποτὲ τοῦναντίον ἢ τὸ πρότερον πάλιν, ὡς Πλάτωνα Διονύσιος 330 θαναμαστῶς ὡς ἀσπάζεται. τὸ δ' εἶχεν δὴ πῶς; τὸ γὰρ ἀληθὲς δεῖ φράζειν. ἡσπάζετο μὲν αἰεὶ προϊόντος τοῦ χρόνου μᾶλλον κατὰ τὴν τοῦ τρόπου τε καὶ ἡθους συνουσίαν, ἑαυτὸν δὲ ἐπαινεῖν μᾶλλον ἢ Δίωνα ἐβούλετό με καὶ φίλον ἡγεῖσθαι διαφερόντως μᾶλλον ἢ κείνον, καὶ θαναμαστῶς ἐφιλονίκει πρὸς τὸ τοιοῦτον· ἢ δ' ἂν οὕτως ἐγένετο, εἴπερ ἐγίγνετο, κάλλιστα, ὠκνεῖ ὡς δὴ μανθάνων καὶ ἀκούων τῶν περὶ φιλοσοφίαν λόγων οἰκειοῦσθαι καὶ ἐμοὶ συγγίγνεσθαι, φοβούμενος τοὺς τῶν διαβαλλόντων λόγους, μὴ πῃ παραποδισθεῖη καὶ Δίω δὴ πάντα εἴη διαπεπραγμένους. ἐγὼ δὲ πάντα ὑπέμενον, τὴν πρῶτην διάνοιαν φυλάττων ἤπερ ἀφικόμεν, εἴ πως εἰς ἐπιθυμίαν ἔλθοι τῆς φιλοσόφου ζωῆς· ὁ δ' ἐνίκησεν ἀντιτείνων. 5

Καὶ ὁ πρῶτος δὴ χρόνος τῆς εἰς Σικελίαν ἐμῆς ἐπιδημίας τε καὶ διατριβῆς διὰ πάντα ταῦτα συνέβη γενόμενος. μετὰ δὲ τοῦτο ἀπεδήμησά τε καὶ πάλιν ἀφικόμεν πάσῃ σπουδῇ μεταπεμπομένου Διονυσίου· ὃν δὲ ἔνεκα καὶ ὅσα ἔπραξα, ὡς εἰκότα τε καὶ δίκαια, ὑμῖν πρῶτον μὲν συμβουλευσας ἃ χρὴ ποιεῖν ἐκ τῶν νῦν γεγονότων, ἕστερον τὰ περὶ ταῦτα διέξιμι, τῶν ἐπανερωτώτων ἔνεκα τί δὴ βουλούμενος ἦλθον τὸ δεύτερον, ἵνα μὴ τὰ πάρεργα ὡς ἔργα μοι 5 συμβαίη λεγόμενα. λέγω δὴ τάδε ἐγώ·

Τὸν συμβουλευόντα ἀνδρὶ κάμνοντι καὶ διαίταν διαιτωμένῳ μοχθηρὰν πρὸς ὑγίειαν ἄλλο τι χρὴ πρῶτον μὲν μεταβάλλειν τὸν δ βίον, καὶ ἐθέλονται μὲν πείθεσθαι καὶ τὰλλα ἤδη παραινεῖν· μὴ ἐθέλονται δέ, φεύγοντα ἀπὸ τῆς τοῦ τοιοῦτου συμβουλῆς ἀνδρα τε ἡγοίμην ἂν καὶ ἰατρικόν, τὸν δὲ ὑπομένοντα τοῦναντίον ἀνανδρόν τε καὶ ἀτεχνον. ταῦτόν δὴ καὶ πόλει, εἴτε αὐτῆς εἰς εἴη κύριος εἴτε καὶ 5 πλείους, εἰ μὲν κατὰ τρόπον ὀρθῇ πορευομένης ὁδῷ τῆς πολιτείας συμβουλευοῖτό τι τῶν προσφόρων, νοῦν ἔχοντος τὸ τοῖς τοιοῦτοις e συμβουλευεῖν· τοῖς δ' ἔξω τὸ παράπαν βαίνουσι τῆς ὀρθῆς πολιτείας καὶ μηδαμῇ ἐθέλουσιν αὐτῆς εἰς ἴχνος ἰέναι, προαγορεύουσιν δὲ τῷ συμβούλῳ τὴν μὲν πολιτείαν εἶναι καὶ μὴ κινεῖν, ὡς ἀποθανομένῳ εἶναι κινῆ, ταῖς δὲ βουλήσεσιν καὶ ἐπιθυμίαις αὐτῶν ὑπηρετοῦντας 331

συμβουλευεῖν κελεύοιεν, τίνα τρόπον γίγνοιτ' ἂν ῥᾶστα τε καὶ τάχιστα
 εἰς τὸν αἰὶ χρόνον, τὸν μὲν ὑπομένοντα συμβουλὰς τοιαύτας ἡγοίμην
 ἂν ἄνανδρον, τὸν δ' οὐκ ὑπομένοντα ἄνδρα. ταύτην δὴ τὴν διάνοιαν
 5 ἐγὼ κεκτημένος, ὅταν τίς μοι συμβουλευῆται περὶ τίνος τῶν μεγίσ-
 των περὶ τὸν αὐτοῦ βίον, οἷον περὶ χρημάτων κτήσεως ἢ περὶ σώ-
 6 ματος ἢ ψυχῆς ἐπιμελείας, ἂν μὲν μοι τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τινι τρόπῳ
 δοκῇ ζῆν ἢ συμβουλευσάντος ἂν ἐθέλειν πείθεσθαι περὶ ὧν ἀνα-
 κοινοῦται, προθύμως συμβουλεύω καὶ οὐκ ἀφοσιωσάμενος μόνον
 ἐπαυσάμην. ἐὰν δὲ μὴ συμβουλευῆται μοι τὸ παράπαν ἢ συμβουλεύ-
 5 οντι δῆλος ἢ μηδαμῇ πεισόμενος, ἀντόκλητος ἐπὶ τὸν τοιοῦτον οὐκ
 ἐρχομαι συμβουλεύσων, βιασόμενος δὲ οὐδ' ἂν ὑὸς ἦ μου. δούλω δὲ
 συμβουλεύσαιμ' ἂν καὶ μὴ ἐθέλοντά γε προσβιαζοίμην· πατέρα δὲ
 6 ἢ μητέρα οὐκ ὅσιον ἡγοῦμαι προσβιάζεσθαι μὴ νόσῳ παραφροσύνης
 ἐχομένους, ἐὰν δὲ τίνα καθεστῶτα ζῶσι βίον, ἑαυτοῖς ἀρέσκοντα,
 ἐμοὶ δὲ μή, μήτε ἀπεχθάνεσθαι μάτην νουθετοῦντα μήτε δὴ κολα-
 κεύοντά γε ὑτηρετεῖν αὐτοῖς, πληρώσεις ἐπιθυμιῶν ἐκπορίζοντα ἕως
 5 αὐτὸς ἀσπαζόμενος οὐκ ἂν ἐθέλοιμι ζῆν. ταῦτόν δὴ καὶ περὶ πόλεως
 αὐτοῦ διανοούμενον χρῆ ζῆν τὸν ἔμφορον· λέγειν μὲν, εἰ μὴ καλῶς
 6 αὐτῷ φαίνοιτο πολιτεύεσθαι, εἰ μέλλοι μήτε ματαίως εἶρεῖν μήτε ἀπο-
 θανεῖσθαι λέγων, βίαν δὲ πατρίδι πολιτείας μεταβολῆς μὴ προσφέρειν,
 διὰν ἄνευ φιγῆς καὶ σφαγῆς ἀνδρῶν μὴ δυνατὸν ἢ γίγνεσθαι τὴν
 ἀρίστην, ἡσυχίαν δὲ ἄγοντα εὔχεσθαι τὰ ἀγαθὰ αὐτῷ τε καὶ τῇ πόλει.
 5 Κατὰ δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἐγὼ ὑμῖν τ' ἂν συμβουλεύοιμι,
 συνεβούλευον δὲ καὶ Διονυσίῳ μετὰ Δίωνος, ζῆν μὲν τὸ καθ' ἡμέραν
 6 πρῶτον, ὅπως ἐγκρατῆς αὐτὸς αὐτοῦ ὅτι μάλιστα ἔσεσθαι μέλλοι
 καὶ πιστοὺς φίλους τε καὶ ἐταίρους κτήσασθαι, ὅπως μὴ πάθοι ἄπερ
 ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὃς παραλαβὼν Σικελίας πολλὰς καὶ μεγάλας πόλεις
 ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἐκπεπορθημένας, οὐκ οἶδ' ἂν ἦν κατοικίσας πο-
 5 λιτείας ἐν ἐκάσταις καταστήσασθαι πιστὰς ἐταίρων ἀνδρῶν, οὔτε
 332 ἄλλων δὴ ποθεν ὀφειῶν οὔτε ἀδελφῶν, οὓς ἔθρεψέν τε αὐτὸς νεω-
 τέρους ὄντας, ἐκ τε ἰδιωτῶν ἀρχοντας καὶ ἐκ πενήτων πλουσίους
 ἐπεποιήκει διυφερόντως. τούτων κοινῶν τῆς ἀρχῆς οὐδένα οἶδ' ἂν
 5 τ' ἦν πειθοῖ καὶ διδασχῇ καὶ εὐεργεσίαις καὶ συγγενείαις ἀπεργασά-
 μενος ποιήσασθαι, Δαρείου δὲ ἐπταπλασίῳ φανλότερος ἐγένετο, ὃς
 οὐκ ἀδελφοῖς πιστεύσας οὐδ' ὑφ' αὐτοῦ τραφεῖσιν, κοινῶν δὲ μόν-
 6 ον τῆς τοῦ Μήδου τε καὶ εὐνούχου χειρώσεως, διένειμ' ἐν μέρη
 6 μείζω ἕκαστα Σικελίας πάσης ἑπτὰ, καὶ πιστοῖς ἐχρήσατο τοῖς κοι-

νωνοῖς καὶ οὐκ ἐπιτιθεμένοι οὔτε αὐτῷ οὔτε ἀλλήλοις, ἔδειξέν τε
 παράδειγμα ὄσον χρῆ τὸν νομοθέτην καὶ βασιλέα τὸν ἀγαθὸν γί-
 γνεσθαι· νόμους γὰρ κατασκευάσας ἔτι καὶ νῦν διασέσωκεν τὴν Περ-
 σῶν ἀρχήν. ἔτι δὲ Ἀθηναῖοι πρὸς τούτοις οὐκ αὐτοὶ κατοικίσαντες 5
 πολλὰς τῶν Ἑλλήνων πόλεις ὑπὸ βαρβάρων ἐμβεβλημένας ἀλλ’
 οἰκουμένας παραλαβόντες, ὁμῶς ἐβδομήκοντα ἔτη διεφύλαξαν τὴν c
 ἀρχὴν ἀνδρας φίλους ἐν ταῖς πόλεσιν ἐκάσταις κεκτημένοι. Διονύσιος
 δὲ εἰς μίαν πόλιν ἀθροίσας πᾶσαν Σικελίαν, ὑπὸ σοφίας πιστεύων
 οὐδενί, μόγις ἐσώθη· πένης γὰρ ἦν ἀνδρῶν φίλων καὶ πιστῶν, οὐ
 μειζον σημεῖον εἰς ἀρετὴν καὶ κακίαν οὐκ ἔστιν οὐδέν, τοῦ ἔρημον 5
 ἢ μὴ τοιούτων ἀνδρῶν εἶναι. ἃ δὴ καὶ Διονυσίῳ συνεβουλεύομεν
 ἐγὼ καὶ Δίῳν, ἐπειδὴ τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῷ συνεβεβήκει οὕτως,
 ἀνομιλήτῳ μὲν παιδείας, ἀνομιλήτῳ δὲ συνουσιῶν τῶν προσηκουσῶν d
 γεγρονέναι, πρῶτον ἐπὶ ταῦτα ὀρμήσαντα φίλους ἄλλους αὐτῷ τῶν
 οἰκείων ἄμα καὶ ἡλικιωτῶν καὶ συμφώνους πρὸς ἀρετὴν κτήσασθαι,
 μάλιστα δ’ αὐτὸν αὐτῷ, τούτου γὰρ αὐτὸν θαυμασιῶς ἐνδεᾶ γεγο- 5
 νέναι, λέγοντες οὐκ ἐναργῶς οὕτως — οὐ γὰρ ἦν ἀσφαλὲς — αἰνιτ-
 τόμενοι δὲ καὶ διαμαχόμενοι τοῖς λόγοις ὡς οὕτω μὲν πᾶς ἀνὴρ
 αὐτόν τε καὶ ἐκείνους ὧν ἂν ἡγεμῶν γίγνηται σώσει, μὴ ταύτη δὲ e
 τραπόμενος τὰναντία πάντα ἀποτελεῖ· πορευθεὶς δὲ ὡς λέγομεν, καὶ
 ἐναντὸν ἔμφρονα τε καὶ σώφρονα ἀπεργασάμενος, εἰ τὰς ἐξηρημα-
 μένας Σικελίας πόλεις κατοικίσειεν νόμοις τε συνδήσειεν καὶ πολι-
 τείαις, ὥστε αὐτῷ τε οἰκείας καὶ ἀλλήλαις εἶναι πρὸς τὰς τῶν βαρ- 5
 βάρων βοηθείας, οὐ διπλασίαν τὴν πατρῶαν ἀρχὴν μόνον ποιήσοι,
 πολλαπλασίαν δὲ ὄντως· ἔτοιμον γὰρ εἶναι τούτων γενομένων πολὺ 333
 μᾶλλον δουλώσασθαι Καρχηδονίους τῆς ἐπὶ Γέλωνος αὐτοῖς γενο-
 μένης δουλείας, ἀλλ’ οὐχ ὥσπερ νῦν τὸναντίον ὁ πατὴρ αὐτοῦ
 φόρον ἔτι ἐτάξατο φέρειν τοῖς βαρβάροις. ταῦτα ἦν τὰ λεγόμενα 5
 καὶ παρακελεύόμενα ὑφ’ ἡμῶν τῶν ἐπιβουλευόντων Διονυσίῳ, ὡς
 πολλαχόθεν ἐχώρουν οἱ τοιοῦτοι λόγοι, οἳ δὴ καὶ κρατήσαντες παρὰ
 Διονυσίῳ ἐξέβαλον μὲν Δίωνα, ἡμᾶς δ’ εἰς φόβον κατέβαλον· ἵνα b
 δ’ ἐκπεράνωμεν οὐκ ὀλίγα πράγματα τὰ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, ἐλθὼν ἐκ
 Πελοποννήσου καὶ Ἀθηνῶν Δίῳν ἔργῳ τὸν Διονύσιον ἐνουθέτησεν.
 ἐπειδὴ δ’ οὐν ἡλευθέρωσέν τε καὶ ἀπέδωκεν αὐτοῖς δις τὴν πόλιν,
 ταῦτόν πρὸς Δίωνα Συρακόσιοι τότε ἔπαθον ὅπερ καὶ Διονύσιος, 5
 ὅτε αὐτὸν ἐπεχειρεῖ παιδεύσας καὶ θρόνου βασιλέα τῆς ἀρχῆς ἀξιῶν,
 οὕτω κοινωνεῖν αὐτῷ τοῦ βίου παντός, ὃ δὲ τοῖς διαβάλλουσι καὶ

c λέγουσιν ὡς ἐπιβουλεύων τῇ τυραννίδι Δίων πράττει πάντα ὅσα ἐπραττεν ἐν τῷ τότε χρόνῳ, ἵνα ὁ μὲν παιδεία δὴ τὸν νοῦν κηληθεῖς ἀμελοῖ τῆς ἀρχῆς ἐπιτρέψας ἐκείνῳ, ὁ δὲ σφετερίζαιτο καὶ Διονύσιον ἐκβάλοι ἐκ τῆς ἀρχῆς δόλῳ. ταῦτα τότε ἐνίκησεν καὶ τὸ
 5 δευτερον ἐν Συρακοσίοις λεγόμενα, καὶ μάλα ἀτόπῳ τε καὶ αἰσχρῶ νίκη τοῖς τῆς νίκης αἰτίοις. οἶον γὰρ γέγονεν, ἀκοῦσαι χρῆ τοῦς
 d ἐμὲ παρακαλοῦντας πρὸς τὰ νῦν πράγματα. ἤλθον Ἀθηναῖος ἀνὴρ ἐγώ, ἑταῖρος Δίωνος, σύμμαχος αὐτῷ, πρὸς τὸν τύραννον, ὅπως ἀντὶ πολέμου φιλίαν ποιήσαιμι· διαμαχόμενος δὲ τοῖς διαβάλλουσιν ἠττήθην. πείθοντος δὲ Διονυσίου τιμαῖς καὶ χρήμασι γενέσθαι μετ’
 5 αὐτοῦ ἐμὲ μάρτυρά τε καὶ φίλον πρὸς τὴν εὐπρέπειαν τῆς ἐκβολῆς τῆς Δίωνος αὐτῷ γίνεσθαι, τούτων δὴ τὸ πᾶν διήμαρτεν. ὕστερον
 e δὲ δὴ κατιῶν οἴκαδε Δίων ἀδελφῶ δύο προσλαμβάνει Ἀθήνηθεν, οὐκ ἐκ φιλοσοφίας γεγονότε φίλῳ, ἀλλ’ ἐκ τῆς περιτρεχούσης ἐταιρίας ταύτης τῆς τῶν πλείστων φίλων, ἣν ἐκ τοῦ ξενίξειν τε καὶ μνεῖν καὶ ἐποπτεύειν πραγματεύονται, καὶ δὴ καὶ τούτῳ τῷ συγ-
 5 καταγαγόντε ἀδιὸν φίλῳ ἐκ τούτων τε καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὴν κάθοδον ὑπηρεσίας ἐγενέσθην ἑταῖρῳ· ἐλθόντες δὲ εἰς Σικελίαν, ἐπειδὴ Δίωνα
 334 ἦσθοντο διαβεβλημένον εἰς τοὺς ἐλευθερωθέντας ὑπ’ αὐτοῦ Σικελιώτας ὡς ἐπιβουλεύοντα γενέσθαι τύραννον, οὐ μόνον τὸν ἑταῖρον καὶ ξένον προῦδοσαν, ἀλλ’ οἶον τοῦ φόνου αὐτόχειρες ἐγένοντο, ἔπλα ἔχοντες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοὶ τοῖς φονεῦσι παρεστῶτες ἐπί-
 5 κουροι. καὶ τὸ μὲν αἰσχρὸν καὶ ἀνόσιον οὔτε παρίεμαι ἔγωγε οὔτε τι λέγω — πολλοῖς γὰρ καὶ ἄλλοις ὑμνεῖν ταῦτα ἐπιμελὲς καὶ εἰς
 b τὸν ἔπειτα μελήσει χρόνον — τὸ δὲ Ἀθηναίων περὶ λεγόμενον, ὡς αἰσχύνην οὗτοι περιῆψαν τῇ πόλει, ἐξαιροῦμαι· φημί γὰρ κἀκεῖνον Ἀθηναῖον εἶναι ὃς οὐ προῦδωκεν τὸν αὐτὸν τοῦτον, ἐξὸν χρήματα καὶ ἄλλας τιμὰς πολλὰς λαμβάνειν. οὐ γὰρ διὰ βαναύσου φιλόδητος
 5 ἐγεγόνει φίλος, διὰ δὲ ἐλευθέρας παιδείας κοινωνίαν, ἣ μόνῃ χρῆ πιστεύειν τὸν νοῦν κεκτημένον μᾶλλον ἢ συγγενείᾳ ψυχῶν καὶ σωματῶν· ὥστε οὐκ ἀξίῳ ὀνειδούς γεγόνατον τῇ πόλει τὸ Δίωνα ἀπο-
 c κτείναντε, ὡς ἐλλογίμῳ πῶποτε ἄνδρε γενομένῳ.

Ταῦτα εἴρηται πάντα τῆς συμβουλῆς ἕνεκα τῶν Διωνείων φίλων καὶ συγγενῶν· συμβουλεύω δὲ δὴ τι πρὸς τούτοις τὴν αὐτὴν συμβουλήν καὶ λόγον τὸν αὐτὸν λέγων ἤδη τρίτον τρίτοις ὑμῖν. μὴ
 5 δουλοῦσθαι Σικελίαν ὑπ’ ἀνθρώποις δεσπόταις, μηδὲ ἄλλην πόλιν, ὃ γ’ ἐμὸς λόγος, ἀλλ’ ὑπὸ νόμοις· οὔτε γὰρ τοῖς δουλουμένοις οὔτε

τοῖς δουλωθεῖσιν ἄμεινον, αὐτοῖς καὶ παισὶ παίδων τε καὶ ἐγγόνοις, **d**
 ἀλλ' ὀλέθριος πάντως ἢ πείρα, σμικρὰ δὲ καὶ ἀνελεύθερα ψυχῶν
 ἦδη τὰ τοιαῦτα ἀρπάζειν κέρδη φιλεῖ, οὐδὲν τῶν εἰς τὸν ἔπειτα
 καὶ εἰς τὸν παρόντα καιρὸν ἀγαθῶν καὶ δικαίων εἰδὸτα θείων τε
 καὶ ἀνθρωπίνων. ταῦτα πρῶτον μὲν Δίωνα ἐπεχείρησα ἐγὼ πείθειν, **5**
 δευτέρον δὲ Διονύσιον, τρίτους δὲ ὑμᾶς νῦν. καὶ ἐμοὶ πείθεσθε Διὸς
 τρίτου σωτήρος χάριν, εἶτα εἰς Διονύσιον βλέψαντες καὶ Δίωνα, ὧν
 ὁ μὲν μὴ πειθόμενος ζῆ τὰ νῦν οὐ καλῶς, ὁ δὲ πειθόμενος τέθνηκεν **e**
 καλῶς· τὸ γὰρ τῶν καλλίστων ἐφιέμενον αὐτῷ τε καὶ πόλει πάσχειν
 ὅτι ἂν πάσχη πᾶν ὄρθον καὶ καλόν. οὔτε γὰρ πέφυκεν ἀθάνατος
 ἡμῶν οὐδεὶς, οὔτ' εἴ τω συμβαίῃ, γένοιτο ἂν εὐδαίμων, ὡς δοκεῖ
 τοῖς πολλοῖς· κακὸν γὰρ καὶ ἀγαθὸν οὐδὲν λόγου ἄξιόν ἐστιν τοῖς **5**
 ἀψύχοις, ἀλλ' ἢ μετὰ σώματος οὔση ψυχῇ τοῦτο συμβήσεται ἐκάστη **335**
 ἢ κεχωρισμένη. πείθεσθαι δὲ ὄντως ἀεὶ χρὴ τοῖς παλαιοῖς τε καὶ
 ἱεροῖς λόγοις, οἳ δὴ μὴνύουσιν ἡμῖν ἀθάνατον ψυχὴν εἶναι δικα-
 στάς τε ἴσχειν καὶ τίνειν τὰς μεγίστας τιμωρίας, ὅταν τις ἀπαλλαχθῆ
 τοῦ σώματος· διὸ καὶ τὰ μεγάλα ἁμαρτήματα καὶ ἀδικήματα σμι- **5**
 κρότερον εἶναι χρὴ νομίζειν κακὸν πάσχειν ἢ δρᾶσαι. ὧν ὁ φιλο-
 χρήματος πένης τε ἀνὴρ τὴν ψυχὴν οὔτε ἀκούει, ἐάν τε ἀκούσῃ, **b**
 καταγελῶν, ὡς οἴεται, πανταχόθεν ἀναιδῶς ἀρπάζει πᾶν ὅτιπερ ἂν
 οἴηται, καθάπερ θηρίον, φαγεῖν ἢ πιεῖν ἢ περὶ τὴν ἀνδραποδώδη
 καὶ ἀχάριστον, ἀφροδίσιον λεγομένην οὐκ ὄρθῶς, ἡδονὴν ποριεῖν
 αὐτῷ τοῦμπίμπλασθαι, τυφλὸς ὧν καὶ οὐχ ὄρων, οἷς συνέπεται τῶν **5**
 ἀρπαγμάτων ἀνοσιουργία, κακὸν ἡλικὸν ἀεὶ μετ' ἀδικήματος ἐκάστου,
 ἦν ἀναγκαῖον τῷ ἀδικήσαντι συνεφέλκειν ἐπὶ τε γῆ ἰστροφομένῳ
 καὶ ὑπὸ γῆς νοστήσαντι πορείαν ἀτιμόν τε καὶ ἀθλίαν πάντως παν- **c**
 ταχῆ. Δίωνα δὲ ἐγὼ λέγων ταῦτά τε καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἔπειθον, καὶ
 τοῖς ἀποκτείνασιν ἐκείνον δικαιοῦτατ' ἂν ὀργιζοίμην ἐγὼ τρόπον τινὰ
 ὁμοίωτατα καὶ Διονυσίῳ· ἀμφότεροι γὰρ ἐμὲ καὶ τοὺς ἄλλους ὡς
 ἔπος εἶπεῖν ἅπαντας τὰ μέγιστα ἐβλαψαν ἀνθρώπους, οἳ μὲν τὸν **5**
 βουλόμενον δικαιοσύνη χρῆσθαι διαφθείραντες, ὁ δὲ οὐδὲν ἐθελήσας
 χρῆσασθαι δικαιοσύνη διὰ πάσης τῆς ἀρχῆς, μεγίστην δύναμιν ἔχων, **d**
 ἐν ἣ γενομένη φιλοσοφία τε καὶ δύναμις ὄντως ἐν ταῦτῳ διὰ πάντων
 ἀνθρώπων Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων λάμψασ' ἂν ἱκανῶς δόξαν
 παρέστησεν πᾶσιν τὴν ἀληθῆ, ὡς οὐκ ἂν ποτε γένοιτο εὐδαίμων
 οὔτε πόλις οὔτ' ἀνὴρ οὐδεὶς, ὅς ἂν μὴ μετὰ φρονήσεως ὑπὸ δικαιο- **5**
 σύνη διαγάγῃ τὸν βίον, ἦτοι ἐν αὐτῷ κεκτημένος ἢ ὀσίων ἀνδρῶν

- ἀρχόντων ἐν ἤθεισιν τραφεῖς τε καὶ παιδευθεῖς ἐνδίκως. ταῦτα μὲν
- e Διονύσιος ἔβλαψεν· τὰ δὲ ἄλλα σμικρὰ ἂν εἶη πρὸς ταῦτά μοι βλάβη. ὁ δὲ Δίωνα ἀποκτείνας οὐκ οἶδεν ταῦτόν ἐξεργασμένος τούτῳ. Δίωνα γὰρ ἐγὼ σαφῶς οἶδα, ὡς οἶδόν τε περὶ ἀνθρώπων ἀνθρωπον δι-
- ισχυρίζεσθαι, ὅτι, τὴν ἀρχὴν εἰ κατέσχευεν, ὡς οὐκ ἂν ποτε ἐπ' ἄλλο
- 336 γε σχῆμα ἀρχῆς ἐτρέπετο ἢ ἐπὶ τὸ Συρακούσας μὲν πρῶτον, τὴν πατρίδα τὴν ἑαυτοῦ, ἐπεὶ τὴν δουλείαν αὐτῆς ἀπήλλαξεν φαιδρύνας ἐλευθέρως δ' ἐν σχήματι κατέστησεν, τὸ μετὰ τοῦτ' ἂν πάσῃ μηχανῇ ἐκόσμησεν νόμοις τοῖς προσήκουσιν τε καὶ ἀρίστοις τοὺς πολίτας,
- 5 τὸ τε ἐφεξῆς τούτοις προὔθρυμειτ' ἂν πράξαι, πᾶσαν Σικελίαν κατοικίσειν καὶ ἐλευθέραν ἀπὸ τῶν βαρβάρων ποιεῖν, τοὺς μὲν ἐμβάλλων, τοὺς δὲ χειρούμενος ῥᾶον Ἴέρωνος· τούτων δ' αὖ γενομένων δι'
- b ἀνδρὸς δικαίου τε καὶ ἀνδρείου καὶ σώφρονος καὶ φιλοσόφου, τὴν αὐτὴν ἀρετῆς ἂν πέρι γενέσθαι δόξαν τοῖς πολλοῖς, ἥπερ ἂν, εἰ Διονύσιος ἐπέσθη, παρὰ πᾶσιν ἂν ὡς ἔπος εἰπεῖν ἀνθρώποις ἀπέσωσεν γενομένη. νῦν δὲ ἢ πού τις θαίμων ἢ τις ἀλιτήριος ἐμπεσὼν ἀνομία
- 5 καὶ ἀθεότητι καὶ τὸ μέγιστον τόλμαις ἀμαθίας, ἐξ ἧς πάντα κακὰ πᾶσιν ἐρρίζωται καὶ βλαστάνει καὶ εἰς ὕστερον ἀποτελεῖ καρπὸν
- c τοῖς γεννήσασιν πικρότατον, αὕτη πάντα τὸ δεύτερον ἀντρέψεν τε καὶ ἀπώλεσεν. νῦν δὲ δὴ εὐφημῶμεν χάριν οἰωνοῦ τὸ τρίτον. ὅμως δὲ μιμεῖσθαι μὲν συμβουλευῶ Δίωνα ὑμῖν τοῖς φίλοις τὴν τε τῆς πατρίδος εὐνοίαν καὶ τὴν τῆς τροφῆς σώφρονα δίαιταν, ἐπὶ λφόνων
- 5 δὲ ὀρνίθων τὰς ἐκείνου βουλήσεις πειρᾶσθαι ἀποτελεῖν — αἱ δὲ ἦσαν, ἀκηκόατε παρ' ἐμοῦ σαφῶς — τὸν δὲ μὴ δυνάμενον ὑμῶν Δωριστὶ ζῆν κατὰ τὰ πάτρια, διώκοντα δὲ τὸν τε τῶν Δίωνος σφαγέων καὶ τὸν Σικελικὸν βίον, μήτε παρακαλεῖν μήτε οἶεσθαι πιστόν ἂν τι καὶ ὕγιες πράξαι ποτε, τοὺς δὲ ἄλλους παρακαλεῖν ἐπὶ πάσης Σικελίας κατοικισμὸν τε καὶ ἰσονομίαν ἐκ τε αὐτῆς Σικελίας καὶ ἐκ Πελοποννήσου συμπάσης, φοβεῖσθαι δὲ μηδὲ Ἀθήνας· εἰσὶ γὰρ
- 5 καὶ ἐκεῖ πάντων ἀνθρώπων διαφέροντες πρὸς ἀρετὴν, ξενοφόνων τε ἀνδρῶν μισοῦντες τόλμας. εἰ δ' οὖν, ταῦτα μὲν ὕστερα γένοιτ' ἂν,
- e κατεπέιγουσιν δὲ ὑμᾶς αἱ τῶν στάσεων πολλαὶ καὶ παντοδαπαὶ φθόμηναι ἐκάστης ἡμέρας διαφοραί· εἰδέναι μὲν που χορῆ πάντα τινὰ ἄνδρα, ᾧ καὶ βραχὺ δόξης ὀρθῆς μετέδωκεν θεία τις τύχη, ὡς οὐκ ἔστιν παῦλα κακῶν τοῖς στασιάσασιν, πρὶν ἂν οἱ κρατήσαντες μά-
- 5 χαις καὶ ἐκβολαῖς ἀνθρώπων καὶ σφαγαῖς μνησικακοῦντες καὶ ἐπὶ τιμωρίας παύσωνται τρεπόμενοι τῶν ἐχθρῶν, ἐγκρατεῖς δὲ ὄντες

αὐτῶν, θέμενοι νόμους κοινούς μηδὲν μᾶλλον πρὸς ἡδονὴν αὐτοῖς 337
 ἢ τοῖς ἡττηθεῖσιν κειμένους, ἀναγκάσωσιν αὐτοὺς χρῆσθαι τοῖς νό-
 μοις διτταῖς οὐσαις ἀνάγκαις, αἰδοῖ καὶ φόβῳ, φόβῳ μὲν διὰ τὸ
 κρείττους αὐτῶν εἶναι δεικνύντες τὴν βίαν, αἰδοῖ δὲ αὐτὸ διὰ τὸ κρείτ-
 τους φαίνεσθαι περὶ τε τὰς ἡδονὰς καὶ τοῖς νόμοις μᾶλλον ἐθέλοντές 5
 τε καὶ δυνάμενοι δουλεύειν. ἄλλως δὲ οὐκ ἔστιν ὡς ἂν ποτε κακῶν
 λήξαι πόλις ἐν αὐτῇ στασιάζουσα, ἀλλὰ στάσεις καὶ ἔχθραι καὶ μίση b
 καὶ ἀπιστίαι ταῖς οὕτω διατεθείσαις πόλεσιν αὐταῖς πρὸς αὐτὰς ἀεὶ
 γίνεσθαι φιλεῖ. τοὺς δὴ κρατήσαντας ἀεὶ χρῆ, δτανπερ ἐπιθυμήσωσιν
 σωτηρίας, αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς ἀνδρας προκρίναι τῶν Ἑλλήνων οὓς
 ἂν πυρθάνωνται ἀρίστους ὄντας, πρῶτον μὲν γέροντας, καὶ παῖδας 5
 καὶ γυναῖκας κεκτημένους οἴκοι καὶ προγόνους αὐτῶν ὅτι μάλιστα
 πολλοὺς τε καὶ ἀγαθοὺς καὶ ὀνομαστοὺς καὶ κτῆσιν κεκτημένους
 πάντας ἱκανὴν — ἀριθμὸν δὲ εἶναι μυριάνδρῳ πόλει πεντήκοντα c
 ἱκανοὶ τοιοῦτοι — τούτους δὴ δεήσειν καὶ τιμαῖς ὅτι μεγίσταις
 οἴκοθεν μεταπέμψασθαι, μεταπεμψαμένους δὲ ὁμόσαντας δεῖσθαι καὶ
 κελεύειν θεῖναι νόμους, μήτε νικήσασιν μήτε νικηθεῖσιν νέμειν πλέον,
 τὸ δὲ ἴσον καὶ κοινὸν πάσῃ τῇ πόλει. τεθέντων δὲ τῶν νόμων ἐν 5
 τούτῳ δὴ τὰ πάντα ἐστίν. ἂν μὲν γὰρ οἱ νενικηκότες ἡττους αὐτοὺς
 τῶν νόμων μᾶλλον τῶν νενικημένων παρέχωνται, πάντ' ἔσται σω-
 τηρίας τε καὶ εὐδαιμονίας μεστὰ καὶ πάντων κακῶν ἀποφυγῆ· εἰ d
 δὲ μή, μήτ' ἐμὲ μήτ' ἄλλον κοινωνὸν παρακαλεῖν ἐπὶ τὸν μὴ πειθό-
 μενον τοῖς νῦν ἐπεσταλμένοις. ταῦτα γὰρ ἐστὶν ἀδελφὰ ὧν τε Δίων
 ὧν τ' ἐγὼ ἐπεχειρήσαμεν Συρακούσαις εὐφρονοῦντες συμπρᾶξαι,
 δεύτερα μὴν· πρῶτα δ' ἦν ἂ το πρῶτον ἐπεχειρήθη μετ' αὐτοῦ Διο- 5
 νυσίου πραχθῆναι πᾶσιν κοινὰ ἀγαθὰ, τύχη δὲ τις ἀνθρώπων κρείτ-
 των διεφόρησεν. τὰ δὲ νῦν ὑμεῖς πειρᾶσθε εὐτυχέστερον αὐτὰ ἀγαθῆ e
 πράξαι μοῖρα καὶ θεῖα τινὶ τύχῃ.

Συμβουλή μὲν δὴ καὶ ἐπιστολή εἰρήσθω καὶ ἡ παρὰ Διονύσιον
 ἐμὴ προτέρα ἀφίξις· ἡ δὲ δὴ ὑστέρα πορεία τε καὶ πλοῦς ὡς εἰκότως
 τε ἅμα καὶ ἐμμελῶς γέγονεν, ᾧ μέλει ἀκούειν ἕξεσι τὸ μετὰ τοῦτο. 5
 ὁ μὲν γὰρ δὴ πρῶτος χρόνος τῆς ἐν Σικελίᾳ διατριβῆς μοι διεπε-
 ράνθη, καθάπερ εἶπον, πρὶν συμβουλεύειν τοῖς οἰκειοῖς καὶ ἐταίροις 338
 τοῖς περὶ Δίωνα· τὸ μετ' ἐκεῖνα δ' οὐκ ἔπεισα ὅση δὴ ποτ' ἐδυνάμην
 Διονύσιον ἀφῆναι με, εἰρήνης δὲ γενομένης — ἦν γὰρ τότε πόλεμος
 ἐν Σικελίᾳ — συνωμολογήσαμεν ἀμφοτέρω. Διονύσιος μὲν ἔφη με-
 ταπέμψασθαι Δίωνα καὶ ἐμὲ πάλιν, καταστησάμενος τὰ περὶ τὴν 5

ἀρχὴν ἀσφαλέστερον ἑαυτῷ, Δίωνα δὲ ἤξιον διανοεῖσθαι μὴ φυγὴν
b αὐτῷ γεγενῆσθαι τότε, μεταστάσιν δέ· ἐγὼ δ' ἤξιον ὠμολόγησα ἐπὶ
 τούτοις τοῖς λόγοις. γενομένης δὲ εἰρήνης, μετεπέμπετό με, Δίωνα δὲ
 ἐπισχεῖν ἔτι ἐνιαυτὸν ἐδεῖτο, ἐμὲ δὲ ἤμειν ἐκ παντὸς τρόπου ἤξιον.
 Δίω μὲν οὖν ἐκέλευέ τε με πλεῖν καὶ ἐδεῖτο· καὶ γὰρ δὴ λόγος
 5 ἐχώρει πολὺς ἐκ Σικελίας ὡς Διονύσιος θαυμαστῶς φιλοσοφίας ἐν
 ἐπιθυμίᾳ πάλιν εἶη γεγονῶς τὰ νῦν· ὄθεν ὁ Δίω συντεταμένως
c ἐδεῖτο ἡμῶν τῇ μεταπέμψει μὴ ἀπειθεῖν. ἐγὼ δὲ ἤδη μὲν πού κατα
 τὴν φιλοσοφίαν τοῖς νέοις πολλὰ τοιαῦτα γιγνόμενα, ὅμως δ' οὖν
 ἀσφαλέστερόν μοι ἔδοξεν χαιρεῖν τότε γε πολλὰ καὶ Δίωνα καὶ Διο-
 νύσιον ἔἵν, καὶ ἀπηχθόμεν ἀμφοῖν ἀποκρινάμενος δι γέρον τε εἶην
 5 καὶ κατὰ τὰς ὁμολογίας οὐδὲν γίγνοιτο τῶν τὰ νῦν πραττομένων.
 ἔοικεν δὴ τὸ μετὰ τοῦτο Ἀρχύτης τε παρὰ Διονύσιον ἀφικέσθαι —
 ἐγὼ γὰρ πρὶν ἀπιέναι ξενίαν καὶ φιλίαν Ἀρχύτη καὶ τοῖς ἐν Τάραντι
d καὶ Διονυσίῳ ποιήσας ἀπέπλεον — ἄλλοι τε τινες ἐν Συρακούσαις
 ἦσαν Διώνος τε ἅττα διακηκούτες καὶ τούτων τινὲς ἄλλοι, παρ-
 ακουσμάτων τινῶν ἔμμεστοι τῶν κατὰ φιλοσοφίαν· οἱ δοκοῦσι μοι
 Διονυσίῳ περιᾶσθαι διαλέγεσθαι τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς Διονυσίου
 5 πάντα διακηκούτος ὅσα διανοοῦμην ἐγώ. ὁ δὲ οὔτε ἄλλως ἐστὶν ἀφνῆς
 πρὸς τὴν τοῦ μανθάνειν δύναμιν φιλότιμός τε θαυμαστῶς· ἤρεσκέν
 τε οὖν ἴσως αὐτῷ τὰ λεγόμενα ἠσχύνετό τε φανερός γιγνόμενος
e οὐδὲν ἀκηκούως ὅτ' ἐπεδήμουν ἐγώ, ὄθεν ἅμα μὲν εἰς ἐπιθυμίαν ἦει
 τοῦ διακοῦσαι ἐναργέστερον, ἅμα δ' ἡ φιλοτιμία κατήπειγεν αὐτόν —
 δι' ἃ δὲ οὐκ ἤκουσεν ἐν τῇ πρόσθεν ἐπιδημίᾳ, διεξήλθομεν ἐν τοῖς
 ἄνω ῥηθεῖσιν νυνδὴ λόγοις — ἐπειδὴ δ' οὖν οἴκαδέ τ' ἐσώθη καὶ
 5 καλοῦντος τὸ δεύτερον ἀπηνήθη, καθάπερ εἶπον νυνδὴ, δοκεῖ μοι
 Διονύσιος παντάπασιν φιλοτιμηθῆναι μὴ ποτέ τισιν δόξαιμι κατα-
339 φρονῶν αὐτοῦ τῆς φύσεως τε καὶ ἕξεως ἅμα καὶ τῆς διαίτης ἔμ-
 πειρος γεγονῶς, οὐκέτ' ἐθέλειν δυσχεραίνων παρ' αὐτόν ἀφικνεῖσθαι.
 δίκαιος δὴ λέγειν εἰμὶ τάληθές καὶ ὑπομένειν, εἴ τις ἄρα τὰ γεγονότα
 ἀκούσας καταφρονήσει τῆς ἐμῆς φιλοσοφίας, τὸν τύραννον δὲ ἡγή-
 5 σεται νοῦν ἔχειν. ἔπεμψε μὲν γὰρ δὴ Διονύσιος τρίτον ἐπ' ἐμὲ τρίτην
 ῥησιωτῆς ἕνεκα τῆς πορείας, ἔπεμψεν δὲ Ἀρχέδημον, ὃν ἠγεῖτό με
 τῶν ἐν Σικελίᾳ περὶ πλείστον ποιεῖσθαι, τῶν Ἀρχύτη συγγεγονότων
b ἕνα, καὶ ἄλλους γνωρίμους τῶν ἐν Σικελίᾳ· οὗτοι δὲ ἡμῖν ἠγγελλον
 πάντες τὸν αὐτὸν λόγον, ὡς θαυμαστὸν ὅσον Διονύσιος ἐπιδεδωκῶς
 εἶη πρὸς φιλοσοφίαν. ἔπεμψεν δὲ ἐπιστολὴν πάνυ μακράν, εἰδῶς ὡς

πρὸς Δίωνα διεκείμην καὶ τὴν αὐτὴν Δίωνος προθυμίαν τοῦ ἐμὲ πλεῖν
 καὶ εἰς Συρακούσας ἔλθειν· πρὸς γὰρ δὴ πάντα ταῦτα ἦν παρεσκευ- 5
 ασμένην τὴν ἀρχὴν ἔχουσα ἢ ἐπιστολή, τῆδὲ πη φράζουσα — »Διο-
 νύσιος Πλάτωνι« — τὰ νόμιμα ἐπὶ τούτοις εἰπὼν οὐδὲν τὸ μετὰ c
 τοῦτο εἶπεν πρότερον ἢ ὡς »Ἄν εἰς Σικελίαν πεισθεῖς ὑφ' ἡμῶν
 ἔλθῃς τὰ νῦν, πρῶτον μὲν σοὶ τὰ περὶ Δίωνα ὑπάρξει ταύτῃ γιγνό-
 μενα σπηπερ ἂν αὐτὸς ἐθέλῃς — θελήσεις δὲ οἶδ' ὅτι τὰ μέτρια, καὶ 5
 ἐγὼ συγχωρήσομαι — εἰ δὲ μή, οὐδὲν σοὶ τῶν περὶ Δίωνα ἔξει πραγ- 5
 μάτων οὔτε περὶ τᾶλλα οὔτε περὶ αὐτὸν κατὰ νοῦν γιγνόμενα«. ταῦθ'
 οὕτως εἶπεν, τᾶλλα δὲ μακρὰ ἂν εἶη καὶ ἄνευ καιροῦ λεγόμενα.
 ἐπιστολαὶ δὲ ἄλλα ἐφοίτων παρά τε Ἀρχύτου καὶ τῶν ἐν Τάραντι, d
 τὴν τε φιλοσοφίαν ἐγκωμιάζουσαι τὴν Διονυσίου, καὶ ὅτι, ἂν μὴ
 ἀφίκωμαι νῦν, τὴν πρὸς Διονύσιον αὐτοῖς γενομένην φιλίαν δι' ἐμοῦ,
 οὐ μικρὰν οὖσαν πρὸς τὰ πολιτικά, παντάπασιν διαβαλοῖην. ταύτης 5
 δὴ τοιαύτης γενομένης ἐν τῷ τότε χρόνῳ τῆς μεταπέμψεως, τῶν 5
 μὲν ἐκ Σικελίας τε καὶ Ἰταλίας ἐλκόντων, τῶν δὲ Ἀθήνηθεν ἀτεχ-
 νῶς μετὰ δεήσεως οἶον ἐξωθούτων με, καὶ πάλιν ὁ λόγος ἦκεν ὁ e
 αὐτός, τὸ μὴ δεῖν προδοῦναι Δίωνα μηδὲ τοὺς ἐν Τάραντι ξένους
 τε καὶ ἑταίρους, αὐτῷ δὲ μοι ὑπὴν ὡς οὐδὲν θαυμαστὸν νέον ἄν-
 θρωπον παρακούνοντα ἀξίων λόγον πραγμάτων, εὐμαθῆ, πρὸς ἐρωτα 5
 ἔλθειν τοῦ βελτίστου βίου· δεῖν οὖν αὐτὸ ἐξελέγξαι σαφῶς ὀποτέρως 5
 ποτὲ ἄρα σχῆ, καὶ τοῦτ' αὐτὸ μηδαμῆ προδοῦναι μηδ' ἐμὲ τὸν αἰτιον
 γενέσθαι τηλικούτου ἀληθῶς δνειδούς, εἶπερ ὄντως εἶη τῶ ταῦτα 340
 λελεγμένα. πορεύομαι δὴ τῷ λογισμῷ τούτῳ κατακαλυψάμενος —
 πολλὰ δεδιὼς μαντευόμενός τε οὐ πάνν καλῶς, ὡς ἔοικεν — ἐλθὼν
 δ' οὖν τὸ τρίτον τῷ σωτήρι τοῦτό γε οὖν ἐπραξα ὄντως· ἐσώθην
 γὰρ τοι πάλιν εὐτυχῶς, καὶ τούτων γε μετὰ θεὸν Διονυσίῳ χάριν 5
 εἰδέναι χρεῶν, ὅτι πολλῶν βουλευθέντων ἀπολέσαι με διεκώλυσεν
 καὶ ἔδωκέν τι μέρος αἰδοῖ τῶν περὶ ἐμὲ πραγμάτων. ἐπειδὴ δὲ ἀφι-
 κόμην, ᾤμην τούτου πρῶτον ἔλεγχον δεῖν λαβεῖν, πότερον ὄντως b
 εἶη Διονύσιος ἐξημέμενος ὑπὸ φιλοσοφίας ὥσπερ πυρός, ἢ μάτην ὁ
 πολὺς οὗτος ἔλθοι λόγος Ἀθήναζε. ἔστιν δὴ τις τρόπος τοῦ περὶ τὰ
 τοιαῦτα πείραν λαμβάνειν οὐκ ἀγεννῆς ἀλλ' ὄντως τυράννοις πρέπων,
 ἄλλως τε καὶ τοῖς τῶν παρακουσμάτων μεστοῖς, ὃ δὴ καγὼ Διονύ- 5
 σιον εὐθὺς ἐλθὼν ἠσθόμην καὶ μάλα πεπονθότα. δεικνύναι δὴ δεῖ
 τοῖς τοιούτοις ὅτι ἔστι πᾶν τὸ πρᾶγμα οἶόν τε καὶ δι' ὅσων πραγ-
 μάτων καὶ ὅσον πόνον ἔχει. ὁ γὰρ ἀκούσας, ἐὰν μὲν ὄντως ἢ φιλό- c

σοφος οικειός τε και ἄξιος τοῦ πράγματος θεῖος ὢν, ὁδόν τε ἡγεῖται
 θανμαστήν ἀκηκοέναι συντατέον τε εἶναι νῦν και οὐ βιωτὸν ἄλλως
 ποιούντι· μετὰ τοῦτο δὴ συντείνας αὐτός τε και τὸν ἡγούμενον τὴν
 5 ὁδόν, οὐκ ἀνίησιν πρὶν ἂν ἡ τέλος ἐπιθῆ ᾤσιν, ἢ λάβῃ δύναμιν
 ὥστε αὐτός αὐτὸν χωρὶς τοῦ δείξαντος δυνατός εἶναι ποδηγεῖν.
d ταύτη και κατὰ ταῦτα διανοηθεῖς ὁ τοιοῦτος ζῆ, πράττων μὲν ἐν
 αἰσισιαν ἂν ἢ πράξεσιν, παρὰ πάντα δὲ αἰε φιλοσοφίας ἐχόμενος
 και τροφῆς τῆς καθ' ἡμέραν ἥτις ἂν αὐτὸν μάλιστα εὐμαθῆ τε και
 μνήμονα και λογίζεσθαι δυνατὸν ἐν αὐτῷ νήφοντα ἀπεργάζηται·
 5 τὴν δὲ ἐναντίαν ταύτη μισῶν διατελεῖ. οἱ δὲ ὄντως μὲν μὴ φιλό-
 σοφοι, δόξαις δ' ἐπικεκρωσμένοι, καθάπερ οἱ τὰ σώματα ὑπὸ τῶν
 ἡλίων ἐπικεκαυμένοι, ἰδόντες τε ὅσα μαθήματα ἔστιν και ὁ πόνος
e ἡλίκος και δίαιτα ἢ καθ' ἡμέραν ὡς προπευσα ἢ κοσμία τῶ πράγ-
 ματι, χαλεπὸν ἡγησάμενοι και ἀδύνατον αὐτοῖς, οὔτε δὴ ἐπιτηδεύειν
341 δυνατοὶ γίνονται, ἔνιοι δὲ αὐτῶν πείθουσιν αὐτοὺς ὡς ἱκανῶς
 ἀκηκοότες εἰσὶν τὸ ὅλον, και οὐδὲν ἔτι θέονται τινων πραγμάτων.
 ἢ μὲν δὴ πείρα αὕτη γίνεται ἢ σαφῆς τε και ἀσφαλεστάτη πρὸς
 τοὺς τρυφῶνάς τε και ἀδυνάτους διαπονεῖν, ὡς μηδέποτε βαλεῖν
 5 ἐν αἰτία τὸν δεικνύοντα ἀλλ' αὐτὸν αὐτὸν, μὴ δυνάμενον πάντα τὰ
 πρόσφορα ἐπιτηδεύειν τῷ πράγματι. οὕτω δὴ και Διονυσίῳ τότε ἐρ-
b ρήθη τὰ ῥηθέντα. πάντα μὲν οὖν οὗτ' ἐγὼ διεξῆλθον οὔτε Διονύσιος
 ἐδεῖτο· πολλὰ γὰρ αὐτός και τὰ μέγιστα εἰδέναι τε και ἱκανῶς ἔχειν
 προσεποιεῖτο διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἄλλων παρακοάς. ὕστερον δὲ και
 ἀκούω γεγραφέναι αὐτὸν περὶ ὧν τότε ἤκουσε, συνθέντα ὡς αὐτοῦ
 5 τέχνην, οὐδὲν τῶν αὐτῶν ὧν ἀκούοι· οἶδα δὲ οὐδὲν τούτων. ἄλλους
 μὲν τινες οἶδα γεγραφότας περὶ τῶν αὐτῶν τούτων, οἵτινες δέ, οὐδ'
 αὐτοὶ αὐτούς, τοσόνδε γε μὴν περὶ πάντων ἔχω φράζειν τῶν γε-
c γραφότων και γραφόντων, ὅσοι φασὶν εἰδέναι περὶ ὧν ἐγὼ σπουδάζω,
 εἴτ' ἐμοῦ ἀκηκοότες εἴτ' ἄλλων εἰδ' ὡς εἰρόντες αὐτοί· τούτους οὐκ
 ἔστιν κατὰ γε τὴν ἐμὴν δόξαν περὶ τοῦ πράγματος ἐπαίειν οὐδὲν.
 οὐκουν ἐμόν γε περὶ αὐτῶν ἔστιν σύγγραμμα οὐδὲ μήποτε γένεται·
 5 ῥητὸν γὰρ οὐδαμῶς ἔστιν ὡς ἄλλα μαθήματα, ἀλλ' ἐκ πολλῆς συν-
 ουσίας γιγνομένης περὶ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ και τοῦ συζῆν ἐξαίφνης,
d οἷον ἀπὸ πυρὸς πηρόσαντος ἐξαφθὲν φῶς, ἐν τῇ ψυχῇ γενόμενον
 αὐτὸ ἑαυτὸ ἤδη τρέφει. καιτοι τοσόνδε γε οἶδα, ὅτι γραφέντα ἢ λεχ-
 θέντα ὑπ' ἐμοῦ βέλτιστ' ἂν λεχθεῖν· και μὴν ὅτι γεγραμμένα κακῶς
 οὐχ ἦμιστ' ἂν ἐμὲ λυποῖ. εἰ δὲ μοι ἐφαίνετο γραπτέα θ' ἱκανῶς εἶναι

πρὸς τοὺς πολλοὺς καὶ ῥητά, τί τούτου κάλλιον ἐπέπρακτ' ἂν ἡμῖν 5
 ἐν τῷ βίῳ ἢ τοῖς τε ἀνθρώποισι μέγα ὄφελος γράψαι καὶ τὴν φύσιν
 εἰς φῶς πᾶσιν προαγαγεῖν; ἀλλ' οὕτε ἀνθρώποις ἠγοῦμαι τὴν ἐπι- e
 χείρησιν περὶ αὐτῶν λεγομένην ἀγαθόν, εἰ μὴ τισιν ὀλίγοις ὁπόσοι
 δυνατοὶ ἀνευρεῖν αὐτοὶ διὰ σμικρᾶς ἐνδείξεως, τῶν τε δὴ ἄλλων
 τοὺς μὲν καταφρονήσεως οὐκ ὀρθῆς ἐμπλήσειεν ἂν οὐδαμῆ ἐμμελῶς.
 τοὺς δὲ ὑψηλῆς καὶ χαύνης ἐλπίδος, ὡς σέμν' ἄττα μεμαθηκότας. 5
 ἔτι δὲ μακρότερα περὶ αὐτῶν ἐν νῶ μοι γέγοιεν εἰπεῖν· τάχα γάρ 342
 ἂν περὶ ὧν λέγω σαφέστερον ἂν εἶη λεχθέντων αὐτῶν. ἔστι γὰρ τις
 λόγος ἀληθῆς, ἐναντίος τῷ τολμήσαντι γράφειν τῶν τοιοῦτων καὶ
 ὀτιοῦν, πολλὰκις μὲν ὑπ' ἐμοῦ καὶ πρόσθεν ῥηθεῖς, ἔοικεν δ' οὖν
 εἶναι καὶ νῦν λεκτέος. 5

Ἔστιν τῶν ὄντων ἐκάστω, δι' ὧν τὴν ἐπιστήμην ἀνάγκη παρα-
 γίνεσθαι, τρία, τέταρτον δ' αὐτῆ — πέμπτον δ' αὐτὸ τιθέναι δεῖ
 ὃ δὴ γνωστόν τε καὶ ἀληθῶς ἐστὶν ὄν — ἐν μὲν ὄνομα, δεύτερον b
 δὲ λόγος, τὸ δὲ τρίτον εἶδωλον, τέταρτον δὲ ἐπιστήμη. περὶ ἐν οὖν
 λαβὲ βουλούμενος μαθεῖν τὸ νῦν λεγόμενον, καὶ πάντων οὕτω πέρι
 νόησον. κύκλος ἐστὶν τι λεγόμενον, ἢ τοῦτ' αὐτὸ ἐστὶν ὄνομα ὃ νῦν
 ἐφθέγεμεθα. λόγος δ' αὐτοῦ τὸ δεύτερον, ἐξ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων 5
 συγκείμενος· τὸ γὰρ ἐκ τῶν ἐσχάτων ἐπὶ τὸ μέσον ἴσον ἀπέχον
 πάντη, λόγος ἂν εἶη ἐκείνου ὥπερ στρογγύλον καὶ περιφερὲς ὄνομα
 καὶ κύκλος. τρίτον δὲ τὸ ζωγραφούμενόν τε καὶ ἐξαλειφόμενον καὶ c
 τορνεύμενον καὶ ἀπολλύμενον· ὧν αὐτὸς ὁ κύκλος, ὃν πέρι πάντ'
 ἐστὶν ταῦτα, οὐδὲν πάσχει, τούτων ὡς ἕτερον ὄν. τέταρτον δὲ ἐπι-
 στήμη καὶ νοῦς ἀληθῆς τε δόξα περὶ ταῦτ' ἐστὶν· ὡς δὲ ἐν τούτο
 αὐ πᾶν θετέον, οὐκ ἐν φωναῖς οὐδ' ἐν σωματικῶν σχήμασιν ἀλλ' ἐν 5
 ψυχαῖς ἐνόν, ἢ δῆλον ἕτερόν τε ὄν αὐτοῦ τοῦ κύκλου τῆς φύσεως
 τῶν τε ἐμπροσθεν λεχθέντων τριῶν. τούτων δὲ ἐγγύτατα μὲν συγ- d
 γενεῖα καὶ ὁμοιότητι τοῦ πέμπτου νοῦς πεπλησίακει, τἄλλα δὲ πλέον
 ἀπέχει. ταῦτόν δὴ περὶ τε εὐθέος ἅμα καὶ περιφεροῦς σχήματος καὶ
 χροᾶς, περὶ τε ἀγαθοῦ καὶ καλοῦ καὶ δικαίου, καὶ περὶ σώματος
 ἀπαντος σκευαστοῦ τε καὶ κατὰ φύσιν γεγονότος, πυρὸς ὑδατός τε 5
 καὶ τῶν τοιοῦτων πάντων, καὶ ζῶου σύμπαντος πέρι καὶ ἐν ψυχαῖς
 ἠθους, καὶ περὶ ποιήματα καὶ παθήματα σύμπαντα· οὐ γὰρ ἂν τού-
 των μὴ τις τὰ τέτταρα λάβῃ ἀμῶς γέ πως, οὔποτε τελῶς ἐπιστήμης e
 τοῦ πέμπτου μέτοχος ἔσται. πρὸς γὰρ τούτοις ταῦτα οὐχ ἦττον ἐπι-
 χειρεῖ τὸ ποῖόν τι περὶ ἕκαστον δηλοῦν ἢ τὸ ὄν ἐκάστου διὰ τὸ τῶν

- 343** λόγων ἀσθενές· ὦν ἕνεκα νοῦν ἔχων οὐδεὶς τολμήσει ποτὲ εἰς αὐτὸ
 τιθέναι τὰ νενοημένα ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ταῦτα εἰς ἀμετακίνητον, ὃ δὴ
 πάσχει τὰ γεγραμμένα τύποις. τοῦτο δὲ πάλιν αὐτὸ τὸ νῦν λεγόμενον
 δεῖ μαθεῖν. κύκλος ἕκαστος τῶν ἐν ταῖς πράξεσι γραφομένων ἢ καὶ
 5 τορνευθέντων μεστός τοῦ ἐναντίου ἐστὶν τῷ πέμπτῳ — τοῦ γὰρ
 εὐθέος ἐφάπτεται πάντῃ — αὐτὸς δέ, φαμέν, ὁ κύκλος οὔτε τι μι-
b κρότερον οὔτε μείζον τῆς ἐναντίας ἔχει ἐν αὐτῷ φύσεως. ὄνομά τε
 αὐτῶν φαμεν οὐδὲν οὐδενὶ βέβαιον εἶναι, κωλύειν δ' οὐδὲν τὰ νῦν
 στορογγύλα καλούμενα εὐθέα κεκλήσθαι τὰ τε εὐθέα δὴ στορογγύλα,
 καὶ οὐδὲν ἤττον βεβαίως ἔξιν τοῖς μεταθεμένοις καὶ ἐναντίως κα-
 λουσιν. καὶ μὴν περὶ λόγου γε ὁ αὐτὸς λόγος, εἴπερ ἔξ ὀνομάτων
 5 καὶ ῥημάτων σύγκειται, μηδὲν ἰκανῶς βεβαίως εἶναι βέβαιον· μυρίος
 δὲ λόγος αὐτὸ περὶ ἑκάστου τῶν τεττάρων ὡς ἀσαφές, τὸ δὲ μέγιστον,
 ὅπερ εἶπομεν ὀλίγον ἔμπροσθεν, ὅτι δυοῖν ὄντων, τοῦ τε ὄντος καὶ
c τοῦ ποιοῦ τινος, οὐ τὸ ποιοῦν τι, τὸ δὲ τί, ζητούσης εἰδέναι τῆς ψυ-
 χῆς, τὸ μὴ ζητούμενον ἕκαστον τῶν τεττάρων προτεῖνον τῇ ψυχῇ
 λόγῳ τε καὶ κατ' ἔργα, αἰσθήσεσιν ἐπέλεγκτον τό τε λεγόμενον καὶ
 δεικνύμενον αἰεὶ παρεχόμενον ἕκαστον, ἀπορίας τε καὶ ἀσαφείας
 5 ἐμπύμπλησι πάσης ὡς ἔπος εἰπεῖν πάντ' ἄνδρα. ἐν οἷσι μὲν οὖν μηδ'
 εἰδισμένοι τὸ ἀληθὲς ζητεῖν ἔσμεν ὑπὸ πονηρᾶς τροφῆς, ἔξαρκεὶ δὲ
 τὸ προταθὲν τῶν εἰδώλων, οὐ καταγέλαστοι γιγνόμεθα ὑπ' ἀλλήλων,
d οἱ ἐρωτώμενοι ὑπὸ τῶν ἐρωτῶντων, δυναμένων δὲ τὰ τέτταρα δι-
 ααρρίπτειν τε καὶ ἐλέγχειν· ἐν οἷς δ' ἂν τὸ πέμπτον ἀποκρίνασθαι
 καὶ δηλοῦν ἀναγκάζωμεν, ὁ βουλόμενος τῶν δυναμένων ἀνατρέπειν
 κρατεῖ, καὶ ποιεῖ τὸν ἐξηγούμενον ἐν λόγοις ἢ γράμμασιν ἢ ἀπο-
 5 κρίσειν τοῖς πολλοῖς τῶν ἀκουόντων δοκεῖν μηδὲν γινώσκειν ὦν
 ἂν ἐπιχειρῆ γράφειν ἢ λέγειν, ἀγνωσύντων ἐνίοτε ὡς οὐχ ἡ ψυχὴ
 τοῦ γράψαντος ἢ λέξαντος ἐλέγχεται, ἀλλ' ἡ τῶν τεττάρων φύσις
e ἑκάστου, πεφνκυῖα φάυλως. ἡ δὲ διὰ πάντων αὐτῶν διαγωγὴ, ἄνω
 καὶ κάτω μεταβαίνουσα ἐφ' ἕκαστον, μόγις ἐπιστήμην ἐνέτεκεν εὐ
 πεφνκότος εὐ πεφνκότι· κακῶς δὲ ἂν φυῆ, ὡς ἡ τῶν πολλῶν ἔξις
 τῆς ψυχῆς εἷς τε τὸ μαθεῖν εἷς τε τὰ λεγόμενα ἤδη πέφυκεν, τὰ δὲ
344 διέφθαρται, οὐδ' ἂν ὁ Λυγκεὺς ἰδεῖν ποιήσειεν τοὺς τοιούτους. ἐνὶ
 δὲ λόγῳ, τὸν μὴ συγγενῆ τοῦ πράγματος οὔτ' ἂν εὐμάθεια ποιήσειεν
 ποτε οὔτε μνήμη — τὴν ἀρχὴν γὰρ ἐν ἀλλοτριαῖς ἔξεσιν οὐκ ἐγγί-
 γνεται — ὥστε ὁπόσοι τῶν δικαίων τε καὶ τῶν ἄλλων ὅσα καλὰ μὴ
 5 προσφνεῖς εἰσιν καὶ συγγενεῖς, ἄλλοι δὲ ἄλλων εὐμαθεῖς ἅμα καὶ

μνήμονες, οὐδ' ὄσοι συγγενεῖς, δυσμαθεῖς δὲ καὶ ἀμνήμονες, οὐδένες
 τούτων μήποτε μάθωσιν ἀλήθειαν ἀρετῆς εἰς τὸ δυνατὸν οὐδὲ κα- **b**
 κίας. ἄμα γὰρ αὐτὰ ἀνάγκη μανθάνειν καὶ τὸ ψεῦδος ἄμα καὶ ἀλη-
 θὲς τῆς ὄλης οὐσίας, μετὰ τριβῆς πάσης καὶ χρόνου πολλοῦ, ὅπερ
 ἐν ἀρχαῖς εἶπον· μόγις δὲ τριβόμενα πρὸς ἀλληλα αὐτῶν ἕκαστα,
 ὀνόματα καὶ λόγοι ὅψεις τε καὶ αἰσθήσεις, ἐν εὐμενέσιν ἐλέγχους **5**
 ἐλεγχόμενα καὶ ἀνευ φθόνων ἐρωτήσεσιν καὶ ἀποκρίσεσιν χρωμένων,
 ἐξέλαμψε φρόνησις περὶ ἕκαστον καὶ νοῦς, συντινόντων ὅτι μάλιστα
 εἰς δύναμιν ἀνθρωπίνην. διὸ δὴ πᾶς ἀνὴρ σπουδαῖος τῶν ὄντων **c**
 σπουδαιῶν περὶ πολλοῦ δεῖ μὴ γράψας ποτὲ ἐν ἀνθρώποις εἰς φθό-
 ρον καὶ ἀπορίαν καταβαλεῖ. ἐνὶ δὴ ἐκ τούτων δεῖ γινώσκειν λόγῳ,
 ὅταν ἴδῃ τίς του συγγράμματα γεγραμμένα εἴτε ἐν νόμοις νομοθέτου
 εἴτε ἐν ἄλλοις τισὶν αὐτῷ ὄντι, ὡς οὐκ ἦν τούτῳ ταῦτα σπουδαιότατα, **5**
 εἴπερ ἔστ' αὐτὸς σπουδαῖος, κεῖται δέ που ἐν χώρᾳ τῇ καλλίστῃ
 τῶν τούτου· εἰ δὲ ὄντως αὐτῷ ταῦτ' ἐσπουδασμένα ἐν γράμμασιν
 ἐτέθη, »ἐξ ἄρα δὴ οἱ ἔπειτα«, θεοὶ μὲν οὐ, βροτοὶ δὲ »φρένας ὤλε- **d**
 σαν αὐτοί«.

Τούτῳ δὴ τῷ μύθῳ τε καὶ πλάνῳ ὁ συνεπισπόμενος εὐ εἴσεται,
 εἴτ' οὖν Διονύσιος ἔγραψεν τι τῶν περὶ φύσεως ἄκρων καὶ πρώτων
 εἴτε τις ἐλάτιων εἴτε μελίζων, ὡς οὐδὲν ἀκηκοῶς οὐδὲ μεμαθηκῶς **5**
 ἦν ἠγιὲς ὧν ἔγραψεν κατὰ τὸν ἐμὸν λόγον· ὁμοίως γὰρ ἂν αὐτὰ
 ἐσέβετο ἐμοί, καὶ οὐκ ἂν αὐτὰ ἐτόλμησεν εἰς ἀναρμοσίαν καὶ ἀπρέ-
 πειαν ἐκβάλλειν. οὔτε γὰρ ὑπομνημάτων χάριν ἔγραψεν — οὐδὲν **e**
 γὰρ δεινὸν μὴ τις αὐτὸ ἐπιλάβηται, ἐὰν ἅπαξ τῇ ψυχῇ περιλάβῃ·
 πάντων γὰρ ἐν βραχυτάτοις κεῖται — φιλοτιμίας δὲ ἀισχυρᾶς, εἴπερ,
 ἔνεκα, εἶθ' ὡς αὐτοῦ τιθέμενος εἶθ' ὡς παιδείας δὴ μέτοχος ὧν, ἧς **345**
 οὐκ ἄξιος ἦν ἀγαπῶν δόξαν τὴν τῆς μετοχῆς γενομένης. εἰ μὲν οὖν
 ἐκ τῆς μιᾶς συνουσίας Διονυσίῳ τοῦτο γέγονεν, τάχ' ἂν εἶη, γέγονεν
 δ' οὖν ὅπως, »ἴτω Ζεὺς«, φησὶν ὁ Θηβαῖος· διεξῆλθον μὲν γὰρ ὡς
 εἰπόν τε ἐγὼ καὶ ἅπαξ μόνον, ὕστερον δὲ οὐ πώποτε ἔτι. ἐννοεῖν **5**
 δὴ δεῖ τὸ μετὰ τοῦτο, ὅτῳ μέλει τὸ περὶ αὐτὰ γεγονὸς εὐρεῖν ὅπῃ
 ποτὲ γέγονεν, τίνι πότε αἰτία τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον πλεονάκεις
 τε οὐ διεξῆμεν· πότερον Διονύσιος ἀκούσας μόνον ἅπαξ, οὕτως εἰδέ- **b**
 ναι τε οἴεται καὶ ἰκανῶς οἶδεν, εἴτε αὐτὸς εὐρὼν ἢ καὶ μαθὼν ἔμ-
 προσθεν παρ' ἐτέρων, ἢ φαῦλα εἶναι τὰ λεχθέντα, ἢ τὸ τρίτον οὐ
 καθ' αὐτόν, μελίζονα δέ, καὶ ὄντως οὐκ ἂν δυνατὸς εἶναι φρονήσεως
 τε καὶ ἀρετῆς ζῆν ἐπιμελούμενος. εἰ μὲν γὰρ φαῦλα, πολλοῖς μάρτυσι

5 μαχεῖται τὰ ἐναντία λέγουσιν, οἱ περὶ τῶν τοιούτων πάμπολυ Διονυ-
 σίου κυριώτεροι ἂν εἴην κριταί· εἰ δὲ ἠδρηκέναι ἢ μεμαθηκέναι, ἄξια
 c δ' οὖν εἶναι πρὸς παιδείαν ψυχῆς ἐλευθέρως, πῶς ἂν, μὴ θαναμαστός
 ὢν ἄνθρωπος, τὸν ἡγεμόνα τούτων καὶ κύριον οὕτως εὐχερῶς ἠτί-
 μασέν ποτ' ἂν; πῶς δ' ἠτίμασεν, ἐγὼ φράζομι' ἂν.

Ὁδὸ πολλὸν χρόνον διαλιπὼν τὸ μετὰ τοῦτο, ἐν τῷ πρόσθει Δί-
 5 ωνα ἑὼν τὰ ἑαυτοῦ κεκτησθαι καὶ καρποῦσθαι χρήματα, τότε οὐκέτ'
 εἶα τοὺς ἐπιτρόπους αὐτοῦ πέμπειν εἰς Πελοπόννησον, καθάπερ
 ἐπιλελησμένος τῆς ἐπιστολῆς παντάπασιν· εἶναι γὰρ αὐτὰ οὐ Δίωνος
 d ἀλλὰ τοῦ ἕως, ὄντος μὲν ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ κατὰ νόμους ἐπιτροπεύ-
 οντος. τὰ μὲν δὴ πεπραγμένα μέχρι τούτου ταυτ' ἦν ἐν τῷ τότε
 χρόνῳ, τούτων δὲ οὕτω γενομένων, ἑωράκη τε ἐγὼ ἀκριβῶς τὴν
 ἐπιθυμίαν τῆς Διονυσίου φιλοσοφίας, ἀγανακτεῖν τε ἐξῆν εἴτε βουλοί-
 5 μην εἴτε μή. ἦν γὰρ θέρος ἤδη τότε καὶ ἔκπλοι τῶν νεῶν· ἐδόκει
 δὴ χαλεπαίνειν μὲν οὐ δεῖν ἐμὲ Διονυσίῳ μᾶλλον ἢ ἐμαντῷ τε καὶ
 τοῖς βιασαμένοις ἐλθεῖν ἐμὲ τὸ τρίτον εἰς τὸν πορθμὸν τὸν περὶ τὴν
 Σκύλλαν,

e ὄφορ' ἔτι τὴν ὅλοην ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδι,

λέγειν δὲ πρὸς Διονύσιον ὅτι μοι μένειν ἀδύνατον εἶη Δίωνος οὕτω
 προπετηλακισμένου. ὁ δὲ παρεμυθεῖτό τε καὶ ἐδεῖτο μένειν, οὐκ οἰό-
 346 μενός οἱ καλῶς ἔχειν ἐμὲ ἄγγελον αὐτὸν τῶν τοιούτων ἐλθεῖν ὅτι
 γὰρ ἐν τοῖς ἀτοστόλοις πλοίοις ἐμβὰς διενοοῦμην πλεῖν, τεθυμωμένος,
 πάσχειν τε οἰόμενος δεῖν, εἰ διακωλυοίμην, ὅτι οὖν, ἐπειδὴ περιφανῶς
 ἠδίκουν μὲν οὐδέν, ἠδικούμην δέ· ὁ δὲ οὐδέν με τοῦ καταμένειν
 5 προσιέμενον ὄρων, μηχανὴν τοῦ μεῖναι τὸν τότε ἔκπλοιν μηχανᾶται
 τοιάνδε τινά. τῇ μετὰ ταῦτα ἐλθὼν ἡμέρᾳ λέγει πρὸς με πιθανὸν
 λόγον· »Ἐμοὶ καὶ σοὶ Δίωνα«, ἔφη, »καὶ τὰ Δίωνος ἐκποδὸν ἀπαλ-
 b λαχθῆτω τοῦ περὶ αὐτὰ πολλάκις διαφέρεσθαι· ποιήσω γὰρ διὰ σέ,
 ἔφη, Δίωνα τάδε. ἀξιῶ ἐκεῖνον ἀπολαβόντα τὰ ἑαυτοῦ οἰκεῖν μὲν ἐν
 Πελοποννήσῳ, μὴ ὡς φυγάδα δέ, ἀλλ' ὡς αὐτῷ καὶ δεῦρο ἐξὸν
 ἀποδημεῖν, ὅταν ἐκείνῳ τε καὶ ἐμοὶ καὶ ὑμῖν τοῖς φίλοις κοινῇ συν-
 5 δοκῆ· ταῦτα δ' εἶναι μὴ ἐπιβουλεύοντος ἐμοί, τούτων δὲ ἐγγυητῆς
 γίγνεσθαι σέ τε καὶ τοὺς σοὺς οἰκείους καὶ τοὺς ἐνθάδε Δίωνος,
 c ὑμῖν δὲ τὸ βέβαιον ἐκεῖνος παρεχέτω. τὰ χρήματα δὲ ἃ ἂν λάβῃ,
 κατὰ Πελοπόννησον μὲν καὶ Ἀθήνας κείσθω παρ' οἰσισιν ἂν ὑμῖν

δοκῆ, καρπούσθω δὲ Δίῳ, μὴ κύριος δὲ ἄνευ ὑμῶν γιγνέσθω ἀνε-
 λέσθαι ἐγὼ γὰρ ἐκείνῳ μὲν οὐ σφόδρα πιστεύω τούτοις χρώμενον
 ἂν τοῖς χρήμασιν δίκαιον γίγνεσθαι περὶ ἐμέ — οὐ γὰρ ὀλίγα 5
 ἔσται — σοὶ δὲ καὶ τοῖς σοῖς μᾶλλον πεπίστευκα. ὄρα δὴ ταῦτα εἴ σοι
 ἀρέσκει, καὶ μένε ἐπὶ τούτοις τὸν ἐνιαυτὸν τοῦτον, εἰς δὲ ὥρας
 ἀπιδι λαβῶν τὰ χρήματα ταῦτα· καὶ Δίῳ ἐδ' οἶδ' ὅτι πολλὴν χάριν d
 ἔξει σοι διαπραξαμένῳ ταῦτα ὑπὲρ ἐκείνου·. τοῦτον δὴ ἐγὼ τὸν
 λόγον ἀκούσας ἐδυσχέραινον μὲν, ὅμως δὲ βουλευσάμενος ἔφην εἰς
 τὴν ὑστεραίαν αὐτῷ περὶ τούτων τὰ δόξαντα ἀπαγγελεῖν. ταῦτα
 συνεθέμεθα τότε. ἐβουλευόμην δὴ τὸ μετὰ ταῦτα κατ' ἐμαντὸν γε- 5
 νόμενος, μάλα συγκεχυμένος· πρῶτος δ' ἦν μοι τῆς βουλῆς ἠγού-
 μενος ὄδε λόγος. » Φέρε, εἰ διανοεῖται τούτων μηδὲν ποιεῖν Διονύσιος
 ὦν φησιν, ἀπελθόντος δ' ἐμοῦ ἔὰν ἐπιστέλλῃ Δίῳ πιθανῶς, αὐτὸς e
 τε καὶ ἄλλοις πολλοῖς τῶν αὐτοῦ διακελευόμενος, ἃ νῦν πρὸς ἐμέ
 λέγει, ὡς αὐτοῦ μὲν ἐθέλοντος, ἐμοῦ δὲ οὐκ ἐθέλησαντος ἃ προ-
 καλεῖτό με ὄραν, ἀλλ' ὀλιγωρήσαντος τῶν ἐκείνου τὸ παρὰπαν
 πραγμάτων, πρὸς δὲ καὶ τούτοισιν ἔτι μῆδ' ἐθέλῃ με ἐκπέμπειν, αὐτὸς 5
 τῶν ναυκλήρων μηδενὶ προστάττων, ἐνδείξεται δὲ πᾶσιν ἑρδῶς
 ὡς ἀβουλῶν ἐμέ ἐκπλεῖν, ἀρὰ τις ἐθέλῃσει με ἄγειν ναύτην ὀρμῶ- 347
 μενον ἐκ τῆς Διονυσίου οἰκίας;· — ὥκουν γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοισιν
 κακοῖς ἐν τῷ κήπῳ τῷ περὶ τὴν οἰκίαν, ὄθεν οὐδ' ἂν ὁ θυρωρὸς
 ἤθελέν με ἀφεῖναι μὴ πεμφθείσης αὐτῷ τινος ἐντολῆς παρὰ Διονυ-
 σίου — » ἂν δὲ περιμεινῶ τὸν ἐνιαυτὸν, ἔξω μὲν Δίῳ ταῦτα ἐπι- 5
 στέλλειν, ἐν οἷς τ' αὐτ' εἰμι καὶ ἃ πράττω· καὶ ἔὰν μὲν δὴ ποιῇ τι
 Διονύσιος ὦν φησιν, οὐ παντάπασιν ἔσται μοι καταγελάστως πεπραγ- b
 μένα — τάλαντα γὰρ ἴσως ἐστὶν οὐκ ἔλαττον, ἂν ἐκτιμᾷ τις ὀρθῶς,
 ἑκατὸν ἢ Δίωνος οὐσία — ἂν δ' οὖν γίγνηται τὰ νῦν ὑποφαίνοντα
 οἷα εἰκὸς αὐτὰ γίγνεσθαι, ἀπορῶ μὲν ὅτι χρήσομαι ἐμαντῷ, ὅμως
 δὲ ἀναγκαῖον ἴσως ἐνιαυτὸν γ' ἔτι πονῆσαι καὶ ἔργοις ἐλέγξαι πει- 5
 ρᾶσθαι τὰς Διονυσίου μηχανάς·. ταῦτά μοι δόξαντα, εἰς τὴν ὑστε-
 ραίαν εἶπον πρὸς Διονύσιον ὅτι » Δέδοκται μοι μένειν· ἀξιῶ μὴν·, e
 ἔφην, » μὴ κύριον ἠγείσθαι σε Δίωνος ἐμέ, πέμπειν δὲ μετ' ἐμοῦ σὲ c
 παρ' αὐτὸν γράμματα τὰ νῦν δεδογμένα δηλοῦντα, καὶ ἐρωτᾶν εἴτε
 ἀρκεῖ ταῦτα αὐτῷ, καὶ εἰ μὴ, βούλεται δὲ ἄλλ' ἅττα καὶ ἀξιοῖ, καὶ
 ταῦτα ἐπιστέλλειν ὅτι τάχιστα, σὲ δὲ νεωτερίζειν μηδὲν πω τῶν περὶ
 ἐκείνου·. ταῦτ' ἐρρήθη, ταῦτα συνωμολογήσαμεν, ὡς νῦν εἴρηται 5
 σχεδόν·. ἐξέπλευσεν δὴ τὰ πλοῖα μετὰ τοῦτο, καὶ οὐκέτι μοι δυνατὸν

- ἦν πλεῖν, ὅτε δὴ μοι καὶ Διονύσιος ἐμνήσθη λέγων ὅτι τὴν ἡμίσειαν
d τῆς οὐσίας εἶναι δύοι Δίωνος, τὴν δ' ἡμίσειαν τοῦ ἑός· ἔφη δὴ πω-
 λήσειν αὐτήν, πραθείσης δὲ τὰ μὲν ἡμίσεια ἔμοι δώσειν ἄγειν, τὰ δ'
 ἡμίσεια τῷ παιδί καταλείψειν αὐτοῦ· τὸ γὰρ δὴ δικαιοῦτατον οὕτως
 5 ἔχειν. πληγεῖς δ' ἐγὼ τῷ λεχθέντι πάνν μὲν ὦμην γελοῖον εἶναι
 ὅτι λέγειν ἔτι, ὅμως δ' εἶπον ὅτι χρεῖη τὴν παρὰ Δίωνος ἐπιστολὴν
e περιμένειν ἡμᾶς καὶ ταῦτα πάλιν αὐτὰ ἐπιστέλλειν. ὁ δὲ ἐξῆς τοῦ-
 τοις πάνν νεανικῶς ἐπώλει τὴν οὐσίαν αὐτοῦ πᾶσαν, ὅπη τε καὶ
 ὅπως ἤθελε καὶ ἰστίσι, πρὸς ἐμὲ δὲ οὐδὲν ὄλως ἐφθέγγετο περὶ
 αὐτῶν, καὶ μὴν ὡσαύτως ἐγὼ πρὸς ἐκεῖνον αὐτὸ περὶ τῶν Δίωνος
 πραγμάτων οὐδὲν ἔτι διελεγόμην· οὐδὲν γὰρ ἔτι πλεόν ὦμην ποιεῖν.
 5 Μέχρι μὲν δὴ τούτων ταύτη μοι βεβοηθημένον ἐγεγόνει φιλοσο-
 φία καὶ φίλοις· τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ἐξῶμεν ἐγὼ καὶ Διονύσιος, ἐγὼ
348 μὲν βλέπων ἕξω, καθάπερ ὄρνις ποδῶν ποθεν ἀναπτέσθαι, ὁ δὲ
 διαμηχανώμενος τίνα τρόπον ἀνασοθήσοι με μηδὲν ἀποδοῦς τῶν
 Δίωνος· ὅμως δὲ ἔφαμεν ἑταῖροί γε εἶναι πρὸς πᾶσαν Σικελίαν. τῶν
 δὴ μισθοφόρων τοὺς πρῶτους Διονύσιος ἐπεχείρησεν ὀλιγομισ-
 5 θοτέρους ποιεῖν παρὰ τὰ τοῦ πατρὸς ἔθη, θυμωθέντες δὲ οἱ στρα-
 τιῶται συνελέγησαν ἀδρόοι καὶ οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψειν. ὁ δ' ἐπε-
b χειρεὶ βιάζεσθαι κλείσας τὰς τῆς ἀκροπόλεως πύλας, οἱ δ' ἐφέροντο
 εὐθύς πρὸς τὰ τεῖχη, παιῶνά τινα ἀναβοήσαντες βάρβαρον καὶ πο-
 λεμικόν· οὐδ' ἠὲ περιδεῆς Διονύσιος γενόμενος ἅπαντα συνεχώρησεν
 καὶ ἔτι πλείω τοῖς τότε συλληχθεῖσι τῶν πελταστῶν. λόγος δὴ τις
 5 ταχὺ διήλθεν ὡς Ἡρακλείδης αἴτιος εἶη γεγρονῶς πάντων τούτων·
 ὃν ἀκούσας ὁ μὲν Ἡρακλείδης ἐκποδῶν αὐτὸν ἔσχεν ἀφανῆ, Διο-
 νύσιος δὲ ἐξήτει λαβεῖν, ἀπορῶν δέ, Θεοδότην μεταπεμψάμενος εἰς
c τὸν κῆπον — ἔτυχον δ' ἐν τῷ κῆπῳ καὶ ἐγὼ τότε περιπατῶν —
 τὰ μὲν οὖν ἄλλα οὐτ' οἶδα οὐτ' ἤκουον διαλεγομένων, ἃ δὲ ἐναν-
 τίον εἶπεν Θεοδότης ἐμοῦ πρὸς Διονύσιον, οἶδά τε καὶ μέμνημαι.
 Ὑπλάτων· γὰρ ἔφη, Ὑπλιον ἐγὼ πείθω τουτονί, ἐὰν ἐγὼ γένωμαι
 5 δεῦρο Ἡρακλείδην κομίσει δυνάτος ἡμῖν εἰς λόγους περὶ τῶν ἐγκλη-
 μάτων αὐτῷ τῶν νῦν γεγονότων, ἂν ἄρα μὴ δόξη δεινὸν αὐτὸν οἰκείν
d ἐν Σικελίᾳ, τὸν τε ὅν λαβόντα καὶ τὴν γυναῖκα ἀξιώ εἰς Πελο-
 πόννησον ἀποπλεῖν, οἰκείν τε βλέποντα μηδὲν Διονύσιον ἐκεῖ,
 καρπούμενον δὲ τὰ ἑαυτοῦ. μετεπεμψάμην μὲν οὖν καὶ πρότερον
 αὐτόν, μεταπέμψομαι δὲ καὶ νῦν, ἄντ' οὖν ἀπὸ τῆς προτέρας μετα-
 5 πομπῆς ἄντε καὶ ἀπὸ τῆς νῦν ὑπακούσῃ μοι· Διονύσιον δὲ ἀξιώ

και δέομαι, ἂν τις ἐντυγχάνῃ Ἑρακλείδῃ ἐάντ' ἐν ἀγρῶ ἐάντ' ἐν-
 θάδε, μηδὲν ἄλλο αὐτῷ φλαῦρον γίγνεσθαι, μεταστῆναι δ' ἐκ τῆς
 χώρας, ἕως ἂν ἄλλο τι Διονυσίῳ δόξῃ. ταῦτα«, ἔφη, »συγχωρεῖς;« e
 λέγων πρὸς τὸν Διονύσιον. »Συγχωρῶ· μηδ' ἂν πρὸς τῇ σῇ«, ἔφη,
 »φανῆ οἰκία, πείσεσθαι φλαῦρον μηδὲν παρὰ τὰ νῦν εἰρημένα«. τῇ
 δὴ μετὰ ταύτην τὴν ἡμέραν δείλης Εὐδρύβιος καὶ Θεοδότης προσηλ-
 θέτην μοι σπουδῇ τεθορυβημένῳ θαυμασιῶς, καὶ Θεοδότης λέγει, 5
 »Πλάτων«, ἔφη, »παρήσθα χθὲς οἷς περὶ Ἑρακλείδου Διονύσιος
 ὠμολόγει πρὸς ἐμὲ καὶ σέ;«; »Πῶς δὲ οὐκ;«; ἔφη. »Νῦν τοίνυν«,
 ἢ δ' ὅς, »περιθέουσιν πελτασταὶ λαβεῖν Ἑρακλείδην ζητοῦντες, ὁ δὲ
 εἶναι πῃ ταύτη κινδυνεύει· ἀλλ' ἡμῖν«, ἔφη, »συνακολούθησον πρὸς 349
 Διονύσιον ἀπάσῃ μηχανῇ«. ὠχόμεθα οὖν καὶ εἰσῆλθομεν παρ' αὐτόν,
 καὶ τῷ μὲν ἐστάτην σιγῇ δακρύνοντε, ἐγὼ δὲ εἶπον· »Οἶδε πεφόβηται
 μὴ τι σὺ παρὰ τὰ χθὲς ὠμολογημένα ποιήσης περὶ Ἑρακλείδην
 νεώτερον· δοκεῖ γάρ μοι ταύτη πῃ γενομένην φανερὸς ἀποτετραμ- 5
 μένος«. ὁ δὲ ἀκούσας ἀνεφλέχθη τε καὶ παντοδαπὰ χρώματα ἤκεν,
 οἷ' ἂν θυμούμενος ἀφείη· προσπεσὼν δ' αὐτῷ ὁ Θεοδότης, λαβόμενος
 τῆς χειρὸς ἐδάκρυσεν τε καὶ ἱκέτευεν μηδὲν τοιοῦτον ποιεῖν, ἵπο- b
 λαβὼν δ' ἐγὼ παραμυθούμενος, »Θάρρει, Θεοδότα«, ἔφη. »οὐ γὰρ
 τολμήσει Διονύσιος παρὰ τὰ χθὲς ὠμολογημένα ἄλλα ποτὲ δοῦναι·
 καὶ ὅς ἐμβλέψας μοι καὶ μάλα τυραννικῶς, »Σοί«, ἔφη, »ἐγὼ οὔτε 5
 τι μικρὸν οὔτε μέγα ὠμολόγησα«. »Νῆ τοὺς θεοὺς«, ἦν δ' ἐγώ,
 »σύ γε, ταῦτα ἃ σοῦ νῦν οὗτος δεῖται μὴ ποιεῖν· καὶ εἰπὼν ταῦτα
 ἀποστρεφόμενος ὠχόμεν ἕξω. τὸ μετὰ ταῦτα ὁ μὲν ἐκνήγει τὸν c
 Ἑρακλείδην, Θεοδότης δὲ ἀγγέλουσ πέμπων Ἑρακλείδῃ φεύγειν διε-
 κελεύετο. ὁ δὲ ἐκπέμψας Τεισίαν καὶ πελταστάς διώκειν ἐκέλευε·
 φθάνει δέ, ὡς ἐλέγετο, Ἑρακλείδης εἰς τὴν Καρχηδονίων ἐπικράτειαν
 ἐκφυγὼν ἡμέρας μικρῶ τι μέρει. τὸ δὴ μετὰ τοῦτο ἢ πάλοι ἐπι-
 βουλή Διονυσίῳ τοῦ μὴ ἀποδοῦναι τὰ Δίωνος χρήματα ἔδοξεν ἐχθρας 5
 λόγον ἔχειν ἂν πρὸς με πιθανόν, καὶ πρῶτον μὲν ἐκ τῆς ἀκροπό-
 λεως ἐκπέμπει με, ἐδρῶν πρόφασιν ὡς τὰς γυναῖκας ἐν τῷ κήπῳ, d
 ἐν ᾧ κατῴκουν ἐγώ, δέοι θῦσαι θυσίαν τινὰ δεχήμερον· ἕξω δὴ
 με παρ' Ἀρχεδήμῳ προσέταττεν τὸν χρόνον τοῦτον μείναι. ὄντος δ'
 ἐμοῦ ἐκεῖ, Θεοδότης μεταπεμψάμενός με πολλὰ περὶ τῶν τότε πραχ-
 θέντων ἠγανάκτει καὶ ἐμέμφετο Διονυσίῳ· ὁ δ' ἀκούσας ὅτι παρὰ 5
 Θεοδότην εἶην εἰσεληλυθώς, πρόφασιν αὖ ταύτην ἄλλην τῆς πρὸς
 ἐμὲ διαφορᾶς ποιούμενος, ἀδελφὴν τῆς πρόσθεν, πέμψας τινὰ ἡρώτα e

με εἰ συγγιγνοίμην ὄντως μεταπεμφαμένου με Θεοδότου. κάγω, ὦ Παντάπασι, ἔφη, ὁ δέ, ὦ Ἐκέλευε τοίνυν, ἔφη, ὦ σοὶ φράζειν
 5 ὅτι καλῶς οὐδαμῇ ποιεῖς Δίωνα καὶ τοὺς Δίωνος φίλους ἀεὶ περι-
 πλείονος αὐτοῦ ποιούμενος. ταῦτ' ἐρρήθη, καὶ οὐκέτι μετεπέμψατό
 με εἰς τὴν οἴκησιν πάλιν, ὡς ἤδη σαφῶς Θεοδότου μὲν ὄντος μου
 καὶ Ἡρακλείδου φίλου, αὐτοῦ δ' ἐχθροῦ, καὶ οὐκ εὐνοεῖν ἤθετό με,
 350 ὅτι Δίωني τὰ χρήματα ἔρρει παντελῶς. ὦκουσιν δὴ τὸ μετὰ τοῦτο
 ἔξω τῆς ἀκροπόλεως ἐν τοῖς μισθοφόροις· προσιόντες δέ μοι ἄλλοι
 τε καὶ οἱ τῶν ὑπηρεσιῶν ὄντες Ἀθήνηθεν, ἐμοὶ πολῖται, ἀπήγγελλον
 ὅτι διαβεβλημένος εἶην ἐν τοῖς πελτασταῖς καὶ μοὶ τινες ἀπειλοῖεν,
 εἴ ποῦ λήψονται με, διαφθερεῖν. μηχανῶμαι δὴ τίνα τοιάνδε σω-
 5 τηρίαν. πέμπω παρ' Ἀρχύτην καὶ τοὺς ἄλλους φίλους εἰς Τάραντα,
 φράζων ἐν οἷς ὦν τυγχάνω· οἱ δὲ πρόφασιν τίνα πρεσβείας πορι-
 σάμενοι παρὰ τῆς πόλεως πέμπουσιν τριακόντορον τε καὶ Λαμίσκον
 αὐτῶν ἕνα, ὃς ἔλθων ἐδεῖτο Διονυσίου περὶ ἐμοῦ, λέγων ὅτι βου-
 λοίμην ἀπιέναι, καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιεῖν. ὁ δὲ συνωμολόγησεν
 καὶ ἀπέπεμψεν ἐφόδια δούς, τῶν Δίωνος δὲ χρημάτων οὐτ' ἐγὼ εἶτι
 5 ἀπήτητον οὕτε τις ἀπέδωκεν.

Ἐλθὼν δὲ εἰς Πελοπόννησον εἰς Ὀλυμπίαν, Δίωνα καταλαβὼν
 θεωροῦντα, ἠγγελλον τὰ γεγονότα· ὁ δὲ τὸν Δία ἐπιμαρτυράμενος
 c εὐθύς παρήγγελλεν ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς οἰκείοις καὶ φίλοις παρα-
 σκευάζεσθαι τιμωρεῖσθαι Διονύσιον, ἡμᾶς μὲν ξεναπατίας χάριν —
 οὕτω γὰρ ἔλεγεν τε καὶ ἐνόει — αὐτὸν δ' ἐκβολῆς ἀδίκου καὶ φυγῆς.
 ἀκούσας δ' ἐγὼ τοὺς μὲν φίλους παρακαλεῖν αὐτὸν ἐκέλευον, εἰ
 5 βούλοιντο. ὦ Ἐμὲ δ'· εἶπον ὅτι ὦ σὺ μετὰ τῶν ἄλλων βία τινὰ τρόπον
 σύσσιτον καὶ συνέστιον καὶ κοινωνὸν ἱερῶν Διονυσίῳ ἐποίησας, ὃς
 ἴσως ἠγρεῖτο διαβαλλόντων πολλῶν ἐπιβουλεύειν ἐμὲ μετὰ σοῦ ἑαυτῷ
 d καὶ τῇ τυραννίδι, καὶ ὁμῶς οὐκ ἀπέκτεινεν, ἠδέσθη δέ. οὐτ' οὖν
 ἡλικίαν ἔχω συμπολεμεῖν ἐτι σχεδὸν οὐδενί, κοινός τε ὑμῖν εἰμι, ἂν
 ποτέ τι πρὸς ἀλλήλους δεηθέντες φιλίας ἀγαθόν τι ποιεῖν βουλη-
 θῆτε· κακὰ δὲ ἕως ἂν ἐπιθυμῆτε, ἄλλους παρακαλεῖτε. ταῦτα εἶπον
 5 μεμισηκῶς τὴν περὶ Σικελίαν πλάνην καὶ ἀτυχίαν· ἀπειθοῦντες δὲ
 καὶ οὐ πειθόμενοι ταῖς ὑπ' ἐμοῦ διαλλάξεσιν πάντων τῶν νῦν γε-
 γονότων κακῶν αὐτοὶ αἴτιοι ἐγένοντο αὐτοῖς, ὧν, εἰ Διονύσιος ἀπέ-
 e δωκεν τὰ χρήματα Δίωني ἢ καὶ παντάπασι κατηλλάγη, οὐκ ἂν ποτε
 ἐγένετο οὐδέν, ὅσα γε δὴ τάνθρωπίνα — Δίωνα γὰρ ἐγὼ καὶ τῷ
 βούλεσθαι καὶ τῷ δύνασθαι κατεῖχον ἂν ἐραδίως — νῦν δὲ ὀρμήσαντες

ἐπ' ἀλλήλους κακῶν πάντα ἔμπεπλήκασιν. καίτοι τὴν γε αὐτὴν Δίω **351**
 εἶχεν βούλησιν ἤνπερ ἂν ἐγὼ φαίην δεῖν ἐμὲ καὶ ἄλλον, ὅστις μέ-
 τριος, περὶ τε τῆς αὐτοῦ δυνάμειος καὶ φίλων καὶ περὶ πόλεως τῆς
 αὐτοῦ διανοοῖτ' ἂν εὐεργετῶν ἐν δυνάμει καὶ τιμαῖσιν γενέσθαι τὰ
 μέγιστα ἐν ταῖς μεγίσταις. ἔστιν δὲ οὐκ ἂν τις πλοῦσιον ἑαυτὸν **5**
 ποιήσῃ καὶ ἑταίρους καὶ πόλιν, ἐπιβουλεύσας καὶ συνωμώτας συν-
 αγαγῶν, πένης ὧν καὶ ἑαυτοῦ μὴ κρατῶν, ὑπὸ δειλίας τῆς πρὸς τὰς
 ἡδονὰς ἠττημένος, εἶτα τοὺς τὰς οὐσίας κεκτημένους ἀποκτείνας, **b**
 ἐχθροὺς καλῶν τούτους, διαφορῇ τὰ τούτων χρήματα καὶ τοῖς συν-
 εργοῖς τε καὶ ἑταίροις παρακελεύηται ὅπως μηδεὶς αὐτῷ ἐγκαλῆ
 πένης φάσκων εἶναι· ταῦτόν δὲ καὶ τὴν πόλιν ἂν οὕτω τις εὐεργε-
 τῶν τιμᾶται ὑπ' αὐτῆς, τοῖς πολλοῖς τὰ τῶν ὀλίγων ὑπὸ ψηφισμά- **5**
 των διανέμων, ἢ μεγάλης προεστῶς πόλεως καὶ πολλῶν ἀρχούσης
 ἐλαττόνων, τῇ ἑαυτοῦ πόλει τὰ τῶν σμικροτέρων χρήματα διανέμη
 μὴ κατὰ δίκην. οὕτω μὲν γὰρ οὕτε Δίω οὕτε ἄλλος ποτὲ οὐδεὶς **c**
 ἐπὶ δύνάμει ἐκὼν εἶσιν ἀλιτηριώδη ἑαυτῷ τε καὶ γένει εἰς τὸν αἰὶ
 χρόνον, ἐπὶ πολιτείαν δὲ καὶ νόμων κατασκευῆν τῶν δικαιοτάτων
 τε καὶ ἀρίστων, οὐ τι δι' ὀλιγίστων θανάτων καὶ φόνων γιγνομέ- **5**
 νην· ἃ δὴ Δίω νῦν πράττειν, προτιμήσας τὸ πάσχειν ἀνόσια τοῦ
 ὀρᾶσαι πρότερον, διευλαβούμενος δὲ μὴ παθεῖν, δμως ἔπταισεν ἐπ'
 ἄκρον ἔλθῶν τοῦ περιγενέσθαι τῶν ἐχθρῶν, θανμαστὸν παθῶν
 οὐδέν. ὅσιος γὰρ ἄνθρωπος ἀνοσίων πέρι, σώφρων τε καὶ ἔμφρων, **d**
 τὸ μὲν ὄλον οὐκ ἂν ποτε διαψευσθεῖη τῆς ψυχῆς τῶν τοιούτων πέρι,
 κυβερνήτου δὲ ἀγαθοῦ πάθος ἂν ἴσως οὐ θανμαστὸν εἰ πάθοι, ὃν
 χειμῶν μὲν ἐσόμενος οὐκ ἂν πάνυ λάθοι, χειμῶνων δὲ ἐξαίσιον καὶ
 ἀπροσδόκητον μέγεθος λάθοι τ' ἂν καὶ λαθὼν κατακλύσειεν βίᾳ. **5**
 ταῦτόν δὴ καὶ Δίωνα ἔσφηλεν· κακοὶ μὲν γὰρ ὄντες αὐτὸν σφόδρα
 οὐκ ἔλαθον οἱ σφήλαντες, ὅσον δὲ ὕψος ἀμαθίας εἶχον καὶ τῆς **e**
 ἄλλης μοχθηρίας τε καὶ λαιμαργίας, ἔλαθον, ᾧ δὴ σφαλεῖς κείται,
 Σικελίαν πένθει περιβαλὼν μυρίᾳ.

Τὰ δὴ μετὰ τὰ νῦν ῥηθέντα ἃ συμβουλεύω, σχεδὸν εἰρηται **352**
 μοι καὶ εἰρήσῳ· ὧν δ' ἐπανάλαβον ἔνεκα τὴν εἰς Σικελίαν ἀφίξιν
 τὴν δευτέραν, ἀναγκαῖον εἶναι ἔδοξε μοι ῥηθῆναι δεῖν διὰ τὴν ἀτο-
 πίαν καὶ ἀλογίαν τῶν γενομένων. εἰ δ' ἄρα τινὲς νῦν ῥηθέντα εὐ-
 λογώτερα ἐφάνη καὶ προσφάσεις πρὸς τὰ γενόμενα ἱκανῶς ἔχειν ἔδο- **5**
 ξαμεν, μετρίως ἂν ἡμῖν καὶ ἱκανῶς εἴη τὰ νῦν εἰρημένα.

VIII.

b Πλάτων τοῖς Δίωνος οικείοις τε καὶ ἑταίροις εὖ πράττειν.

Ἄ δ' ἂν διανοηθέντες μάλιστα εὖ πράττιοιτε ὄντως, πειράσομαι
ταῦθ' ὑμῖν κατὰ δύναμιν διεξελεθεῖν. ἐλπίζω δὲ οὐχ ὑμῖν μόνοις
συμβουλευέσειν τὰ συμφέροντα, μάλιστα γὰρ μὴν ὑμῖν, καὶ δευτέρως
c πᾶσιν τοῖς ἐν Συρακούσαις, τρίτοις δὲ ὑμῶν καὶ τοῖς ἐχθροῖς καὶ
πολεμίοις, πλὴν εἴ τις αὐτῶν ἀνοσιουργὸς γέγονεν· ταῦτα γὰρ ἀνί-
ατα καὶ οὐκ ἂν ποτέ τις αὐτὰ ἐκνήψειεν. νοήσατε δὲ ἃ λέγω νῦν.

Ἔσοθ' ὑμῖν κατὰ Σικελίαν πᾶσαν λελυμένης τῆς τυραννίδος
5 πᾶσα μάχη περὶ αὐτῶν τούτων, τῶν μὲν βουλομένων ἀναλαβεῖν πάλιν
τὴν ἀρχήν, τῶν δὲ τῇ τῆς τυραννίδος ἀποφυγῇ τέλος ἐπιθεῖναι.
d συμβουλή δὴ περὶ τῶν τοιούτων ὀρθῇ δοκεῖ ἐκάστοτε τοῖς πολλοῖς
εἶναι ταῦτα συμβουλευέειν δεῖν ἃ τοὺς μὲν πολεμίους ὡς πλεῖστα
κακὰ ἐξεργάσεται, τοὺς δὲ φίλους ὡς πλεῖστα ἀγαθὰ· τὸ δὲ οὐδαμῶς
ῥάδιον πολλὰ κακὰ δρῶντα τοὺς ἄλλους μὴ οὐ καὶ πάσχειν αὐτὸν
5 πολλὰ ἕτερα. δεῖ δὲ οὐ μακρὰν ἐλθόντας ποι τὰ τοιαῦτα ἐναργῶς
ἰδεῖν, ἀλλ' ὅσα νῦν γέγονεν τῆδε, αὐτοῦ περὶ Σικελίαν, τῶν μὲν
ἐπιχειρούντων δρᾶν, τῶν δὲ ἀμύνασθαι τοὺς δρῶντας· ἃ κἂν ἄλλοις
e μυθολογοῦντες ἱκανοὶ γίγνοισθ' ἂν ἐκάστοτε διδάσκαλοι. τούτων
μὲν δὴ σχεδὸν οὐκ ἀπορία· τῶν δὲ ὅσα γένοιτ' ἂν ἢ πᾶσιν συμφέ-
ροντα ἐχθροῖς τε καὶ φίλοις ἢ ὅτι σμικρότατα κακὰ ἀμφοῖν, ταῦτα
οὔτε ῥάδιον ὀρᾶν οὔτε ἰδόντα ἐπιτελεῖν, εὐχῆ δὲ προσείκειν ἢ τοι-
5 αὕτη συμβουλή τε καὶ ἐπιχείρησις τοῦ λόγου. ἔστω δὴ παντάπασι
353 μὲν εὐχὴ τις — ἀπὸ γὰρ θεῶν χρῆ πάντα ἀρχόμενον αἰεὶ λέγειν τε
καὶ νοεῖν — ἐπιτελής δ' εἴη σημαίνουσα ἡμῖν τοιόνδε τινα λόγον·
Νῦν ὑμῖν καὶ τοῖς πολεμίοις σχεδόν, ἐξ οὐπερ γέγονεν ὁ πόλεμος,
συγγένεια ἄρχει μία διὰ τέλους, ἦν ποτε κατέστησαν οἱ πατέρες
5 ὑμῶν ἐς ἀπορίαν ἐλθόντες τὴν ἄπασαν, τόθ' ὅτε κίνδυνος ἐγένετο
ἔσχατος Σικελία τῇ τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ Καρχηδονίων ἀνάστατον
ὄλην ἐκβαρβαρωθεῖσαν γενέσθαι. τότε γὰρ εἴλοντο Διονύσιον μὲν
b ὡς νέον καὶ πολεμικὸν ἐπὶ τὰς τοῦ πολέμου πρεπούσας ἀντιῶ πράξεις,
σύμβουλον δὲ καὶ πρεσβύτερον Ἴππαρίνον, ἐπὶ σωτηρία τῆς Σικε-
λίας ἀτοκράτορας, ὡς φασιν, τυράννους ἐπονομάζοντες. καὶ εἴτε δὴ
θεῖαν τις ἠγεῖσθαι βούλεται τύχην καὶ θεὸν εἴτε τὴν τῶν ἀρχόν-
5 των ἀρετὴν εἴτε καὶ τὸ συναμφότερον μετὰ τῶν τότε πολιτῶν τῆς

σωτηρίας αἰτίαν συμβῆναι γενομένην, ἔστω ταύτη ὅπη τις ὑπολαμβάνει· σωτηρία δ' οὖν οὕτως συνέβη τοῖς τότε γενομένοις. τοιούτων οὖν αὐτῶν γεγονότων, δίκαιόν που τοῖς σώσασιν πάντας χάριν ἔχειν· c
εἰ δέ τι τὸν μετέπειτα χρόνον ἢ τυραννίς οὐκ ὀρθῶς τῇ τῆς πόλεως ὄρωρα κατακέρχεται, τούτων δίκας τὰς μὲν ἔχει, τὰς δὲ τινέτω. τίνες οὖν δὴ δίκαι ἀναγκαιῶς ὀρθαί γίνονται ἂν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς; εἰ μὲν ῥαδίως ὑμεῖς ἀποφυγεῖν οἴοι τ' ἦτε αὐτοὺς καὶ ἄνευ 5
μεγάλων κινδύνων καὶ πόνων, ἢ κείνοι ἐλεῖν εὐπετῶς πάλιν τὴν ἀρχήν, οὐδ' ἂν συμβουλευεῖν οἶόν τ' ἦν τὰ μέλλοντα ῥηθῆσεσθαι· νῦν δ' ἔννοεῖν ὑμᾶς ἀμφοτέρους χρεῶν καὶ ἀναμνησθεσθαι πο- d
σάκεις ἐν ἐλπίδι ἐκάτεροι γέγονατε τοῦ νῦν οἴεσθαι σχεδὸν αἰετινος σμικροῦ ἐπιδεεῖς εἶναι τὸ μὴ πάντα κατὰ νοῦν πράττειν, καὶ δὴ καὶ ὅτι τὸ σμικρὸν τοῦτο μεγάλων καὶ μυρίων κακῶν αἴτιον ἐκάστοτε συμβαίνει γιγνόμενον, καὶ πέρας οὐδὲν ποτε τελεῖται, συνάπτει 5
δὲ αἰετὶ παλαιὰ τελευτὴ δοκοῦσα ἀρχῇ φρομένη νέα, διολέσθαι δ' ὑπὸ τοῦ κύκλου τούτου κινδυνεύσει καὶ τὸ τυραννικὸν ἅπαν καὶ τὸ δημοτικὸν γένος, ἤξει δέ, ἑάνπερ τῶν εἰκότων γίγνηται τι καὶ e
ἀπεικτιῶν, σχεδὸν εἰς ἐρημίαν τῆς Ἑλληνικῆς φωνῆς Σικελία πᾶσα, Φοινίκων ἢ Ὀπικῶν μεταβαλοῦσα εἰς τινα δυναστείαν καὶ κράτος. τούτων δὴ χρῆ πάση προθυμίᾳ πάντας τοὺς Ἕλληνας τέμνειν φάρμακον. εἰ μὲν δὴ τις ὀρθότερον ἀμεινόν τ' ἔχει τοῦ ὑπ' ἐμοῦ ῥηθη- 5
σομένου, ἐνεγκὼν εἰς τὸ μέσον ὀρθότατα φιλέλλην ἂν λεχθεῖη· δ 354
ὁ δέ μοι φαίνεται πῆ τὰ νῦν, ἐγὼ πειράσομαι πάση παρρησίᾳ καὶ κοινῶ τιμι δίκαιῷ λόγῳ χρώμενος δηλοῦν. λέγω γὰρ δὴ διαιτητοῦ τινα τρόπον διαλεγόμενος ὡς δυοῖν, τυραννεύσαντί τε καὶ τυραννευθέντι, ὡς ἐνὶ ἐκατέρῳ παλαιὰν ἐμὴν συμβουλήν· καὶ νῦν δὲ ὁ 5
γ' ἐμὸς λόγος ἂν εἴη σύμβουλος τυράνῳ παντὶ φεύγειν μὲν τοῦνομά τε καὶ τοῦργον τοῦτο, εἰς βασιλείαν δέ, εἰ δυνατὸν εἴη, μεταβαλεῖν. δυνατὸν δέ, ὡς ἔδειξεν ἔργῳ σοφὸς ἀνὴρ καὶ ἀγαθὸς Λυκούργος, b
ὃς ἰδὼν τὸ τῶν οἰκείων γένος ἐν Ἀργεῖ καὶ Μεσσήνῃ ἐκ βασιλέων εἰς τυράννων δύναμιν ἀφικομένους καὶ διαφθειραντας ἑαυτούς τε καὶ τὴν πόλιν ἐκατέρους ἐκατέραν, δεῖσας περὶ τῆς αὐτοῦ πόλεως ἅμα καὶ γένους, φάρμακον ἐπήνεγκεν τὴν τῶν γερόντων ἀρχὴν καὶ 5
τὸν τῶν ἐφόρων δεσμὸν τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς σωτήριον, ὥστε γενεὰς τοσαύτας ἤδη μετ' εὐκλείας σώζεσθαι, νόμος ἐπειδὴ κύριος ἐγένετο c
βασιλεὺς τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' οὐκ ἀνθρώποι τυράννοι νόμων. ὁ δὴ καὶ νῦν οὐμὸς λόγος πᾶσιν παρακελεύεται, τοῖς μὲν τυραννίδος

ἐφιμεμένοις ἀποτρέπεσθαι καὶ φεύγειν φυγῆ ἀπλήστως πεινώντων
 5 εὐδαιμόνισμα ἀνθρώπων καὶ ἀνοήτων, εἰς βασιλέως δ' εἶδος πει-
 ρᾶσθαι μεταβάλλειν καὶ δουλεῦσαι νόμοις βασιλικοῖς, τὰς μεγίστας
 τιμὰς κεκτημένους παρ' ἐκόντων τε ἀνθρώπων καὶ τῶν νόμων· τοῖς
 d δὲ δὴ ἐλεύθερα διώκουσιν ἤδη καὶ φεύγουσιν τὸν δούλειον ζυγὸν
 ὡς ὃν κακόν, εὐλαβεῖσθαι συμβουλευομ' ἂν μὴ ποτε ἀπληστία
 ἐλευθερίας ἀκαίρου τινὸς εἰς τὸ τῶν προγόνων νόσημα ἐμπέσωσιν,
 ὃ διὰ τὴν ἄγαν ἀναρχίαν οἱ τότε ἔπαθον, ἀμέτρῳ ἐλευθερίας χρώ-
 5 μενοι ἔρωτι. οἱ γὰρ πρὸ Διονυσίου καὶ Ἰππαρίνου ἀρξάντων Σικε-
 λιῶται τότε ὡς ῥοντο εὐδαιμόνως ἔζων, τρουφῶντές τε καὶ ἅμα
 ἀρχόντων ἄρχοντες· οἱ καὶ τοὺς δέκα στρατηγούς κατέλευσαν βάλ-
 e λοντες τοὺς πρὸ Διονυσίου, κατὰ νόμον οὐδένα κρίναντες, ἵνα δὴ
 δουλεύοιεν μηδενὶ μήτε σὺν δίκῃ μήτε νόμῳ δεσπότη, ἐλεύθεροι δ'
 εἰεν πάντῃ πάντως· ὅθεν αἱ τυραννίδες ἐγένοντο αὐτοῖς. δουλεία
 γὰρ καὶ ἐλευθερία ὑπερβάλλουσα μὲν ἑκατέρα πάγκακον, ἔμμετρος
 5 δὲ οὐσα πανάγαθον· μετρία δὲ ἡ θεῶν δουλεία, ἄμετρος δὲ ἡ τοῖς
 355 ἀνθρώποις· θεὸς δὲ ἀνθρώποις σώφροσιν νόμος, ἄφροσιν δὲ ἡδονή.
 τούτων δὴ ταύτῃ πεφυκότων, ἃ συμβουλεύω Συρακοσίοις πᾶσιν
 φράζειν παρακελεύομαι τοῖς Δίωνος φίλοις ἐκείνου καὶ ἐμὴν κοινὴν
 συμβουλήν· ἐγὼ δὲ ἐρημεύσω ἂν ἐκεῖνος ἔμπρους ὢν καὶ δυ-
 5 νάμενος εἶπεν νῦν πρὸς ὑμᾶς. τίν' οὖν δὴ, τις ἂν εἴποι, λόγον
 ἀποφαίνεται ἡμῖν περὶ τῶν νῦν παρόντων ἢ Δίωνος συμβουλή;
 τόνδε.

Ὑδέξασθε. ὦ Συρακόσιοι, πάντων πρῶτον νόμους οἴτινες ἂν
 b ὑμῖν φαίνονται μὴ πρὸς χρηματισμὸν καὶ πλοῦτον τρέφοντες τὰς
 γνώμας ὑμῶν μετ' ἐπιθυμίας, ἀλλ' ὄντων τριῶν, ψυχῆς καὶ σώματος
 ἔτι δὲ χρημάτων, τὴν τῆς ψυχῆς ἀρετὴν ἐντιμοτάτην ποιοῦντες, δευ-
 τέραν δὲ τὴν τοῦ σώματος, ὑπὸ τῆς τῆς ψυχῆς κειμένην, τρίτην δὲ
 5 καὶ ὑσιάτην τὴν τῶν χρημάτων τιμὴν, δουλεύουσιν τῷ σώματι τε
 καὶ ψυχῇ. καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἀπεργαζόμενος θεσμὸς νόμος ἂν ὀρθῶς
 c ὑμῖν εἴη κείμενος, ὄντως εὐδαιμόνας ἀποτελῶν τοὺς χρωμένους· ὁ
 δὲ τοὺς πλουσίους εὐδαιμόνας ὀνομάζων λόγος αὐτὸς τε ἄθλιος,
 γυναικῶν καὶ παίδων ὢν λόγος ἄνους, τοὺς πειδομένους τε ἀπερ-
 γάζεται τοιούτους. ὅτι δ' ἀληθῆ ταῦτ' ἐγὼ παρακελεύομαι, εἰάν γε-
 5 σησθε τῶν νῦν λεγομένων περὶ νόμων, ἔργῳ γνώσεσθε· ἢ δὴ βά-
 σανος ἀληθεσιτάτη δοκεῖ γίγνεσθαι τῶν πάντων πέρι. δεξάμενοι δὲ
 d τοὺς τοιούτους νόμους, ἐπειδὴ κατέχει κίνδυνος Σικελίαν, καὶ οὔτε

κρατεῖτε ἰκανῶς οὐτ' ἀδ' διαφερόντως κρατεῖσθε, δίκαιον ἂν ἴσως
 καὶ συμφέρον γίνοιτο ὑμῖν πᾶσιν μέσον τεμεῖν, τοῖς τε φεύγουσιν
 τῆς ἀρχῆς τὴν χαλεπότητα ὑμῖν καὶ τοῖς τῆς ἀρχῆς πάλιν ἐρῶσιν
 τυχεῖν, ὧν οἱ πρόγονοι τότε, τὸ μέγιστον, ἔσωσαν ἀπὸ βαρβάρων 5
 τοὺς Ἕλληνας, ὥστ' ἐξεῖναι περὶ πολιτείας νῦν ποιεῖσθαι λόγους·
 ἔρρουσι δὲ τότε οὕτε λόγος οὐτ' ἐλπὶς ἐλείπειτ' ἂν οὐδαμῆ οὐδαμῶς.
 νῦν οὖν τοῖς μὲν ἐλευθερία γιγνέσθω μετὰ βασιλικῆς ἀρχῆς, τοῖς
 δὲ ἀρχὴν ὑπεύθυνος βασιλική, δεσποζόντων νόμων τῶν τε ἄλλων e
 πολιτῶν καὶ τῶν βασιλέων αὐτῶν, ἂν τι παράνομον πράττωσιν·
 ἐπὶ δὲ τούτοις σύμπασιν ἀδόλω γνώμη καὶ ὑγιεῖ μετὰ θεῶν βασιλέα
 στήσασθε πρῶτον μὲν τὸν ἐμὸν ὑὸν χαρίτων ἔνεκα διττῶν, τῆς τε
 παρ' ἐμοῦ καὶ τῆς παρὰ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς — ὁ μὲν γὰρ ἀπὸ βαρβά- 5
 ρων ἠλευθέρωσεν ἐν τῷ τότε χρόνῳ τὴν πόλιν, ἐγὼ δὲ ἀπὸ τυράν-
 νων νῦν δὲ, ὧν αὐτοὶ μάρτυρες ὑμεῖς γεγόνατε — δεύτερον δὲ δὴ 356
 ποιεῖσθε βασιλέα τὸν τῷ μὲν ἐμῷ πατρὶ ταυτὸν κεκτημένον ὄνομα,
 ὑὸν δὲ Διονυσίου, χάριν τῆς τε δὴ νῦν βοήθειας καὶ οἰοῦν τρόπου·
 ὃς γενόμενος τυράννου πατρὸς ἐκὼν τὴν πόλιν ἐλευθεροῖ, τιμὴν
 αὐτῷ καὶ γένει ἀείζων ἀντὶ τυραννίδος ἐφημέρου καὶ ἀδίκου κτώ- 5
 μενος. τρίτον δὲ προκαλεῖσθαι χρὴ βασιλέα γίγνεσθαι Συρακουσῶν,
 ἐκόντα ἐκούσης τῆς πόλεως, τὸν νῦν τοῦ τῶν πολεμίων ἀρχοντα b
 στρατοπέδου, Διονύσιον τὸν Διονυσίου, ἐὰν ἐθέλῃ ἐκὼν εἰς βασιλέως
 σχῆμα ἀπαλλάττεσθαι, δεδιὼς μὲν τὰς τύχας, ἐλεῶν δὲ πατρίδα καὶ
 ἱερῶν ἀθεραπενσίαν καὶ τάφους, μὴ διὰ φιλονικίαν πάντως πάντα
 ἀπολέσῃ βαρβάρους ἐπίχαρτος γενόμενος. τρεῖς δ' ὄντας βασιλέας, 5
 εἴτ' οὖν τὴν Λακωνικὴν δύναμιν αὐτοῖς δόντες εἴτε ἀφελόντες καὶ
 συνομολογησάμενοι, καταστήσασθε τρόπῳ τινὶ τοιῷδε, ὃς εἴρηται
 μὲν καὶ πρότερον ὑμῖν, ὅμως δ' ἔτι καὶ νῦν ἀκούετε. ἐὰν ἐθέλῃ τὸ c
 γένος ὑμῖν τὸ Διονυσίου τε καὶ Ἰππαρίνου ἐπὶ σωτηρίᾳ Σικελίας
 παύσασθαι τῶν νῦν παρόντων κακῶν, τιμὰς αὐτοῖς καὶ γένει λα-
 βόντες εἰς τε τὸν ἔπειτα καὶ τὸν νῦν χρόνον, ἐπὶ τούτοις καλεῖτε,
 ὥσπερ καὶ πρότερον ἐρρήθη, πρέσβεις οὓς ἂν ἐθέλῃσωσιν κυρίους 5
 ποιησάμενοι τῶν διαλλαγῶν — εἴτε τινὰς αὐτόθεν εἴτε ἔξωθεν εἴτε
 ἀμφοτέρω — καὶ ὁπόσους ἂν συγχωρήσωσιν· τούτους δ' ἐλθόντας
 νόμους μὲν πρῶτον θεῖναι καὶ πολιτείαν τοιαύτην, ἐν ἧ βασιλέας d
 ἀρμόττει γίγνεσθαι κυρίους ἱερῶν τε καὶ ὄσων ἄλλων πρέπει τοῖς
 γενομένοις ποτὲ εὐεργέταις, πολέμου δὲ καὶ εἰρήνης ἀρχοντας νομο-
 φύλακας ποιήσασθαι ἀριθμὸν τριάκοντα καὶ πέντε μετὰ τε δήμου

5 και βουλῆς. δικαστήρια δὲ ἄλλα μὲν ἄλλων, θανάτου δὲ καὶ φυγῆς
 τούς τε πέντε καὶ τριάκοντα ὑπάρχειν· πρὸς τούτοις τε ἐκλεκτοὺς
 e γίνεσθαι δικαστὰς ἐκ τῶν νῦν αἰεὶ περυσινῶν ἀρχόντων, ἕνα ἀφ'
 ἐκάστης τῆς ἀρχῆς τὸν ἀριστον δόξαντ' εἶναι καὶ δικαιοτάτον· τού-
 τους δὲ τὸν ἐπιόντα ἐνιαυτὸν δικάζειν ὅσα θανάτου καὶ δεσμοῦ καὶ
 μεταστάσεως τῶν πολιτῶν· βασιλέα δὲ τῶν τοιούτων δικῶν μὴ ἐξεῖναι
 357 δικαστὴν γίνεσθαι, καθάπερ ἱερέα φόνου καθαρζέοντα καὶ δεσμοῦ
 καὶ φυγῆς. ταῦθ' ὑμῖν ἐγὼ καὶ ζῶν διενοήθη γίνεσθαι καὶ νῦν
 διαανοῦμαι, καὶ τότε κρατήσας τῶν ἐχθρῶν μεθ' ὑμῶν, εἰ μὴ ξενι-
 καὶ ἐρινύες ἐκώλυσαν, κατέστησα ἂν ἤπερ καὶ διανοοῦμην, καὶ μετὰ
 5 ταῦτα Σικελίαν ἂν τὴν ἄλλην, εἴπερ ἔργα ἐπὶ νῦν ἐγίγνετο, κατόικισα,
 τοὺς μὲν βαρβάρους ἦν νῦν ἔχουσιν ἀφελόμενος, ὅσοι μὴ ὑπὲρ τῆς
 κοινῆς ἐλευθερίας διεπολέμησαν πρὸς τὴν τυραννίδα, τοὺς δ' ἔμπροσ-
 b θεν οἰκητὰς τῶν Ἑλληνικῶν τόπων εἰς τὰς ἀρχαίας καὶ πατρῶας
 οἰκῆσεις κατοικίσας· ταῦτ' αὖτ' ἐπιόντα καὶ νῦν πᾶσιν συμβουλεύω
 κοινῇ διανοηθῆναι καὶ πράττειν τε καὶ παρακαλεῖν ἐπὶ ταύτας τὰς
 πράξεις πάντας, τὸν μὴ ἴθελοντα δὲ πολέμιον ἠγεῖσθαι κοινῇ. ἔστιν
 5 δὲ ταῦτα οὐκ ἀδύνατα· ἃ γὰρ ἐν δυοῖν τε ὄντα ψυχαῖν τυγχάνει
 καὶ λογισαμένοις εὐρεῖν βέλτιστα ἐτοιμῶς ἔχει, ταῦτα † δὲ σχεδὸν
 c ὁ κρίνων ἀδύνατα οὐκ εὖ φρονεῖ. λέγω δὲ τὰς δύο τὴν τε Ἴππα-
 ρίνου τοῦ Διονυσίου ἕως καὶ τὴν τοῦ ἐμοῦ ἕως· τούτοις γὰρ συν-
 ομολογησάντων τοῖς γε ἄλλοις Συρακουσίοις οἶμαι πᾶσιν ὅσοιπερ
 τῆς πόλεως κήδονται συνδοκεῖν. ἀλλὰ θεοῖς τε πᾶσιν τιμὰς μετ'
 5 εὐχῶν δόντες, τοῖς τε ἄλλοις ὅσοις μετὰ θεῶν πρέπει, πείθοντες καὶ
 προκαλούμενοι φίλους καὶ διαφόρους μαλακῶς τε καὶ πάντως μὴ
 ἀποστήτε, πρὶν ἂν τὰ νῦν ὑφ' ἡμῶν λεχθέντα, οἷον οὐκ εὐεργετή-
 d ἐπιστάντα ἐργηγοροῦσιν, ἐναργῆ τε ἐξεργάσησθε τελεσθέντα καὶ εὐτυχῆ·

IX.

Πλάτων Ἀρχύτα Ταραντίνῳ εὖ πράττειν.

Ἀφίκοντο πρὸς ἡμᾶς οἱ περὶ Ἀρχιππον καὶ Φιλωνίδην, τὴν τε
 e ἐπιστολὴν φέροντες ἦν σὺ αὐτοῖς ἔδωκας, καὶ ἀπαγγέλλοντες τὰ
 παρὰ σοῦ. τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν πόλιν οὐ χαλεπῶς διεπράξαντο —
 καὶ γὰρ οὐδὲ παντελῶς ἦν ἐργώδη — τὰ δὲ παρὰ σοῦ διήλθον
 ἡμῖν, λέγοντες ὑποδυσφορεῖν σε ὅτι οὐ δύνασαι τῆς περὶ τὰ κοινὰ

ἀσχολίας ἀπολυθῆναι. διὸ μὲν οὖν ἡδιστόν ἐστιν ἐν τῷ βίῳ τὸ τὰ
 αὐτοῦ πράττειν, ἄλλως τε καὶ εἴ τις ἔλοιτο τοιαῦτα πράττειν οἷα 358
 καὶ σύ, σχεδὸν παντὶ δῆλον· ἀλλὰ κάκεινο δεῖ σε ἐνθυμεισθαι, διὸ
 ἕκαστος ἡμῶν οὐχ αὐτῷ μόνον γέγονεν, ἀλλὰ τῆς γενέσεως ἡμῶν
 τὸ μὲν τι ἢ πατρίς μερίζεται, τὸ δὲ τι οἱ γεννήσαντες, τὸ δὲ οἱ λοι- 5
 ποὶ φίλοι, πολλὰ δὲ καὶ τοῖς καιροῖς δίδονται τοῖς τὸν βίον ἡμῶν
 καταλαμβάνουσι. καλοῦσης δὲ τῆς πατρίδος αὐτῆς πρὸς τὰ κοινά,
 ἄτοπον ἴσως τὸ μὴ ὑπακούειν· ἅμα γὰρ συμβαίνει καὶ χώραν κα-
 ταλιμπάνειν φαύλοις ἀνθρώποις, οἳ οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου πρὸς b
 τὰ κοινὰ προσέρχονται. περὶ τούτων μὲν οὖν ἱκανῶς, Ἐχεκράτους
 δὲ καὶ νῦν ἐπιμέλειαν ἔχομεν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἔξομεν
 καὶ διὰ σέ καὶ διὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ Φρυνίωνα καὶ δι' αὐτὸν τὸν
 νεανίσκον. 5

X.

Πλάτων Ἀριστοδώρῳ εὖ πράττειν.

Ἀκούω Δίωνος ἐν τοῖς μάλιστα ἐταῖρον εἶναι τέ σε νῦν καὶ c
 γεγονέναι διὰ παντός, τὸ σφώτατον ἦθος τῶν εἰς φιλοσοφίαν παρ-
 εχόμενον· τὸ γὰρ βέβαιον καὶ πιστὸν καὶ ὑγιές, τοῦτο ἐγὼ φημι
 εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν, τὰς δὲ ἄλλας τε καὶ εἰς ἄλλα τει-
 νούσας σοφίας τε καὶ δεινότητος κομψότητος οἶμαι προσασορευῶν 5
 ὀρθῶς ὀνομάζειν. ἀλλ' ἔρρωσό τε καὶ μένε ἐν τοῖς ἡθεσιν οἷσπερ
 καὶ νῦν μένεις.

XI.

Πλάτων Λαοδάμαντι εὖ πράττειν.

Ἐπέστειλα μὲν σοι καὶ πρότερον διὸ πολὺ διαφέρει πρὸς ἅπαντα
 ἃ λέγεις αὐτὸν ἀφικέσθαι σε Ἀθήνῃζε· ἐπειδὴ δὲ σὺ φῆς ἀδύνατον
 εἶναι, μετὰ τοῦτο ἦν δεύτερον, εἰ δυνατόν ἐμὲ ἀφικέσθαι ἢ Σωκράτη,
 ὡσπερ ἐπέστειλας. νῦν δὲ Σωκράτης μὲν ἐστὶν περὶ ἀσθένειαν τὴν e
 τῆς στραγγουρίας, ἐμὲ δὲ ἀφικόμενον ἐνταῦθα ἄσχημον ἂν εἶη μὴ
 διαπράξασθαι ἐφ' ἅπερ σὺ παρακαλεῖς. ἐγὼ δὲ ταῦτα γενέσθαι ἂν
 οὐ πολλὴν ἐλπίδα ἔχω — δι' ἃ δέ, μακρᾶς ἐτέρας δέοιτ' ἂν ἐπιστολῆς
 ἥτις πάντα διεξίει — καὶ ἅμα οὐδὲ τῷ σώματι διὰ τὴν ἡλικίαν 5

ικανῶς ἔχω πλανᾶσθαι καὶ κινδυνεύειν κατὰ τε γῆν καὶ κατὰ θά-
 λατταν οἷα ἀπαντᾶ, καὶ νῦν πάντα κινδύνων ἐν ταῖς πορείαις ἐστὶ
359 μεστά. συμβουλευσαί μέντοι ἔχω σοί τε καὶ τοῖς οἰκισταῖς, ὃ εἰπόν-
 τος μὲν ἐμοῦ, φησὶν Ἑσιόδος, δόξαι ἂν εἶναι φαῦλον, χαλεπὸν δὲ
 νοῆσαι. εἰ γὰρ οἶονθ' ὑπὸ νόμων θέσεως καὶ ὤντινων εὐ ποτε πόλιν
 ἂν κατασκευασθῆναι ἄνευ τοῦ εἶναι τι κύριον ἐπιμελούμενον ἐν τῇ
5 πόλει τῆς καθ' ἡμέραν διαίτης, ὅπως ἂν ἡ σῶφρων τε καὶ ἀνδρική
 δούλων τε καὶ ἐλευθέρων, οὐκ ὀρθῶς διανοοῦνται. τοῦτο δ' αὖ, εἰ
 μὲν εἰσιν ἤδη ἄνδρες ἄξιοι τῆς ἀρχῆς ταύτης, γένοιτ' ἂν· εἰ δ' ἐπὶ
b τὸ παιδεῦσαι δεῖ τινος, οὔτε ὁ παιδεύων οὔτε οἱ παιδευθησόμενοι,
 ὡς ἐγὼ οἶμαι, εἰσὶν ὑμῖν, ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τοῖς θεοῖς εὐχεσθε. καὶ
 γὰρ σχεδόν τι καὶ αἱ ἔμπροσθεν πόλεις οὕτω κατεσκευάσθησαν,
 καὶ ἔπειτα εὐ ᾤκησαν, ὑπὸ συμβάσεων πραγμάτων μεγάλων καὶ
5 κατὰ πόλεμον καὶ κατὰ τὰς ἄλλας πράξεις γενομένων, ὅταν ἐν
 τοιοῦτοις καιροῖς ἀνὴρ καλὸς τε καὶ ἀγαθὸς ἐγγένηται μεγάλην
 δύναμιν ἔχων· τὸ δ' ἔμπροσθεν αὐτὰ προθυμεισθαι μὲν χρῆ καὶ
c ἀνάγκη, διανοεῖσθαι μέντοι αὐτὰ οἷα λέγω, καὶ μὴ ἀνοηταίνειν οἰο-
 μένους τι ἐτοιμῶς διαπράξασθαι. εὐτύχει.

XII.

Πλάτων Ἀρχύτα Ταραντίνῳ εὖ πράττειν.

Τὰ μὲν παρὰ σοῦ ἐλθόνθ' ὑπομνήματα θαυμασιῶς ὡς ἄσμενοι
d τε ἐλάβομεν καὶ τοῦ γράψαντος αὐτὰ ἠγάσθημεν ὡς ἐνὶ μάλιστα, καὶ
 ἔδοξεν ἡμῖν εἶναι ὁ ἀνὴρ ἄξιος ἐκείνων τῶν πάλαι προγόνων· λέγονται
 γὰρ δὴ οἱ ἄνδρες οὗτοι Μῦριοι εἶναι — οὗτοι δ' ἦσαν τῶν ἐπὶ Λαομέ-
 δοντος ἐξαναπτάντων Τρώων — ἄνδρες ἀγαθοί, ὡς ὁ παραδεδομένος
5 μῦθος δηλοῖ. τὰ δὲ παρ' ἐμοῦ ὑπομνήματα, περὶ ὧν ἐπέστειλας, ικανῶς
 μὲν οὕτω ἔχει, ὡς δὲ ποτε τυγχάνει ἔχοντα, ἀπέσταλκά σοι· περὶ δὲ τῆς
e φυλακῆς ἀμφότεροι συμφωνοῦμεν, ὥστ' οὐδὲν δεῖ παρακελεύεσθαι.

XIII.

360 Πλάτων Διονυσίῳ τυράννῳ Συρακουσῶν εὖ πράττειν

ἀρχή σοι
 τῆς ἐπιστολῆς ἔστω καὶ ἅμα σύμβολον διτι παρ' ἐμοῦ ἔστιν. τοῦς
 Λοκρούς ποθ' ἔστιῶν νεανίσκους, πόρρω κατακείμενος ἀπ' ἐμοῦ,

ἀνέστης παρ' ἐμὲ καὶ φιλοφρονούμενος εἶπες εὐ τι ῥῆμα ἔχον, ὡς
 ἔμοιγε ἐδόκεις καὶ τῷ παρακατακειμένῳ — ἦν δ' οὗτος τῶν καλῶν **b**
 τις — ὅς τότε εἶπεν· ὦ Διονύσιε, εἰς σοφίαν ὠφελῆ
 ὑπὸ Πλάτωνος· σὺ δ' εἶπες· ὦ Καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ, ἐπεὶ καὶ ἀπ'
 αὐτῆς τῆς μεταπέμφεως, ὅτι μετεπεμψάμην αὐτόν, δι' αὐτὸ τοῦτο
 εὐθύς ὠφελήθη. τοῦτ' οὖν διασωστέον, ὅπως ἂν ἀδξάνηται αἰεὶ **5**
 ἡμῶν ἢ ἀπ' ἀλλήλων ὠφελία. καὶ ἐγὼ νῦν τοῦτ' αὐτὸ παρασκευ-
 ἀζων, τῶν τε Πυθαγορείων πέμπω σοὶ καὶ τῶν διαιρέσεων, καὶ
 ἀνδρα, ὡσπερ ἐδόκει ἡμῖν τότε, ᾧ γε σὺ καὶ Ἀρχύτης, εἶπερ ἦκει **c**
 παρὰ σε Ἀρχύτης, χρῆσθαι δύναισθ' ἂν. ἔστι δὲ ὄνομα μὲν Ἑλικῶν,
 τὸ δὲ γένος ἐκ Κυζικίου, μαθητῆς δὲ Εὐδόξου καὶ περὶ πάντα τὰ
 ἐκείνου πάννυ χαριέντως ἔχων· ἔτι δὲ καὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν
 τῶ συγγέγονεν καὶ Πολυξένῳ τῶν Βρύσωνός τινη ἐταίρων. ὁ δὲ **5**
 σπάνιον ἐπὶ τοῦτοις, οὔτε ἀχαρὶς ἐστὶν ἐντυχεῖν οὔτε κακοήθει ἔοικ-
 κεν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐλαφρὸς καὶ εὐήθης δόξειεν ἂν εἶναι. δεδιώς δὲ
 λέγω ταῦτα, ὅτι ὑπὲρ ἀνθρώπου δόξαν ἀποφαίνομαι, οὐ φαύλου **d**
 ζῆσου, ἀλλ' εὐμεταβόλου, πλὴν πάννυ ὀλίγων τινῶν καὶ εἰς ὀλίγα·
 ἐπεὶ καὶ περὶ τοῦτου φοβούμενος καὶ ἀπιστῶν ἐσκόπουν αὐτὸς τε
 ἐντυγχάνων καὶ ἐπυθανόμην τῶν πολιτῶν αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς οὐδὲν
 φλαῦρον ἔλεγεν τὸν ἀνδρα. σκοπεῖ δὲ καὶ αὐτὸς καὶ εὐλαβοῦ. μά **5**
 λιστα μὲν οὖν, ἂν καὶ ὀπωστιοῦν σχολάζης, μάνθανε παρ' αὐτοῦ
 καὶ τὰλλα φιλοσόφει· εἰ δὲ μή, ἐκδίδαξαι τινα, ἵνα κατὰ σχολὴν **e**
 μανθάνων βελτίων γίγνη καὶ εὐδοξῆς, ὅπως τὸ δι' ἐμὲ ὠφελείσθαι
 σοὶ μὴ ἀνιῆ. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταύτη.

Περὶ δὲ ὧν ἐπέστελλές μοι ἀποπέμπειν σοὶ, τὸν μὲν Ἀπόλλω **361**
 ἐποιηράμην τε καὶ ἄγει σοὶ Λεκτίνης, νέου καὶ ἀγαθοῦ δημιουργοῦ·
 ὄνομα δ' ἐστὶν αὐτῷ Λεωχάρης. ἕτερον δὲ παρ' αὐτῷ ἔργον ἦν πάννυ
 κομψόν, ὡς ἐδόκει· ἐποιάμην οὖν αὐτὸ βουλόμενός σου τῇ γυναικὶ
 δοῦναι, ὅτι μου ἐπεμελεῖτο καὶ ὑγαιίνοντος καὶ ἀσθενοῦντος ἀξίως **5**
 ἐμοῦ τε καὶ σοῦ. δὸς οὖν αὐτῇ, ἂν μὴ τι σοὶ ἄλλο δόξη. πέμπω
 δὲ καὶ οἴνου γλυκέος δώδεκα σταμνία τοῖς παισὶ καὶ μέλιτος δύο. **b**
 ἰσχάδων δὲ ὕστερον ἤλθομεν τῆς ἀποθέσεως, τὰ δὲ μύρτα ἀποτε-
 θέντα κατεσάπη· ἀλλ' αὐθις βέλτιον ἐπιμελησόμεθα. περὶ δὲ φυτῶν
 Λεπτίνης σοὶ ἐρεῖ.

Ἀργύριον δ' εἰς ταῦτα ἔνεκά τε τούτων καὶ εἰσφορῶν τινων **5**
 εἰς τὴν πόλιν ἔλαβον παρὰ Λεπτίνου, λέγων ἄ μοι ἐδόκει εὐσχη-
 μονέστατα ἡμῖν εἶναι καὶ ἀληθῆ λέγειν, ὅτι ἡμέτερον εἴη ὁ εἰς τὴν

ναὺν ἀναλώσαμεν τὴν Λευκαδίαν, σχεδὸν ἑκατάδεκα μυαί· τοῦτ'
 οὖν ἔλαβον, καὶ λαβὼν αὐτός τε ἐχρησάμην καὶ ὑμῖν ταῦτα ἀπέ-
 πεμψα. τὸ δὴ μετὰ τοῦτο περὶ χρημάτων ἄκουε ὡς σοι ἔχει, περὶ
 τε τὰ σὰ τὰ Ἀθήνησιν καὶ περὶ τὰ ἐμά. ἐγὼ τοῖς σοῖς χρήμασιν,
 ὥσπερ τότε σοι ἔλεγον, χρήσομαι καθάπερ τοῖς τῶν ἄλλων ἐπιτη-
 5 δειῶν, χρῶμαι δὲ ὡς ἂν δύνωμαι ὀλιγίστοις, ὅσα ἀναγκαῖα ἢ δίκαια
 ἢ ἐδσχήμονα ἐμοὶ τε δοκεῖ καὶ παρ' οὗ ἂν λαμβάνω. ἐμοὶ δὴ τοιοῦ-
 τον νῦν συμβέβηκεν. εἰσὶ μοι ἀδελφιδῶν θυγατέρες τῶν ἀποθανουσῶν
 d τότε δι' ἐγὼ οὐκ ἐστεφανούμην, σὺ δ' ἐκέλευες, τέτταρες, ἢ μὲν νῦν
 ἐπίγαμος, ἢ δὲ ὀκταέτις, ἢ δὲ σμικρὸν πρὸς τρισὶν ἔτεσιν, ἢ δὲ οὐπω
 ἐνιαυσία. ταύτας ἐκδοτέον ἐμοὶ ἔστιν καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδείοις, αἷς
 ἂν ἐγὼ ἐπιβιῶ· αἷς δ' ἂν μὴ, χαιρόντων. καὶ ὧν ἂν γένωνται οἱ
 5 πατέρες αὐτῶν ἐμοῦ πλουσιώτεροι, οὐκ ἐκδοτέον· τὰ δὲ νῦν αὐτῶν
 ἐγὼ εὐπορώτατος, καὶ τὰς μητέρας δὲ αὐτῶν ἐγὼ ἐξέδωκα καὶ μετ'
 e ἄλλων καὶ μετὰ Δίωνος. ἢ μὲν οὖν Σπενσίππῳ γαμείται, ἀδελφῆς
 οὕσα αὐτῷ θυγάτηρ. δεῖ δὴ ταύτῃ οὐδὲν πλέον ἢ τριάκοντα μνῶν·
 μέτραι γὰρ αὐταὶ ἡμῖν προῖκες. ἔτι δὲ ἐὰν ἢ μήτηρ τελευτήσῃ ἢ
 ἐμῇ, οὐδὲν αὐτῷ πλείονος ἢ δέκα μνῶν θέοι ἂν εἰς τὴν οἰκοδομίαν
 5 τοῦ τάφου. καὶ περὶ ταῦτα τὰ μὲν ἐμά ἀναγκαῖα σχεδὸν τι ἐν τῷ
 νῦν ταῦτά ἐστιν· ἐὰν δὲ τι ἄλλο γίγνηται ἴδιον ἢ δημόσιον ἀνάλωμα
 διὰ τὴν παρὰ σὲ ἄφιξιν, ὥσπερ τότε ἔλεγον δεῖ ποιεῖν, ἐμὲ μὲν
 διαμάχεσθαι ὅπως ὡς ὀλίγιστον γένηται τὸ ἀνάλωμα, ὃ δ' ἂν μὴ
 362 δύνωμαι, σὴν εἶναι τὴν δαπάνην.

Τὸ δὴ μετὰ ταῦτα λέγω περὶ τῶν σῶν αὐτῶν χρημάτων τῶν Ἀθή-
 νησιν τῆς ἀναλώσεως, ὅτι πρῶτον μὲν ἐὰν τι δέῃ ἐμὲ ἀναλίσκειν
 εἰς χορηγίαν ἢ τι τοιοῦτον, οὐκ ἔστι σοι ξένος οὐδεὶς ὅστις δώσει,
 5 ὡς ῥόμεθα, ἔπειτα καὶ ἂν τι σοι αὐτῷ διαφέρει μέγα, ὥστε ἀνα-
 λωθὲν μὲν ἤδη δυνῆσαι, μὴ ἀναλωθὲν δὲ ἀλλ' ἐγχρονοσθὲν ἕως ἂν
 τις παρὰ σοῦ ἔλθῃ, βλάψαι, πρὸς τῷ χαλεπῷ τὸ τοιοῦτόν σοι ἔστιν
 b καὶ αἰσχρόν. ἐγὼ γὰρ δὴ ταῦτά γε ἐξήτασα, παρ' Ἀνδρομήδῃ τὸν
 Αἰγινήτην πέμψας Ἐραστον, παρ' οὗ ἐκέλευες τοῦ ἡμετέρου ξένου,
 εἰ τι θεοίμην, λαμβάνειν, βουλόμενος καὶ ἄλλα μείζονα ἢ ἐπέστελλες
 πέμπειν. ὃ δὲ εἶπεν εἰκότα καὶ ἀνθρώπινα, ὅτι καὶ πρότερον ἀνα-
 5 λώσας τῷ πατρὶ σου μόλις κομίσαιτο, καὶ νῦν σμικρὰ μὲν δοίῃ ἂν
 πλείω δὲ οὐ. οὕτω δὴ παρὰ Λεπτινίου ἔλαβον· καὶ τοῦτό γε ἄξιον
 ἐπαινέσαι Λεπτινήν, οὐχ ὅτι ἔδωκεν, ἀλλ' ὅτι προθύμως, καὶ τὰ
 c ἄλλα περὶ σὲ καὶ λέγων καὶ πράττων ὅτι οἶός τ' ἦν ἐπιτηδεῖα

φανερὸς ἦν. χρὴ γὰρ δὴ καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ τάναντία τούτων ἐμὲ ἀπαγγέλλειν, ὁποῖός τις ἂν ἕκαστος ἐμοὶ φαίνεται περὶ σέ. τὸ δ' οὖν περὶ τῶν χρημάτων ἐγὼ σοὶ παρορησιάσομαι· δίκαιον γάρ, καὶ ἅμα ἐμπείρως ἔχων τῶν παρὰ σοὶ λέγοιμ' ἂν. οἱ προσαγγέλλοντες ἐκάστοτέ σοι, οἳ ἂν οἴωνται ἀνάλωμα εἰσαγγέλλειν, οὐκ ἐθέλουσιν προσαγγέλλειν, ὡς δὴ ἀπεχθισόμενοι· ἔθιξε οὖν αὐτοὺς καὶ ἀνάγκασζε φράζειν καὶ ταῦτα καὶ τὰ ἄλλα· σὲ γὰρ δεῖ εἰδέναι τε τὰ πάντα κατὰ δύναμιν καὶ κριτὴν εἶναι καὶ μὴ φεύγειν τὸ εἰδέναι. πάντων γὰρ ἄριστόν σοι ἔσται πρὸς τὴν ἀρχήν· τὰ γὰρ ἀναλώματα ὀρθῶς ἀναλισκόμενα καὶ ὀρθῶς ἀποδιδόμενα πρὸς τε τὰλλα καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν τῶν χρημάτων κτήσιν καὶ σὺ δὴ φῆς ἀγαθὸν εἶναι καὶ φήσεις. μὴ οὖν σε διαβαλλόντων πρὸς τοὺς ἀνθρώπους οἱ κήδεσθαί σου φάσκοντες· τοῦτο γὰρ οὔτε ἀγαθὸν οὔτε καλὸν πρὸς δόξαν σοι, δοκεῖν δυσσύμβολον εἶναι.

Τὰ μετὰ ταῦτα περὶ Δίωνος λέγοιμ' ἂν. τὰ μὲν ἄλλ' οὐπω ἔχω λέγειν, πρὶν ἂν παρὰ σοῦ ἔλθωσιν αἱ ἐπιστολαί, ὥσπερ ἔφησ· περὶ μέντοι ἐκείνων ὧν οὐκ εἶας μεμνησθαι πρὸς αὐτόν, οὔτε ἐμνήσθην οὔτε διελέχθην, ἐξεπειρώμην δὲ εἴτε χαλεπῶς εἴτε ῥαδίως οἴσει γιγνομένων, καὶ μοι ἐδόκει οὐκ ἠρέμα ἂν ἄχθεσθαι εἰ γίγνοιτο. τὰ δὲ ἄλλα περὶ σέ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ μέτριός μοι δοκεῖ εἶναι Δίων.

Κρατίνῳ τῷ Τιμοθέου μὲν ἀδελφῷ, ἐμῷ δ' ἑταίρῳ, θώρακα δωρησώμεθα ὀπλιτικὸν τῶν μαλακῶν τῶν πεζῶν, καὶ ταῖς Κέβητος θυγατρᾶσι χιτῶνια τρία ἐπταπήχη, μὴ τῶν πολυτελῶν τῶν ἀμοργίνων, ἀλλὰ τῶν Σικελικῶν τῶν λιπῶν. ἐπεικῶς δὲ γινώσκεις τοῦνομα Κέβητος· γεγραμμένος γάρ ἐστιν ἐν τοῖς Σωκρατείοις λόγοις μετὰ Σιμμίου Σωκράτει διαλεγόμενος ἐν τῷ περὶ ψυχῆς λόγῳ, ἀνὴρ πᾶσιν ἡμῖν οἰκειὸς τε καὶ εὖνους.

Περὶ δὲ δὴ τοῦ συμβόλου τοῦ περὶ τὰς ἐπιστολάς, ὅσας τε ἂν ἐπιστέλλω σπουδῇ καὶ ὅσας ἂν μὴ, οἶμαι μὲν σε μεμνησθαι, ὅμως δ' ἐννόει καὶ πάννυ πρόσεχε τὸν νοῦν· πολλοὶ γάρ οἱ κελεύοντες γράφειν, οὓς οὐ ῥαδίον φανερώς διωθεῖσθαι. τῆς μὲν γὰρ σπουδαίας ἐπιστολῆς θεὸς ἄρχει, θεοὶ δὲ τῆς ἥτιον.

Οἱ πρέσβεις καὶ ἐδέοντο ἐπιστέλλειν σοι, καὶ εἰκός· πάννυ γὰρ προθύμως σὲ πανταχοῦ καὶ ἐμὲ ἐγκωμιάζουσιν, καὶ οὐχ ἥμισυ Φίλαργος, ὃς τότε τὴν χεῖρα ἤσθενει. καὶ Φιλαίδης παρὰ βασιλέως ἦκων τοῦ μεγάλου ἔλεγεν περὶ σοῦ· εἰ δὲ μὴ πάννυ μακρᾶς ἐπιστολῆς ἦν, ἔγραφα ἂν ἃ ἔλεγεν, νῦν δὲ Λεπτίνου πυνηθάνου.

- Ἄν τὸν θώρακα ἢ ἄλλο τι ὧν ἐπιστέλλω πέμπης, ἂν μὲν αὐτός
 5 τῷ βούλῃ, εἰ δὲ μὴ, Τηρίλλῳ δός· ἔστι δὲ τῶν ἀεὶ πλεόντων, ἡμέ-
 τερος ἐπιτήδειος καὶ τὰ ἄλλα καὶ περὶ φιλοσοφίαν χαρίεις. Τείσωνος
 δ' ἔστιν κηδεστής, δς τότε δθ' ἡμεῖς ἀπεπλέομεν ἐπολιανόμεν.
- d Ἐρρωσο καὶ φιλοσόφει καὶ τοὺς ἄλλους προτρέπου τοὺς νεω-
 τέρους, καὶ τοὺς συσφαιριστὰς ἀσπάζου ὑπὲρ ἐμοῦ, καὶ πρόστατε
 τοῖς τε ἄλλοις καὶ Ἀριστοκρίτῳ, ἐάν τις παρ' ἐμοῦ λόγος ἢ ἐπιστολὴ
 ἦῃ παρὰ σέ, ἐπιμελεῖσθαι δπως ὡς τάχιστα σὺ αἴσθῃ, καὶ ὑπομι-
 5 μνησκεν σε ἵνα ἐπιμελῇ τῶν ἐπισιαλέντων. καὶ νῦν Λεπτίνῃ τῆς
 ἀποδόσεως τοῦ ἀργυρίου μὴ ἀμελήσης, ἀλλ' ὡς τάχιστα ἀπόδος,
 ἵνα καὶ οἱ ἄλλοι πρὸς τοῦτον δρῶντες προθυμότεροι ὦσιν ἡμῖν
 ὑπηρετεῖν.
- e Ἰατροκλῆς, ὁ μετὰ Μυρωνίδου τότε ἐλεύθερος ἀφεθεὶς ὑπ'
 ἐμοῦ, πλεῖ νῦν μετὰ τῶν πεμπομένων παρ' ἐμοῦ· ἔμμισθον οὖν που
 αὐτὸν κατάστησον ὡς ὄντα σοι εὖνον, καὶ ἂν τι βούλῃ, αὐτῷ χρῶ.
 καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἢ αὐτὴν ἢ ὑπόμνημα αὐτῆς σφῆξέ τε καὶ αὐτὸς ἴσθι.

Conspectus locorum quibus a lectione Burnetiana recessi.¹

- 2, 310 e 2** *τοισοῦτοι* Ast, Richards: B. *τοιούτοι*.
- 313 a 2** ... οὐδέν ἐστιν τοιούτων. τὸ δὴ μετὰ τοῦτο ἡ ψυχὴ φησιν » Ἀλλὰ ποῖόν τι μὴν; « τοῦτ' ἐστίν ... Josepho Souilhé praecedente ego: B. ... οὐδέν ἐστιν τοιούτων — τὸ δὴ μετὰ τοῦτο ἡ ψυχὴ φησιν — ἀλλὰ ποῖόν τι μὴν; τοῦτ' ἐστίν ...
- 313 b 6** *ἄτιτοι* Dièsio et Josepho Souilhé praecedentibus ego: B. *ἄττει σοι*.
- 3, 315 c 1** *μὴ ὅτι* A³: B. *μήτι*.
- 317 a 1** *ὁμως δ' ὠμολογήθη* Hermann: B. *ὁμως δ', ὠμολογήθη*.
- 317 a 7** *μεταπέμψασθαι* AO Hermann: B. *μεταπέμψεσθαι*.
- 318 e 5** *γενόμενον* VO² Hermann: B. *γενόμενος*.
- 5, 322 a 6** » Πλάτων ὀψὲ ... — c 1 τὰ ἐμὰ συμβουλῆς « Hackforthium secutus sigillis » « inclusi: B. sine sigillis scribit.
- 6, 322 d 6** † *γέρων ὄν* † crucibus designavi (fortasse *γερόντων ὄντων*): B. *γέρων ὄν*.
- 328 c 6** *κατὰ δύο κοινῇ, κατὰ ...* ego distinguo: B. *κατὰ δύο, κοινῇ κατὰ ...*
- 323 d 2** *παιδιᾶ τὸν ...* ego partim Wilamowitzium secutus: B. *παιδιᾶ, καὶ τὸν ...*

¹ SIGLA CODICUM MANUSCRIPTORUM:

A = cod. Parisinus Graecus 1807 saec. IX.

L = cod. Laurentianus 80, 17.

O = cod. Vaticanus Graecus 1 saec. X.

V = cod. Vaticanus Graecus 1029 B saec. XII.

Z = cod. Parisinus 3009 saec. XVI.

U 29 = cod. Vaticanus Urbinas 29 saec. XVII.

U 132 = cod. Vaticanus Urbinas 132.

Littera B. lectiones Burnetianae designantur.

- 325 e 3 *πῆ ποτε* AO Hermann: B. *μή ποτε*.
- 328 a 1 *τὴν ἐπιθυμίαν τὴν Διονυσίου φιλοσοφίας* Hermann: B. *τὴν ἐπιθυμίαν τὴν Διονυσίου, φιλοσοφίας*.
- 328 b 4 *τὸ δὲ Δίωνος ἠπιστάμην* Hermann: B. *τὸ δὲ Δίωνος ἠΐδος ἠπιστάμην*.
- 328 b 7 *πορευτέον* Hermann: B. *πορευτέον καὶ ὑπακουστέον*.
- 329 a 5 *πολλοῦ γε* Wilamowitz, Howald, Souilhé: B. *πολλοῦ*.
- 331 e 2 *κῆσασθαι* AO: B. *κῆσεσθαι*.
- 332 b 5 *... Ἀθηναῖοι πρὸς τούτοις οὐκ αὐτοὶ κατοικίσαντες πολλὰς ...*: B. *Ἀθηναῖοι πρὸς τούτοις, οὐκ αὐτοὶ κατοικίσαντες, πολλὰς ...*
- 332 d 2 *πρῶτον ἐπὶ ταῦτα ὀρμήσαντα* Hermann, Wilamowitz, Souilhé: B. *πρῶτον ... ἔπειτα ταῦτη ὀρμήσαντα*.
- 333 a 4 *ἔτι ἐτάξατο* ego: B. *ἐτάξατο*, Souilhé secundum AO *ἐπειτάξατο*.
- 335 a 6 *ἢ δρᾶσαι ὦν* Howald: B. *ἢ δρᾶσαι, ὦν*.
- 336 d 6 *εἰ δ' οὖν, ταῦτα ...* ego: B. *εἰ δ' οὖν ταῦτα ...*
- 338 a 4 *μεταπέμψασθαι* Hermann: B. *μεταπέμψεσθαι*.
- 339 b 5 *παρεσκευασμένην* O Richards: B. *παρεσκευασμένη*.
- 339 e 6 *σχῆ* secundum O' ego: B. *ἔχοι*.
- 340 c 6 *δέξαντος* AOV: B. *δέξοντος*.
- 344 b 7 *συντεινόντων* ego Egermannio praecedente: B. *συντείνων*.
- 344 d 1 *οἱ* Hermann, Wilamowitz: B. *τοί*.
- 345 a 6 *καὶ τὸ τρίτον πλεονάκεις τε* Howald: B. *καὶ τὸ τρίτον, πλεονάκεις τε*.
- 345 d 4 *τῆς Διονυσίου* Hermann: B. *τὴν Διονυσίου*.
- 347 d 5 *δι λέγειν libri*: B. *ἀντιλέγειν*.
- 348 c 4 *»Πλάτων« γὰρ ἔφη* ego distinguo: B. *»Πλάτων γάρ«, ἔφη*.
- 351 b 3 *ἐγκαλῆ V, ἐγκαλῆ O²*: B. *ἐγκαλεῖ*.
- 352 a 5 *ἔδόξαμεν* Wilamowitz: B. *ἔδοξέν τω*.
- 8, 355 e 3 *σῆσασθε πρῶτον ...* ego: B. *σῆσασθε, πρῶτον ...*
- 357 b 6 *ταῦτα † δὲ σχεδόν* cruce notavi; fortasse ταῦτά γε σχεδόν.
- 11, 359 a 3 *οἶονθ'* Bekker, Hermann: B. *οἶόν τε*.
- 359 a 3 *πόλιν ἄν* Bekker, Hermann: B. *πολιτεῖαν*.

- 13, 360 a 1** Πλάτων . . . εἶ πράττειν ἀρχή σοι . . . παρ' ἐμοῦ ἐστιν.
Τοὺς Λοκρούς . . . *distinguo Richardsium secutus*: B.
Πλάτων . . . εἶ πράττειν. Ἀρχή σοι . . . παρ' ἐμοῦ
ἐστιν· τοὺς Λοκρούς.
- 362 c 1** ἐπιτήδεια ego: B. ἐπιτήδειος.
- 363 a 3** ἀμοργίνων ego: B. Ἀμοργίνων.
- 363 e 4** καὶ αὐτὸς ἴσθι ZV: B. καὶ ὁ αὐτὸς ἴσθι.
-

